

List

LETO XIII
ŠT. 10
19. OKTOBER 2006
300 SIT

ISSN 1581-8373

Revija za kulturna in druga vprašanja občine Šoštanj in širše.

Poština plačana pri Pošti 3325 Šoštanj

Knjižnica Velenje

Titov trg 05

3320 Velenje

LOKALNE VOLITVE 2006
Predstavitev kandidatov

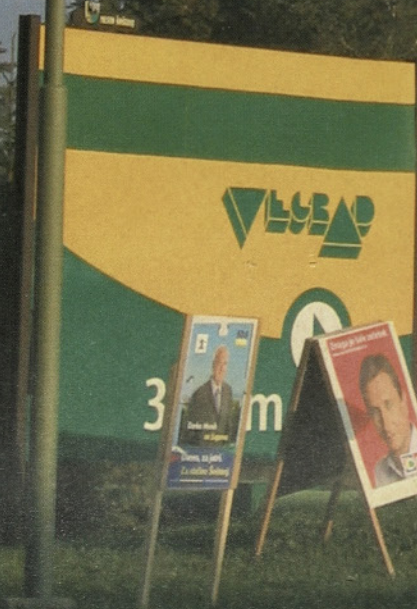
Stran 12

Stran 30
Z muzejskim vlakom v Rogatec

Stran 36
Izročilna pogodba in druge dednopravne pogodbe

supermarko!

Letališče

SDS

1

Darko Menih
za župana

Danes, za jutri.

Za občino Šoštanj.

List

Revija za kulturna in druga vprašanja Občine Šoštanj in širše.

Izdaja

Zavod za Kulturo Šoštanj
Trg Svobode 12, 3325 Šoštanj
zanj Kajetan Čop, direktor
Izdajanje Lista finančno omogoča
Občina Šoštanj, zanjo Milan Kopusar,
župan.

Uredništvo

Jožica Andrejč, Milojka Komprej,
Tjaša Rehar, Peter Rezman in Rafko
Srebernjak

Fotografija na naslovnici:

List

Odgovorni urednik

Peter Rezman

Lektoriranje

Jožica Andrejč

(Za razpise in objave odgovarja naročnik.)

Priprava redakcije

Milojka Komprej

Oblikovanje in prelom

Vinko Pejovnik ml.

Tisk

IGEA d.o.o., Nazarje

Natiskano

900 izvodov.

Vse sodelavce prosimo, da prispevke za LIST št. 11 (november 2006), pošljejo ali dostavijo najkasneje do 17. novembra 2006.

ISSN 1581-8373

9 770158 183733

Prezrte drevesne vrste: BREK (SORBUS TORMINALIS L.) / stran 37.

VSEBINA

4	Fotografija meseca
5	Uvodnik
6	Naša občina
9	Politika
10	Prostor za komentar
12	Lokalne volitve 2006
	Liste kandidatov za člane občinskega sveta občine Šoštanj
20	Dogodki in ljudje
22	Sredina vabi
24	Podoba kulture
25	Dogodki in ljudje
26	Šolski list
28	Portret
29	Dogodki in ljudje
31	Knjige
32	Cerkev
33	Dogodki in ljudje
35	Varstvo naravne dediščine
36	Pravni nasveti
38	Šport
40	Dogodki in ljudje
41	Svetloba
42	Križanka
43	Listnek

Se bo katera, ali kdo od navzočih na proslavi, tudi zapisal-a v zgodovino, kot bronasti možje, ki stojijo v parku pred šoštanjsko šolo?

Pravica do izbire

Edi Vučina

Tokrat smo ljudje – občani spet tisti, ki imamo moč odločanja. Vsi tisti, ki bi radi, da jih s oznako pred njihovim imenom na volilnem listku pooblastimo, da bodo štiri leta govorili in odločali v našem imenu, so se nam v preteklih dneh najbrž pretirano dobrikali in nas poskušali prepričati, da so prav oni vredni naše izbire. Ne glede na bolj ali manj znane metode prepričevanja (oglasi, plakati, zgibanke, nastopi, golaži, stiski rok, soočenja, smehljaji, obljube, napudrani obrazi, slogani, itd...) je še vedno neznanka, kaj je tisto, kar nam skritim za pano volilnega mesta, postavi svinčnik pred izbranim kandidatom.

Čar je v nepredvidljivosti. Nihče drug, večinoma pa tudi sami, ne vemo, kaj se dejansko dogaja v množici nevronske celice, ki jim pravimo možgani. Odločitev, kakor koli že pride, sploh ne potrebuje racionalne podlage. Pač, tako sem se odločil in pika. Tega se sicer zavedajo tudi spretni oglaševalci, ki skupaj s psihologi iščejo poti do naše podzavesti in upajo, da bodo s pravo barvo, tekstom, zvokom ali še kako drugače, vplivali na našo odločitev.

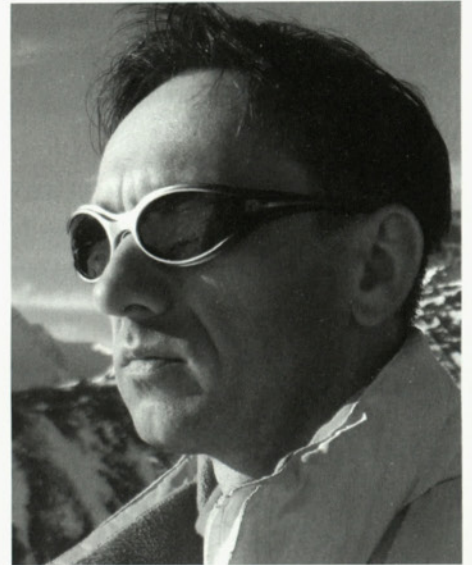
Predstavnike naše občine volimo šele četrtič. V šoli so nas učili, da DEMOKRACIJO ljudje poznajo že tisočletja. Pravica ljudi, da kot ljudstvo (demos) izbirajo oblast in tako soodločajo o svoji usodi pa ni tako samoumevna in se skozi čas tudi precej spreminja. Sami smo pravo volilno pravico dobili tako rekoč šele pred kratkim, z ustanovitvijo nove države. V nekaterih delih sveta, se volilna pravica še vedno deli tudi glede na spol ali celo barvo kože. Tudi naš sistem pozna omejitve. Starostna meja je že tak primer omejitve, o katerem bi se dalo razpravljati. Če lahko najstniki (pred dopolnjenim 18 letom) vozijo motorna kolesa, razpolagajo z bančnim računom, se odločijo za otroka ali celo za splav, so najbrž sposobni izbrati tudi osebo, ki bo v prihodnje vodila lokalno skupnost. Tisti najstarejši, ki jim družba omejuje pravico do samostojne vožnje avtomobila, pa volilno pravico še imajo. Kaj pa zaporniki, ki v času mandata še ne bodo užili svobode? Pa tudi tisti, ki jim pravimo duševni bolniki in izgubijo pravilno sposobnost, bi lahko izbrali? Se lahko svobodno odloča volivec, ki je pod vplivom alkohola ali kakšne druge droge oz. psihotropnega zdravila? Z mal-

ce provokativnimi vprašanji hočem le opozoriti na dejstvo, da gre za eno izmed osnovnih pravic človeka, ki je vezana na bistvo ČLOVEKA z vsemi skrajnostmi tega pojma vred.

Danes lahko iz analiz človeškega genoma dokaj točno opredelimo, kdo spada v človeško vrsto, ki je baje namnožena iz dveh, okoli 45.000 let starih prednikov (lahko bi jim rekli tudi Adam in Eva). Kaj pa danes, ne glede na vse fizične spremembe in podaljšano življenjsko dobo, predstavlja tisto bistvo človeka? To je vedno težje definirati in to bi nas moralo malce zaskrbeti. Tako meni tudi filozof Francis Fukuyama, ki s knjigo KONEC ČLOVEŠTVA opozarja na nevarnosti revolucije v biotehnologiji, pri tem pa ne misli samo na kloniranje in popravljanje človeškega genoma ampak tudi na številna nova psihotropna »zdravila«, s katerimi farmacevtske družbe brez posebnega nadzora spreminjajo osebnost posameznika in s tem postopoma tudi naravo človeške družbe.

Torej se nevarno bliža čas, ko bo naša »svobodna« odločitev v bistveni meri odvisna od vrste farmacevtskega preparata, ki smo ga pred odločitvijo zaužili. Že danes je na razpolago prozrak, ki poveča raven serotonina in s tem občutek samozavesti ali pa ritalin, ki ga dajejo »hiperaktivnim« otrokom, ameriška mladina pa ga jemlje za boljšo koncentracijo v šoli. A strokovnjaki opozarjajo, da je to šele začetek.

Torej, uživajte v zaenkrat še nepredvidljivi svobodni izbiri, dokler še ta obstaja in zaupajte svoji ... človeški naravi.

NAGRAJENCI OBČINE ŠOŠTANJ

Komisija za priznanja, ki ji predseduje Peter Turinek, je svetu Občine Šoštanj predlagala v potrditev kandidate za občinske nagrade. Svet Občine Šoštanj je na svoji 27. redni seji, dne 18. septembra 2006 predloge potrdil in sprejel sklepe o dodelitvi občinskih plaket in priznanj.

Foto: Dejan Tonkili

Nagrajenci: Društvo upokojencev Šoštanj, Kmetijska zadruga Šaleška dolina, Zdravko Zupančič in Ženski odbojkarški klub Kajuh Šoštanj.

PLAKETO OBČINE ŠOŠTANJ V LETU 2006 je prejela **KMETIJSKA ZADRUGA ŠALEŠKA DOLINA, z. o. o.**, Trg svobode 12, Šoštanj!
Predlog je podala Krajevna skupnost Šoštanj.

Kmetijska zadruga Šaleška dolina je že več kot 50 let nosilka razvoja kmetijstva v Šaleški dolini. Šteje 324 članov, skoraj polovica oziroma 161 od teh jih je iz občine Šoštanj. V lanskem letu so od kmetov odkupili enajst in pol milijard litrov mleka, 320 ton mesa mladih pitalnih goved, 150 ton mesa krav, na lastnih posestvih pa so pridelali 530 ton jabolk in 70 ton mesa mladih pitalnih goved. Naravni pogoji v občini članom zadruga narekujejo razvoj v smeri govedoreje, priraje mleka in mesa, zato je pomembna naloga kmetijske zadruga zlati oskrba njenih članov s kmetijskim prematerialom.

Zadruga ostaja ves čas zvesta občini Šoštanj. V lanskem letu se je odločila, da bo eno od svojih največjih investicij, to je izgradnja trgovsko poslovne centra, zgradila prav v Šoštanju. Ta center bo omogočal članom zadruga in občanom Šoštanja višjo raven kvalitete oskrbe, s tem pa bodo vsi pridobili kvalitetno ponudbo v neposredni bližini. Kmetijsko zadrugo ves čas delovanja spremlja njen moto: »Znanje in vztrajnost, človeško sožitje in varnost za vse.«

PLAKETO OBČINE ŠOŠTANJ V LETU 2006 je prejel **ŽENSKI ODBOJKARSKI KLUB KAJUH ŠOŠTANJ**, Kajuhova 7a, Šoštanj!

Predlog je podal OO Socialnih demokratov Šoštanj.

Ženski odbojkarški klub Kajuh Šoštanj deluje od leta 1984. Takrat so nastopali v občinski ligi, vendar so se že v prvem letu preko kvalifikacij uspeli uvrstiti v drugo slovensko ligo – vzhod. V drugi ligi so igrale dve leti, nato pa so se že uspele uvrstiti v najmočnejšo slovensko ligo, kjer so igrale vse do sezone 1992/1993.

Uspehi na igrišču so zahtevali tudi boljšo organiziranost kluba, za kar je bilo potrebnega precej truda vodstva kluba. Tako je delo predsednika prevzel Miloš Ljubojevič, ki je v sezoni 2004/2005 'dirigentsko palico' predal Ivanu Blazinšku.

Ena glavnih odlik kluba je vzgoja lastnega kadra. Igralke tako nastopajo v različnih selekcijah – od tretjega razreda dalje. Rezultat dolgoročnega, sistematskega in zagnanega dela je v minuli sezoni privedel do največjega uspeha kluba, saj so se odbojkarice Kajuha Šoštanja v močni konkurenci uspeli uvrstiti iz tretje v drugo slovensko ligo.

Zastavljeno delo želijo v klubu nadaljevati tudi v prihodnje ter postati stabilen drugoligaški klub, ki bo svoje delo nadgrajeval na lastnih igriških in trenerskih potencialih.

PRIZNANJE OBČINE ŠOŠTANJ V LETU 2006 je prejelo **DRUŠTVO UPOKOJENCEV ŠOŠTANJ**, Trg bratov Mravljakov 9, Šoštanj!

Predlog je podala Koroško Šaleška pokrajinska zveza društev upokojencev Slovenj Gradec.

Društvo upokojencev Šoštanj v letošnjem letu praznuje 60. obletnico delovanja. Ves ta čas si prizadevajo za doseganje ciljev v zvezi svojih pravic iz minulega dela, pravic na področju zdravstvenega in socialnega varstva ter na področju kulturne, športno-rekreativne in razvedrilne dejavnosti. Ima kar 1250 članov, ki so lokalno organizirani v devetih pododborih po celotni občini Šoštanj. Organizirane imajo številne interesne dejavnosti, v katere se aktivno vključujejo člani društva po svojih željah in seveda zanimanju. Veliko časa namenjajo socialnemu in zdravstvenemu varstvu svojih članov, med drugim pa vzorno skrbijo tudi za svoje starejše in bolne člane.

V okviru društva je dobro poskrbljeno za kulturno dejavnost, saj imajo 40-članski mešani pevski zbor, na športno-rekreativnem področju pa so člani aktivni kar v desetih različnih sekcijah. Poleg tega organizirajo tudi razvedrilno-družabne dejavnosti, veliko pozornosti pa namenjajo tudi izobraževanju svojih članov.

PRIZNANJE OBČINE ŠOŠTANJ V LETU 2006 je prejel **ZDRAVKO ZUPANČIČ**, Lokovica 16c, Šoštanj!

Predlog je podal Pihalni orkester Zarja Šoštanj.

Zdravko Zupančič deluje na kulturnem področju v občini Šoštanj že 57 let. Ves ta čas je tudi član Pihalnega orkestra Zarja Šoštanj, deset let je bil tudi kapelnik godbe. Med drugim je vzgojil lepo število mladih glasbenikov, od katerih nekateri še danes igrajo v orkestru. Za svoje delo v godbi je prejel 'Gallusovo listino' in priznanje mednarodnega združenja pihalnih orkestrrov.

Štiri leta je bil predsednik Kulturno prosvetnega društva 'Svoboda' iz Šoštanja, prav toliko časa pa je bil tudi predsednik zbora izvajalcev v takratni Občinski kulturni skupnosti in predsednik glasbenega odbora v Zvezi kulturnih organizacij občine Velenje.

Glasba je njegov način življenja, tako so ga pred dvajsetimi leti v svoje vrste zvabili pri moškem pevskem zboru v Lokovici, kjer je prevzel mesto zborovodje. Ta zbor uspešno vodi še danes, pod njegovo dirigentsko palico pa se je članstvo v zboru povečalo z 8 na 20, zbor pa je tudi po kvaliteti močno napredoval. Deset let je uspešno vodil tudi moški pevski zbor v Ravnah. Še vedno igra in je podkapelnik v Pihalnem orkestru Zarja, vodi pa tudi lokoviški moški pevski zbor.

PRAZNOVANJE

Prireditve ob prazniku Občine Šoštanj, ki so se vrstile skozi ves mesec september, so se zaokrožile z osrednjo občinsko proslavo, ki je bila v Kulturnem domu Šoštanj 29. septembra. Na njej so podelili tudi občinska priznanja in plakete, za kulturni program pa je poskrbel Zavod za kulturo Šoštanj. Rdeča nit slovesnosti je bila v misli, da nam skupaj lahko uspe več, zato je tudi program tekkel v to smer. Na odru so se zvrstili Vrtec Šoštanj, Mihelce, OŠ Topolšica, skupina Turizmu pomaga lastna glava, Orkester Roberta Goličnik, Peter Obšteter, Valentina Čas in Anja Rosec, pred domom pa je gostom igral Pihalni orkester Zarja. Kulturnemu programu je sledil slavnostni govor župana Občine Šoštanj, Milana Kopusarja, obrazložitve nagrad, ki jih je svetu predlagala Komisija za priznanja, ki ji predseduje Peter Turinek, pa je brala Milojka Komprej. Priznanje Občine Šoštanj sta za leto 2006 prejela Društvo upokojencev Šoštanj in Zdravko Zupančič, plaketo pa Kmetijska zadruga Šaleška dolina in Ženski odbojkarški klub Kajuh Šoštanj.

Slovesnosti so se udeležili številni predstavniki sosednjih občin, pa tudi svetniki in predstavniki gospodarstva in negospodarstva v občini. Praznik občine, 30. september, sovpada z zgodovinskimi zapisi, Friderika Celjskega, v katerih se omenja Šoštanj.

Milojka Komprej / Foto: Dejan Tonkli

Občina Šoštanj

Zaključuje se prenova ceste Heroja Gašperja

Čeprav je cesta Heroja Gašperja v Šoštanju zaprta, je na njej zelo živahno. Komunalna in elektro dela so zaključena, v teh dneh pa dobiva cesta še asfaltno prevleko, tako da bo kmalu ponovno odprta - kot sodobna, široka, predvsem pa varna povezava med Šoštanjem in Topolšico. Z vidika varnosti bo dobro poskrbljeno za vse udeležence v prometu, saj bo ob cesti tudi pločnik.

Foto: T. R.

Vsem uporabnikom te ceste, ki so zaradi zapore zagotovo naredili kakšen kilometer več, predvsem pa vsem prebivalcem ob tej cesti, se zahvaljujemo za razumevanje in vam želimo varno vožnjo.

Rumeni metulji označujejo varno šolsko pot

S prvim vikendom v oktobru so pločniki po Šoštanju označeni z rumenimi metulji, ki označujejo varno šolsko pot, vsi pa vodijo (so obrnjeni) proti OŠ Šoštanj. Na Občini Šoštanj smo v okviru Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu naredili načrt varnih šolskih poti, ki je bil že v začetku lanskega šolskega leta predstavljen vsem šolarjem. Učenci so nato skupaj z učitelji oblikovali simbol, ki bi označeval varno šolsko pot. Tako je nastal metulj rumene barve, ki je na cesti dobro viden, obenem pa se sklada tudi s šolskimi barvami.

Foto: T. R.

Poti v celoti še niso označene, saj bodo metulji označevali tudi pločnik ob cesti Heroja Gašperja, ki je sedaj v fazi rekonstrukcije, prav tako pa tudi varne šolske poti v naselju Pohrastnik. Rumeni metulji so vodilo šolarjem, kje je najbolj varna

šolska pot, in tudi opozorilo vsem šoferjem, da vozijo ob poti, kjer hodijo otroci, in morajo biti zato biti še bolj previdni.

Prenova mosta čez Pako v Penku

Lesen most čez Pako, ki povezuje Penk in Lovkovo (pri Kompreju), je nujno prenoviti, so nas opozorili občani, zato smo na Občini Šoštanj k rešitvi tega problema pristopili interventno. Most se bo prenovil na mestih, kjer je to nujno potrebno, nevarna lesena ograja pa bo zamenjana z železno. Težka obnovitvena dela (delo nad Pako) se bodo pričela v teh dneh.

Modernejša in hitrejša povezava s Koroško in Avstrijo

V četrtek, 12. oktobra, je bila otvoritev prenovljene ceste preko Šentvida, ki vodi proti Koroški in naprej proti Avstriji. Gre za državno cesto, ki jo je že sedaj uporabljajo veliko naših občanov, v prihodnje pa bo ta povezava zagotovo še bolj prometna, sodobna in seveda varna. S tem je obnova te ceste v celoti končana in kot takšna velika pridobitev tako za našo občino kot celotno Šaleško dolino in Koroško. Zagotovo bo veliko prispevala tudi h gospodarskemu razvoju teh krajev, ki so že od nekdaj tradicionalno povezani.

Prenova zdravstvene postaje poteka po načrtih

Dela na obnovi zdravstvene postaje Šoštanj potekajo po načrtih. Prenavlja se desni del, vsa zdravstvena dejavnost pa se odvija na levem delu. Dela bodo zaključena predvidoma do konca novembra.

Na Občini Šoštanj pa že pripravljamo dokumentacijo za prijavo na javni razpis za sofinanciranje tretje faze prenove. Ta bo obsegala laboratorij in otroškega dispanzerja.

Šmihelov sejem

Konec septembra, ko Občina Šoštanj praznuje svoj praznik, je bilo kar nekaj pomembnih občinskih prireditev, med njimi tudi Šmihelov sejem. Na njem so številna turistična društva iz celotne občine Šoštanj predstavila domače obrti in običaje ter poskrbela tudi za pestro kulinarčno ponudbo. Na sejmu so tako sodelovali člani turističnih društev Skorno, Lajše, Topolšica, Pristava, Turistično oklepševalno društvo Šoštanj, Kulturno turistično društvo Kulturnica Gaberke, Turistično razvojno društvo Raztok iz Šentvida, Društvo podeželskih žena Šaleške doline ...

Številnem obiskovalcem so se tako predstavili medicinar in čebelar, čevljar, izdelovalke rož iz papirja, rezbarka, predica... poskušali so lahko domači kruh, klobase, sir in še marsikaj drugega.

Za popestritev sejemskega dogajanja je poskrbela folklorna skupina, bili smo priča striženju

Foto: Dejan tonkili

Foto: T. R.

ovac, v Kajuhovem parku pa je imel promenade koncert Pihalni orkester Zarja iz Šoštanja.

Občina Šoštanj z dobro organizacijo, številna društva s pestro in zanimivo ponudbo in veliko število obiskovalcev so dokaz, da velja bogato sejemsko tradicijo, ki v Šoštanju sega že več kot 600 let nazaj, negovati tudi v prihodnje.

Plinifikacija Gaberke

Približno ena tretjina Gaberčanov se bo že v začetku novembra razveselila plinskega ogrevanja. 25. oktobra je namreč tehnični prevzem in v kolikor ne bo pripomb, se lahko začne prvi del plinovoda uporabljati že 2. novembra. Preostali del Gaberke pa se bo na plin priključil predvidoma maja. Do takrat bo dokončana tudi cesta, ki sodi v okvir del plinifikacije.

Občina preko RRA sodeluje pri pridobivanju evropskih sredstev

Regionalna razvojna agencija Celje je za celotno področje, ki ga pokriva (od Rogaske Slatine do Logarske doline), zbrala projekte, ki se bodo odvijali v naslednjih šestih letih. Za te projekte se bodo skušala pridobiti tudi sredstva iz evropskih skladov. Občina Šoštanj je tako prijavila projekte, ki jih bo izvajala v teh letih, in sicer: obnova in napolnitev z vsebino Majerjeve vile, označbe in promocija kolesarskih poti po celotni Saša regiji, nadaljevanje projekta Mlinske ceste, ureditev trškega jedra, Muzej usnarstva, vodovod severna veja in širitev Letališča Lajše. Nekatere od teh projektov bo občina vodila sama, druge pa v sodelovanju s podjetji, zavodi ... v občini in tudi širše.

Tjaša Rehar
svetovalec za odnose z javnostmi

Nova pridobitev v Lajšah

V Lajšah so bili veseli. Kako tudi ne, primarni vod kanalizacije je zaključen, začeli so s prvo fazo sekundarnega dela in v torek, 10. oktobra, obeležili priključitev zgornjega dela Lajš h glavnemu vodu. Investicija, vredna okoli 80 milijonov, je bila speljana preko Krajevne skupnosti Topolšica, zato je ob tem veliko zadovoljstvo izrazil tamkajšnji predsednik Viki Drev. Poleg tega so uradno odprli tudi avtobusno postajo v Lajšah, ki sicer obratuje že kakšno leto, a investicija, vredna 11 milijonov, je s tem zaključena. O tem in onem je na odprtju spregovoril tudi Darko Lihtineker, ki je na kratko osvetlil dogajanje okoli investicij. Zahvalil se je Turističnemu društvu Topolšica in Lajše, katerih predstavnika sta bila prisotna. Turistično društvo z gledno skrbi za postajališče in tudi za izgled kraja.

Župan Občine Šoštanj, Milan Kopusar pa je k dogajanju dodal obljubo, da se bo nadaljevala izgradnja drugega dela sekundarnega voda kanalizacije, poskrbeli pa bodo tudi za čimprejšnjo legalizacijo športnega igrišča v zaselku Lajše.

Kratki slovesnosti, ki je bila tudi kulturno obarvana, so prisostvovali številni krajani Lajš, katerih veselje ob pridobitvi je bilo gotovo na mestu.

Milojka Komprij

Tudi ženske smo lahko uspešne

Foto: Arhiv

V soboto, 30. 9. 2006 je pod okriljem ženskega odbora SDS Savinjsko-Šaleške regije v Kulturnem domu Šoštanj potekala okrogla miza na temo Tudi ženske smo lahko uspešne. Najprej je na tiskovni konferenci dr. Romana Jordan Cizelj, evropska poslanka in podpredsednica SDS, predstavila kandidatko za županjo gospo Ireno Praznik, ki kandidira v Občini Nazarje, ter še nekaj ostalih kandidatk za svetnice na listah za občinski svet, med njimi tudi gospodično Mašo Stropnik in gospo Judito Čas Krneža, ki kandidirata na listi SDS za Svet Občine Šoštanj. Pogovor, ki je tekkel v zelo prijetnem in sproščnem vzdušju, je moderirala članica IO SDS Judita Čas Krneža. Pridružil se je tudi županski kandidat SDS v Občini Šoštanj g. Darko Menih.

Kandidat za župana Marjan Vrtačnik

Pregovori o VOLITVAH

Kdor te na skrivaj obrekuje, se te boji; kdor se ti prilizuje, te zaničuje.

Oblast je slast in past.

Če hočeš spoznati človeka, daj mu oblast.

Kdor ne izmeri sebe, ga izmerijo volivci.

Župan se mora po ljudeh ravnati, ne ljudje po županu.

Vabim vas na volitve, želim, da zmagate.

Marjan Vrtačnik

LDS - ŠE NAPREJ SKUPAJ DELUJMO ZA RAZVOJ NAŠEGA MESTA IN OKOLICE!

6

Ker smo sposobni, smo:

- zgradili novo šolo,
- ekološko sanirali okolje,
- pospešili gospodarski razvoj občine,
- sanirali občinski proračun,
- pospešili razvoj kulture, športa in turizma v občini,

Ker smo sposobni, bomo:

- še naprej racionalno razpolagali z davkoplačevalskimi sredstvi,
- skrbeli za enakomeren razvoj vseh krajevnih skupnosti v občini,
- v Šoštanj pripeljali dodatne oblike izobraževanja,
- prisluhnili predlogom mladih,
- poskrbeli za preživljanje tretjega življenjskega obdobja v domačem kraju,
- omogočili pogoje za nova stanovanja in zaposlitve,
- poskrbeli za varno cestno infrastrukturo za vse udeležence v prometu,
- še naprej spodbujali razvoj kulture, športa in turizma,
- v Šoštanj privabili investitorje za izgradnjo sodobnega nakupovalnega centra.

Informacije v prostoru

Edi Vučina

»Ključ za uspeh je, to kar že ves čas poskušam dopovedati tudi skozi pričujoče prispevke v LIST-u, dvig kvalitete bivanja, če hočete, kvalitetna arhitektura stanovanjske gradnje in kvalitetno urbanistično urejanje okolice.«

Foto: Dejan Tonki

Pod vodstvom predsednice KS Šoštanj je začel delovati tudi t.i. »strateški svet«, ki bo očitno tudi v bodoče odprta tribuna za razvojne projekte mesta Šoštanj.

Navedeni citat sem si sposodil kar iz svojega prispevka, ki je bil objavljen v LIST-u točno pred štiri leti. Ja, uganili ste, tudi takrat je bil predvolilni čas in hkrati zaključek prvega mandata Sveta KS Šoštanj, v katerega ste me takrat izvolili. Kot je znano, je bila večina takratne ekipe s predsednico sveta KS na čelu ponovno izvoljena. Delo Sveta KS in seveda vsi nedokončani projekti so se tako lahko nadaljevali še štiri leta. Osem let pa je že dovolj dolga doba, da delo v Svetu KS že obrodi sadove in po mojem mnenju tudi dovolj dolga doba, da se možnost za svoj prispevek k razvoju našega mesta ponudi še drugim za delo zavzetim meščanom.

Če ste na hitro preleteli listo kandidatov za nove člane Sveta KS Šoštanj, ste lahko ugotovili, da so se tudi ostali člani aktualnega Sveta KS odločili, da »odstopijo« mesto novi ekipi, ki jo boste z obkrožitvijo imen na vašem volilnem listku sestavili sami. Vedeti je treba, da bo nova ekipa vsekakor drugačna in da si bodo glede na medsebojno usklajenost članov morali izbrati svoj način dela. A ker se že, skupaj s »staro« ekipo, poslavljam, se mi zdi primerno, da poskušam subjektivno orisati posebnosti v načinu dela, ki se je oblikoval skozi zanimivo osemletno izkušnjo.

Najprej bi omenil dokaj profesionalno sestavljen program dela za vsake štiri leta posebej, za katerega smo na začetku porabili precej časa, sestavljali smo ga vsi člani (razdeljeni po področjih)

in ga nato skozi razpravo uskladili do konsenza. V programu dela smo zajeli praktično vse probleme našega mesta in nato skozi posamezne projekte načrtovali postopno izboljšanje stanja. Glede na izkušnje iz prvega mandata smo projekte pripravljali na zalogo in sicer v alternativah. Dejstvo je, da smo kot finančno šibka organizacija (KS sama ima zanemarljiv proračun) pravilno predvidevali, da se bo na posameznih projektih zatikalo in da bo potrebno hkratno delo na več projektih. Če poskušam biti bolj konkreten, smo vzporedno vodili projekte, kot so usnjarski muzej, ulična razsvetljava, ureditev trga Svobode, UN JEZERO, kolesarska steza, adaptacija doma KS in seveda kot rdeča nit, projekt barvanja fasad po imenoma ŠOŠTANJ MESTO SVETLOBE.

Nekaj od omenjenih projektov je bilo realiziranih, nekaj pa žal ne. Glede na finančne zmožnosti, smo se namreč odločili, da se osredotočimo na tiste dele projektov, za katere smo imeli dovolj znanja in sicer organiziranje (inženiring), pridobivanje kvalitetnih projektov, lobiranje pri vplivnih predstavnikih gospodarstva, odpiranje javne razprave, ustvarjanje pozitivne klime, ipd ... Kot rezultat navedenega načina dela lahko tako štejemo (vse še v prvem mandatu) ureditev Kajuhovega parka, izgradnja peš mostu čez Pako in pomemben prispevek pri obnovi Trga bratov Mravljakov. Pri vseh projektih gre za urejanje javnih mestnih površin, kamor lahko prištejemo

tudi barvanje fasad, ki so sicer v zasebni lasti, a hkrati ustvarjajo skupno javno podobo mesta.

Zadnji rezultat opisanega načina dela je lepa kolesarska steza ob južnem robu jezera, ki predstavlja pomemben preboj iz povprečne miselnosti, da mora mesto poskrbeti le za najnujnejše potrebe občanov (krpanje cest, popravilo komunalne infrastrukture, ipd...). V KS smo zavestno poskušali razvijati le projekte, ki predstavljajo kvalitetni preboj iz sivine povprečja, v katero je padel Šoštanj, zato smo vedno (za razliko od občine) uporabljali drzne, a vrhunske arhitekto, z ambicijo pokazati vizijo, tudi če le ta ni bila všeč večini, ki je praviloma itak konzervativna. Kot arhitektu mi je jasno, da vloga arhitekture ni v slepem prilaganju obstoječemu, ampak prav v širitvi horizonta ljudi, kot na primer pri barvitosti mestnih fasad (danes je prvotna skeptičnost do pre-živih barv že pozabljena).

Seveda je v naših programih ostalo še veliko projektov, ki bi jih bilo z boljšim poslušom župana možno realizirati. Na primer prepotreben projekt označitve mestnih ulic je ostal na papirju, saj se svetniki že desetletje ne morejo dogovoriti o preimenovanju ulic, še posebej pa mi je žal projekta prenove Trga svobode, ki je moral v predal zaradi neizpolnjene obljube župana, da bo na lokaciji bivše TUŠ uredil mestno parkirišče. A upanje umre zadnje, kaj ne? Še posebej na volitvah.

Pozor - jagodni izbor!

Dvojna garancija:
- 100 % zjamčen vložek*
- izplačilo 80 % najvišjega
doseženega tečaja**

Le še kratek čas vas čakajo odlične možnosti za bogato bero s petimi obetavnimi skladi, združenimi v sklad **Raiffeisen-TopSelection-Garantiefonds**. In to z garancijo! Ne prebirajte predolgo, saj se vpisno obdobje v sklad konča **3. novembra 2006**.

Investicijski skladi Raiffeisen Capital Management
Informacije: poslovalnice Raiffeisen Krekove banke
www.r-kb.si
skladi@r-kb.si
02/229 31 31

Raiffeisen
KREKOVA BANKA

Z nami gre lažje

Investicijske skladi Raiffeisen Capital Management upravlja Raiffeisen Kapitalanlage - Gesellschaft m.b.H. Trženje, distribucijo in vplačila teh skladov v Sloveniji opravlja Raiffeisen Krekova banka d.d. Investicijski skladi niso bančni produkt in niso zajeti v sistem zjamčenih vlog, ki velja za depozite. Banka ne jamči za donosnost naložbe sredstev v skladi. Prospekt, izveček prospekta, zadnje objavljeno letno in polletno poročilo so brezplačno dostopni na spletni strani www.r-kb.si, sedežu podjetja in v vseh poslovalnicah. Zaradi nihanj tečajev vrednostnih papirjev in valut je mogoče, da vlagatelj v obdobju investiranja ne dobi povrnjenih vseh sredstev, ki jih je vložil v investicijski sklad. Podatki o gibanju vrednosti enote premoženja investicijskega sklada so dnevno objavljeni v dnevni časopisju in na spletni strani www.r-kb.si. Vstopna provizija znaša od 1 do 5 odstotkov vplačanega zneska, odvisno od posameznega sklada, izstopne provizije ni, upravljavka provizija pa ne presega dveh odstotkov. Prosimo, da ob sklenitvi pogodbe v banki preverite veljavne pogoje in lastnosti storitve.

* Odkupna vrednost enote premoženja je ob koncu ročnosti 100 evrov.

** Ob koncu ročnosti je zjamčeno izplačilo najmanj 80 % najvišje dosežene vrednosti ali izračunane vrednosti na dan 6. 11. 2013, če je ta višja.

Ta garancija velja za sklad Raiffeisen-TopSelection-Garantiefonds od 18. 9. do 3. 11. 2006 in se uveljavlja, če znaša vrednost enote premoženja več kot 125 evrov ($125 \times 80\% = 100$).

Lokalne volitve 2006, 22. oktober.

Vrstni red kandidatov na volilnem lističu za župana občine Šoštanj

zap. št. ime roj. datum

zap. št.	ime	roj. datum
1	Darko Menih	21. 2. 1948
2	Milan Kopusar	9. 12. 1960
3	Drago Koren	19. 1. 1960
4	Marjan vrtačnik	26. 2. 1951
5	Franc Sevčnikar	12. 4. 1950

- 1: **Marjan Jakob**, roj 29.06.1954, Topolšica, Topolšica 39 a, poklic: univ. dipl. inž. zootehnike, delo: direktor;
- 2: **Peter Turinek**, roj 29.07.1963, Šoštanj, Skorno pri Šoštanju 1, poklic: inženir strojništva, delo: vodja komerciale;
- 3: **Jožica Rotnik**, roj 26.04.1967, Šoštanj, Ravne 185, poklic: inženir kmetijstva, delo: gospodinja;
- 4: **Anton Potočnik**, roj 26.04.1941, Šoštanj, Zavodnje 24 a, poklic: natakar, delo: upokojenec;
- 5: **Alojz Konovšek**, roj 28.06.1955, Šoštanj, Lokovica 144 d, poklic: električar, delo: dežurni električar;
- 6: **Andreja Brglez**, roj 19.05.1978, Šoštanj, Zavodnje 10, poklic: dipl. inž. konfekcijske tehnike, delo: kontrolor kakovosti;
- 7: **Anton Skornšek**, roj 16.01.1947, Šoštanj, Skorno pri Šoštanju 38 a, poklic: elektro tehnik, delo: izobraževanje kadrov;
- 8: **Jožef Mazej**, roj 19.03.1943, Šoštanj, Bele vode 22, poklic: kmetovalec, delo: kmetovalec;
- 9: **Marjana Sovič**, roj 09.05.1966, Šoštanj, Ravne 52, poklic: inž. kmetijstva, delo: gospodinja;
- 10: **Branko Videčnik**, roj 10.03.1959, Šoštanj, Gaberke 313, poklic: strojni ključavničar, delo: kmetovalec;
- 11: **Simon Rožej**, roj 04.03.1979, Topolšica, Topolšica 186, poklic: strojni mehanik, delo: strojnik;
- 12: **Mateja Jurkovnik**, roj 15.04.1976, Šoštanj, Skorno pri Šoštanju 46, poklic: univ.dipl. inž. kmetijstva, delo: svetovalka;
- 13: **Vlado Stropnik**, roj 26.06.1958, Šoštanj, Florjan 156, poklic: kmetovalec, delo: kmetovalec;
- 14: **Jože Goršek**, roj 19.12.1971, Šoštanj, Ravne 112, poklic: kmetovalec, delo: pomočnik vodje enote;
- 15: **Saša Glasenčnik**, roj 20.11.1966, Šoštanj, Zavodnje 44, poklic: kmetovalec, delo: gospodinja;
- 16: **Anton Hrastnik**, roj 02.07.1968, Šoštanj, Ravne 108, poklic: strojni tehnik, delo: kmetovanje;
- 17: **Boštjan Lenko**, roj 14.02.1977, Šoštanj, Ravne 86, poklic: rudar, delo: rudar;
- 18: **Neža Vidmar**, roj 19.01.1948, Šoštanj, Lokovica 4 a, poklic: gospodinja, delo: upokojenka;
- 19: **Jože Ročnik**, roj 17.06.1947, Šoštanj, Zavodnje 31, poklic: kmetovalec, delo: kmetovanje;
- 20: **Ivan Juvan**, roj 26.10.1957, Šoštanj, Zavodnje 56, poklic: kmetovalec, delo: kmetovanje;

Skupaj, z znanjem, do napredka, za Šoštanj.

Naš program *Skupaj, z znanjem, do napredka, za Šoštanj* temelji na soodločanju in na medsebojnem sodelovanju ne glede na strankarsko pripadnost. Je v bistvu koalicija z občani. Med nami so ljudje, ki so se s svojim delom na različnih področjih že dokazali: Boris Plamberger, Pavel Župevc, Alenka Slatnar, Janko Zacirkovnik, Jure Kodrun, Snežana Grubešič-Verlič, Marko Kompan in drugi. Tudi zato sem prepričan, da smo ga skupaj sposobni realizirati, seveda pa moramo za to dobiti priložnost.

V programu smo natančno opredelili, kaj nameravamo narediti, da postane Občina Šoštanj ponovno mlada in socialno varna lokalna skupnost. Povezali bomo veliko in malo gospodarstvo, kar bo zagotovilo pridobitev novih kvalitetnih delovnih mest. Vsako leto želimo zgraditi od 10 do 15 novih stanovanj ter tako omogočiti mladim hitrejšo in lažjo pot pri pridobivanju stanovanjske pravice. Končno hočemo mladim zagotoviti prostore, kjer bodo lahko uresničevali mladostniške želje. Seveda je potrebno postoriti še marsikaj tudi na področju šolstva in varstva najmlajših, ki sta tudi pomembna dejavnika, ko se mlade družine odločajo o nadaljnjem življenju. Prav tako je mladim namenjen razvoj športa in kulture, zato je to potrebno tudi primerno materialno podkrepiti.

Skrb za starejšo generacijo je izjemno občutljivo in pomembno vprašanje, ki poleg strokovnega znanja zahteva tudi občutek za socialo, kajti dostikrat je potrebno na tem področju med obema doseči konsenz. Program je pester in v njem je zapisanih kar nekaj zavez, pa vendar moram izpostaviti še eno, to je ureditev mestnega jedra v Šoštanju v vseh segmentih. Občani si zaslužijo prijazen dostop do občinske hiše, zato je nujna ureditev Trga svobode.

Seveda bomo vse to lahko uresničili in izpeljali le s pomočjo vašega zaupanja, spoštovane občanke in občani, zato vas 22. oktobra vabimo na volitve. Lista Socialnih demokratov ima št. 2. Obkrožite jo! Skupaj bomo zmogli ustvariti boljši jutri, za Občino Šoštanj.

- 1: **Franc Sevcnikar**, roj 12.04.1950, Šoštanj, Topolšica 206 a, poklic: elektro tehnik, delo: vodja proizvodnje;
- 2: **Janez Viktor Zacirkovnik**, roj 10.03.1946, Šoštanj, Prešernov trg 11, poklic: tehnik lesarske stroke, delo: upokojenec;
- 3: **Alenka Slatnar**, roj 26.09.1964, Šoštanj, Florjan 212, poklic: dipl. obramboslovka, delo: vodja kadrovske službe;
- 4: **Jure Kodrun**, roj 03.07.1975, Šoštanj, Ravne 16, poklic: ekonomski tehnik, delo: upr. strojev za izdelavo plastičnih očal;
- 5: **Pavel Župevc**, roj 29.06.1955, Šoštanj, Gaberke 132, poklic: strojni tehnik, delo: upokojenec;
- 6: **Snežana Grubešič - Verlič**, roj 28.12.1976, Šoštanj, Cesta talcev 15, poklic: dipl. upravna organizatorica, delo: referent za overitve;
- 7: **Branko Valič**, roj 26.08.1952, Šoštanj, Partizanska pot 11, poklic: strojni tehnik, delo: vodja izmene;
- 8: **Nenad Latinović**, roj 07.04.1987, Šoštanj, Kajuhova cesta 11, poklic: dijak, delo: dijak;
- 9: **Tatjana Globačnik**, roj 05.12.1968, Šoštanj, Prešernov trg 11, poklic: trgovka, delo: delavka v Gorenju;
- 10: **Ivan Mevc**, roj 31.05.1961, Šoštanj, Ravne 114 a, poklic: električar, delo: skupinovodja na el. montaži;
- 11: **Boris Plamberger**, roj 30.10.1968, Šoštanj, Kajuhova cesta 7 a, poklic: profesor športne vzgoje, delo: učitelj športne vzgoje;
- 12: **Vojteh Režen**, roj 22.04.1948, Šoštanj, Koroška cesta 18 a, poklic: strojni ključavničar, delo: moto mehanik,
- 13: **Gregor Rupnik**, roj 13.01.1947, Šoštanj, Cesta heroja Šerčerja 10, poklic: sanitarni inženir, delo: višji strokovni sodelavec;
- 14: **Nataša Toplišek**, roj 24.07.1984, Šoštanj, Ravne 48 a, poklic: študentka, delo: študentka;
- 15: **Leon Stropnik**, roj 22.02.1968, Šoštanj, Florjan 216, poklic: strojni mehanik, delo: gasilec;
- 16: **Milan Rogelšek**, roj 19.08.1964, Šoštanj, Zavodnje 22 b, poklic: voznik, delo: vodja odvoza sadre;
- 17: **Milojka Plamberger**, roj 29.09.1946, Šoštanj, Kajuhova cesta 7 a, poklic: administrativni tehnik, delo: upokojenka;
- 18: **Marko Kompan**, roj 30.10.1950, Šoštanj, Florjan 200, poklic: univ.dipl.inž. strojništva, delo: projektni inženir;
- 19: **Vinko Martinović**, roj 19.02.1964, Šoštanj, Cankarjeva cesta 21, poklic: gradbeni tehnik, delo: gradbeni delovodja;
- 20: **Nika Sešel**, roj 23.05.1987, Šoštanj, Prešernov trg 10, poklic: študentka, delo: študentka.

1: **Drago Kotnik**, roj 11.10.1961, Šoštanj, Ravne 133 a, poklic: inženir rudarstva in geotehnologije, delo: poslovodja

Drage občanke, dragi občani - drage volivke, dragi volivci!

Z družino stanujem v Ravnah – zaselek Pristava, kjer smo si zgradili dom. Po poklicu sem inženir rudarstva in geotehnologije, zaposlen na Premogovniku Velenje, kjer opravljam delo rudarskega poslovodje. Ob službi sem sedaj aktivno vključen v Turistično društvo Pristava kot predsednik, v pravkar iztekajočem se mandatu sem bil v Svetu Občine Šoštanj in Svetu Krajevne skupnosti Ravne, sem tudi član Prostovoljnega gasilskega društva Gaberke. Pred leti sem bil predsednik Kulturno umetniškega društva Ravne, v preteklosti pa sem bil aktivno vključen kot predsednik gradbenih odborov pri izgradnji infrastrukture. Sem v obdobju, ko lahko človek s svojimi izkušnjami veliko naredi za skupnost, kjer živi in dela. Kot član Sveta Občine Šoštanj sem si v zadnjih štirih letih pridobil veliko izkušenj pri delu. Menim, da za vsako delo rabi človek določene izkušnje, čas in znanje. Zato bi, drage občanke, dragi občani, rad nadaljeval delo v svetu in s tem prispeval še večji delež k razvoju mesta in vasi, ki so v sklopu Občine Šoštanj.

Obljubljam vam, da boste slišali za moj glas in delo v naslednjem mandatu, če mi boste namenili svoje zaupanje za delo v Svetu Občine Šoštanj.

Zavzemal se bom predvsem za:

- izgradnjo in obnovo cestne infrastrukture v vseh krajevnih skupnostih: Šoštanj, Lokovica, Skorno – Florjan, Bele Vode, Topolšica, Zavodnje, Šentvid, Ravne in Gaberke, ker je že na nekaterih področjih v katastrofalnem stanju;
- izgradnjo doma Krajevne skupnosti Ravne, doma ostarelih v naši občini, gasilskega doma v Topolšici, športnih igrišč v Skornem, vodovoda, kanalizacije in daljinskega ogrevanja, kjer še to ni zgrajeno, in prostora v Šoštanju, kjer se bodo družili mladi, urejene tržnice;
- podpiranje razvoja gospodarstva, kmetijstva, kulture, turizma, športa in ostalih društev;
- zavzemal se bom za čim bolj ugoden dostop investitorjem do urejenih zemljišč za gradnjo, kjer bodo trgovine, stanovanjski in gospodarski objekti;
- za urejeno označbo gospodarskih, kulturnih, turističnih, zgodovinskih in ostalih objektov v Občini Šoštanj, da bo tujec z lahkoto našel zeleni kraj oz. mesto;
- za čim boljše plačilne pogoje otrok v šoli in vrtcu;
- za zmanjšanje monopol Komunalnega podjetja, ki sedaj objekte projektira, izvaja dela in samo sebe nadzira, kar ima za posledico slabo komunalno infrastrukturo, ta pa podraži investicijo in samo vzdrževanje, ki pa ga izvajajo zopet sami brez nadzora;
- pozornost do vsake občanke in vsakega občana, ki bodo prišli s svojimi težavami in idejami, ki jih bom poskušal realizirati.

Da pa bom lahko uresničil svoje obljube, vas, drage občanke, dragi občani – drage volivke, dragi volivci, vabim na volišča in hkrati pozivam, da mi namenite svoj volilni glas pod imenom oz. listo **Drago Kotnik**, ki jo zastopam sam, in obkrožite moje ime pod zaporedno številko 3 na volilnem listku.

SKUPAJ NADALJUJMO ZAČETO DELO - NE BOM VAS RAZOČARAL!

Lista Viktorja Dreva izhaja iz samostojne kandidature v prejšnjem mandatu, z ugotovitvijo, da znotraj sveta občine, kot samostojni kandidat, zelo težko zagovarja svoje želje in programe. Zato odločitev, da enako misleči poskušamo s skupnimi močmi doseči več. Smo ljudje za dialog, pogovor in usklajevanje in ni nam vseeno, kaj se s to občino dogaja. Zagovarjamo stališča hitrega razvoja na vseh področjih.

Zavzemamo se za:

- enakomerni razvoj komunalnih dobrin na celotnem območju občine;
- ureditev parkirišč v mestu Šoštanj,
- obnove in posodobitve lokalnih in javnih cest,
- sanacijo republiške ceste Šoštanj–Zavodnje,
- izgradnjo javnega vodovoda (Ravne, Bele Vode),
- izgradnjo kanalizacije (Topolšica, Ravne, Lokovica, Florjan, Lajše, Metleče),
- ogrevanje naselij, kjer je to mogoče (toplovod, plin),
- sofinanciranje odvoza smeti po letu 2008, ko se bo cena zaradi odvoza v Celje drastično dvignila,
- razvoj gospodarstva in drobnega gospodarstva,
- ureditev prostorski aktov (krajši upravni postopki),
- vzpodbude pri odpiranju novih delovnih mest,
- manjše komunalne prispevke za novo nastale podjetnike,
- mladim družinam omogočiti zaposlitev, jim omogočiti nakup ali najem stanovanja in jih s tem obdržati v dolini,
- ohranjanje podružničnih šol,
- mlade spodbujati za kulturo, šport in s tem preprečiti zahajanje na kriva pota (mladim glasbeni instrument in žogo, ne pa alkohol in drugo),
- za normalno delovanje kulturnih društev po KS, delovanje gasilskega društva,
- normalno delovanje Pihalnega orkestra Zarja in pevskega zbora Svoboda
- za stimulacije v kmetijstvu,
- hitrejši razvoj turistične dejavnosti.

Zagovarjamo večjo pristojnost KS in več sredstev za njihovo normalno delovanje.

1: **Viktor Drev**, roj 07.12.1958, Topolšica, Topolšica 118, poklic: elektronik, delo: komercialist;

2: **Srečko Potočnik**, roj 22.05.1960, Šoštanj, Ravne 97, poklic: gimnazijski maturant, delo: organizator prodaje;

3: **Marija Vačovnik**, roj 18.10.1961, Šoštanj, Ravne 199, poklic: računovodja, delo: računovodja;

4: **Bojan Kugonič**, roj 28.02.1958, Šoštanj, Lokovica 142 f, poklic: ekonomski tehnik, delo: poslovni vodja;

5: **Milan Goršek**, roj 04.09.1956, Šoštanj, Zavodnje 22 a, poklic: hotelirski tehnik, delo: samostojni podjetnik;

6: **Vesna Andrejč**, roj 18.10.1974, Šoštanj, Topolšica 198 b, poklic: univ. dipl. ing. gradbeništva, delo: Tehnični vodja

Nova Slovenija za novo politiko v občini Šoštanj.

Tu smo ljudje, ki smo pripravljeni prevzeti velik del odgovornosti za politiko na lokalni ravni, ker razumemo ne le probleme v občini in tudi krajevnih okoljih, ampak tudi pomen, vlogo in možnosti lokalne samouprave.

Ljudem je potrebno zagotoviti čim večji vpliv na urejanje življenjskih in drugih razmer na območju in v okolju, kjer bivajo. Urejena lokalna samouprava je za Novo Slovenijo prvi pogoj za demokratično urejanje vseh drugih zadev v državi - pravimo, da je dobro delujoča lokalna samouprava temelj demokracije. Zato bomo storili vse, da bo lokalna samouprava v vseh svojih delih zaživela v skladu s tem našim prepričanjem.

Močna Nova Slovenija v občinskih svetih bo zagotovila bolj evropsko politiko tudi na lokalni ravni. Evropska politika Nove Slovenije je tudi dobra politika na lokalni ravni, ki jo zmoremo in hočemo zagotoviti.

Za Šoštanj, ker smo tu doma!

1: **Drago Koren**, roj 19.01.1960, Šoštanj, Lokovica 143 a, poklic: univ. dipl. inž. geodezije, delo: poslanec v Državnem zboru RS;

2: **Roman Kavšak**, roj 24.02.1970, Šoštanj, Lokovica 145 d, poklic: strojni mehanik, delo: zavarovalni zastopnik;

3: **Polonca Čremožnik**, roj 29.01.1978, Topolšica, Topolšica 130, poklic: dipl. vzgojitelj predšolskih otrok, delo: drugi strok. delavec v razredu;

4: **Jože Plešnik**, roj 11.01.1960, Šoštanj, Ravne 65, poklic: strojni ključavničar, delo: skupinovodja;

5: **Andreja Osterc**, roj 26.04.1966, Šoštanj, Zavodnje 11 a, poklic: ekonomski tehnik, delo: vodja računovodskega servisa;

6: **Silvester Mežnar**, roj 24.10.1952, Šoštanj, Florjan 16, poklic: kmetovalec, delo: kmetovalec;

7: **Anica Volk**, roj 12.07.1946, Topolšica, Topolšica 107 b, poklic: ekonomski tehnik, delo: upokojenka;

8: **Stanko Goličnik**, roj 10.11.1950, Šoštanj, Bele vode 26, poklic: kmetovalec, delo: kmetovalec;

9: **Olga Jurkovič**, roj 23.06.1954, Šoštanj, Ravne 95 b, poklic: krojačica, delo: računalniški programer;

10: **Andrej Koželjnik**, roj 12.11.1964, Topolšica, Topolšica 106, poklic: inženir strojništva, delo: operater RDP;

11: **Anica Jevšnik**, roj 17.06.1950, Šoštanj, Gačerke 78, poklic: upokojenka, delo: upokojenka;

12: **Marko Dado Brvar**, roj 20.04.1970, Šoštanj, Koroška cesta 32, poklic: diplomirani sanitarni inženir, delo: vodja higienske službe;

13: **Marijana Štajner**, roj 29.03.1959, Šoštanj, Zavodnje 1 b, poklic: tehnični risar, delo: upokojenka;

14: **Valentin Turinek**, roj 06.02.1945, Šoštanj, Vodnikova cesta 1, poklic: upokojenec, delo: upokojenec;

15: **Irena Menih**, roj 02.03.1965, Šoštanj, Topolšica 200 d, poklic: višja fizioterapevtka, delo: fizioterapevtka;

16: **Alojz Mazej**, roj 24.05.1948, Šoštanj, Tovarniška pot 2 d, poklic: elektro tehnik, delo: brezposeln;

17: **Vera Urbanc**, roj 27.01.1970, Šoštanj, Florjan 71, poklic: delavka, delo: sestavljalka;

18: **Valentin Atelšek**, roj 10.02.1939, Šoštanj, Florjan 175, poklic: mehanik, delo: upokojenec;

19: **Marija Podvratnik**, roj 27.05.1981, Šoštanj, Skorno pri Šoštanju 51, poklic: tehnik gospodinjstvih storitev, delo: montaža v protizvodnji;

20: **Anica Jurkovič**, roj 21.07.1964, Šoštanj, Ravne 22, poklic: univ. dipl. inž. agronomije, delo: svetovalec - fitofarmaceut.

Milan KOPUŠAR

Štefan Marjan SZABO

Vilma FECE

Erna OBŠTETER

Ivan URBANC

Irena KURNIK

Matjaž LIHTENEKER

Franc DRUKS

Tatjana ROSEC

Anton BERLOŽNIK

Bogdan LAMPRET

Roman OBLAK

Helena URH

Karl JUDEŽ

Damjana KOTNIK

Zvonko KOŽELJNIK

Boris LAMBIZER

Roman STROPNIK

Igor TESOVNIK

Andrej VOLK

št. liste: 7

ime liste: **DeSUS - DEMOKRATIČNA STRANKA UPOKOJENCEV SLOVENIJE OO ŠOŠTANJ****Brez nas ne gre.**

Za vse generacije

Demokratska stranka upokojencev je tudi vladna stranka in je zato sodobna za oblikovanje tekoče politike in zakonov, ki naj našo državo naredijo sodobnejšo, evropsko predvsem pa bolj sprejemljivo za vsakega posameznega državljanca. Marsikaj odobravamo, z marsičem se ne strinjamo. Ker je to naša pravica, pa tudi dolžnost. Oboje zavezuje, zahteva trezno presojo. Brez nas torej ne gre. Pa tudi ne brez vas, vseh zagovornikov naše stranke, ki nas ves čas tako vztrajno podpirate v vseh naših prizadevanjih. Naj bo tako tudi vnaprej.

Spoštovani, svoje zaupanje nam izkazuje že 15 let, prav toliko časa pa se v Demokratski stranki upokojencev Šoštanj trudimo poskrbeti za boljše življenje danes in zagotoviti tudi lepši jutri. Tako kot vsa leta do zdaj ostajamo tudi tokrat zvesti svojim načelom in volivcem, zato se tudi tokrat zavzemamo za:

- zagotavljanje varnosti, enakopravnosti in enakih možnosti za življenje in socialno varnost upokojencev in ostarelih oseb,
 - za pravične pokojnine,
 - pravično in vsem dostopno zdravstveno varnost,
 - zagotavljanje zdravega okolja, prehrane in načina življenja,
 - za povečanje zmogljivosti in standarda v domu za ostarele,
 - oblikovanje strategije varstva in zaščite starejših oseb.
- Z novimi volitvami pa bi radi ponudili nekaj tudi mlajšim generacijam:
- boljše pogoje in več možnosti za prvo zaposlitev,
 - lažji dostop do socialnih stanovanj za mlade družine,
 - podporo in pomoč pri začetku poslovanja mladim podjetjem,
 - gospodarski in socialni razvoj občine.

Za doseg teh ciljev je potrebna izvolitev čim več kandidatov v občinski svet občine Šoštanj in v svete krajevnih skupnosti. Cilje bomo s pomočjo naših izkušenj in vaših glasov lažje uresničevali.

Hvala za zaupanje in ne pozabite: brez nas ne gre!

Predsednik občinskega odbora DeSUS Šoštanj: Kušar Leopold

- 1: **Leopold Kušar**, roj 01.12.1943, Šoštanj, Lokovica 102 c, poklic: elektro tehnik, delo: upokojenec;
- 2: **Jožef Rebernak**, roj 30.03.1942, Šoštanj, Metleče 64, poklic: Komerčalist, delo: upokojenec;
- 3: **Frančiška Jurjovec**, roj 03.12.1945, Šoštanj, Lokovica 40, poklic: administrator, delo: upokojenka;
- 4: **Helena Tajnik**, roj 26.08.1946, Šoštanj, Aškerčeva cesta 3 b, poklic: učiteljica, delo: upokojenka;
- 5: **Milan Ježovnik**, roj 10.05.1936, Šoštanj, Cesta heroja Rozmana 6, poklic: elektro tehnik, delo: upokojenec;
- 6: **Marjan Mevc**, roj 12.08.1952, Šoštanj, Cesta talcev 12, poklic: strojnik, delo: upokojenec;
- 7: **Marija Valič**, roj 22.03.1939, Šoštanj, Aškerčeva cesta 3a, poklic: medicinski tehnik, delo: upokojenka;
- 8: **Berta Berložnik**, roj 26.10.1943, Šoštanj, Florjan 5, poklic: knjigovodja, delo: upokojenka;
- 9: **Zvonko Tonkili**, roj 21.01.1949, Šoštanj, Florjan 258, poklic: elektro tehnik, delo: upokojenec;
- 10: **Franč Lenko**, roj 23.02.1947, Šoštanj, Ravne 86, poklic: rudar, delo: upokojenec;
- 11: **Eduard Kodrun**, roj 22.02.1944, Šoštanj, Ravne 16, poklic: rudar, delo: upokojenec;
- 12: **Rudolf Pergovnik**, roj 29.05.1949, Topolšica, Topolšica 95, poklic: skladiščnik, delo: upokojenec;
- 13: **Leon Štrban**, roj 11.04.1936, Šoštanj, Aškerčeva cesta 3 a, poklic: vrtalec, delo: upokojenec;
- 14: **Ferdinand Krk**, roj 27.05.1947, Šoštanj, Ravne 153, poklic: rudar delo: upokojenec;
- 15: **Viktor Potočnik**, roj 25.06.1934, Šoštanj, Ravne 97, poklic: usnjar, delo: upokojenec;
- 16: **Rafael Blatnik**, roj 29.01.1938, Šoštanj, Gaberke 297, poklic: elektro tehnik, delo: Upokojenec

Za vse generacije

Brez nas ne gre.

www.desus.si

Zavzemali se bomo za pravično delo v svetu občine Šoštanj, za pravilno razporeditev sredstev iz proračuna na posamezne KS.

št. liste: 8

ime liste: **Neodvisna lista za razvoj krajevnih skupnosti**

Program te liste je zasnovan po naslednjih panogah: CESTE:

- ureditev in dokončanje krajevnih cest in cestnih priključkov,
- cestno povezati Šoštanj z ostalimi okoliškimi kraji
- izgradnja manjkajočih pločnikov
- učinkovito čiščenje cest in pločnikov v zimskem času
- ureditev parkirnih prostorov

EKOLOGIJA:

- širitev omrežja daljinskega ogrevanja in plinovoda
- ureditev kanalizacij in vodovodne oskrbe za vsako gospodinjstvo
- omogočanje ločenega zbiranja odpadkov za vsakogar in izgradnja ekoloških otokov

TURIZEM in KULTURA:

- vsem skupnostim in posameznikom pomagati pri širjenju turizma
- ureditev zelenic, parkov, pravočasna košnja brežin Pake
- v KS Ravne zgraditi dom krajanov z večnamensko dvorano

ŠOLSTVO in MLADINA:

- v Belih Vodah organizirati štiriletni pouk v podružnični šoli
- omogočiti otrokom podružničnih šol večje sodelovanje v interesnih in športnih dejavnostih
- vsa športna igrišča posodobiti z otroškimi igrali, odbojka na mivki, ...
- ureditev mladinskega centra

DELOVNA MESTA:

- zgraditi dober trgovski center
- povečati zanimanje podjetij za izgradnjo novih proizvodnih ali storitvenih enot
- zavzemali se bomo za nova delovna mesta – pomoč (malemu) drobnemu gospodarstvu. Čim več oddanega dela mora ostati v dolini in ga po možnosti izvesti z domačimi obrtniki.

RAZNO:

- ureditev kabelsko – razdelilnega omrežja po krajevnih skupnostih
- zavzemanje za večjo varnost in red v Šoštanju
- pomoč gasilskim društvom pri izgradnji domov ali nakupu gasilskih vozil in opreme

SKUPAJ SPREMENIMO PRIHODNOST

- 1: **Mirko Pergovnik**, roj 08.02.1958, Šoštanj, Ravne 187, poklic: inženir strojništva delo: vodja strojnega vzdrževanja TEŠ;
- 2: **Damjan Tajnik**, roj 07.10.1974, Šoštanj, Ravne 188, poklic: strojni mehanik, delo: skupinovodja na vzdrževanju;
- 3: **Mateja Bolha**, roj 29.11.1967, Šoštanj, Ravne 186, poklic: dipl. ekonomist, delo: koordinator izvoza BSH Nazarje;
- 4: **Janez Jelenko**, roj 02.12.1972, Šoštanj, Aškerčeva cesta 5 e, poklic: dipl. inženir strojništva, delo: inž. področja strojne službe;
- 5: **Darko Napotnik**, roj 23.01.1957, Šoštanj, Gaberke 265, poklic: orodjar, delo: vzdrževanje orodij;
- 6: **Morena Pergovnik**, roj 14.03.1969, Topolšica, Topolšica 105, poklic: prof. športne vzgoje, delo: učiteljica športne vzgoje;
- 7: **Roman Dreu**, roj 27.01.1963, Šoštanj, Lokovica 40, poklic: strojni ključavničar, delo: samostojni vzdrževalec;
- 8: **Milan Roškar**, roj 26.04.1963, Šoštanj, Metleče 55, poklic: rezkalec, delo: skupinovodja vzdrževanja;
- 9: **Jelka Klančnik**, roj 16.07.1963, Šoštanj, Gaberke 277, poklic: ekonomski tehnik, računovodja, delo: ekonomist fin. področja;
- 10: **Boštjan Menhart**, roj 11.06.1970, Topolšica, Topolšica 54 d, poklic: dipl. inženir strojništva, delo: inženir za področje strojne službe;
- 11: **Anton Urbanc**, roj 14.07.1968, Šoštanj, Bele vode 29, poklic: gradbeni tehnik, delo: vodja del gradbene skupine;
- 12: **Erika Dreu**, roj 14.12.1966, Šoštanj, Lokovica 40, poklic: zdravstveni tehnik, delo: medicinska sestra;
- 13: **Aleksander Zagradišnik**, roj 10.02.1961, Šoštanj, Cankarjeva cesta 21, poklic: avtomehanic, delo: samostojni vzdrževalec;
- 14: **Edvard Pergovnik**, roj 10.08.1965, Topolšica, Topolšica 105, poklic: strugar, delo: samostojni strugar v TEŠ;
- 15: **Franč Hriberšek**, roj 23.10.1966, Topolšica, Topolšica 69, poklic: strojni tehnik, delo: skupinovodja,
- 16: **Zlatko Kedačič**, roj 30.08.1961, Šoštanj, Kajuhova cesta 7 a, poklic: strojni tehnik, delo: vodja del v str. vzdrževanju;
- 17: **Marija Kotnik**, roj 04.08.1961, Šoštanj, Ravne 50, poklic: ekonomski tehnik, delo: komercialist;
- 18: **Jože Krt**, roj 23.03.1957, Šoštanj, Ravne 68, poklic: kmet, delo: kmetovalec;
- 19: **Marjan Kotnik**, roj 05.05.1975, Šoštanj, Ravne 194, poklic: natakar, šofer, delo: samostojni avtoprevoznik;
- 20: **Boštjan Obšteter**, roj 12.04.1988, Šoštanj, Ravne 176, poklic: dijak, delo: dijak

1: Darko Menih

roj 21.02.1948, Topolšica, Topolšica 50, poklic: profesor telesne vzgoje, delo: prof. tel. vzgoje, pomočnik ravnatelja;

2: Vojko Krneža

roj 26.12.1963, Šoštanj, Ravne 98 j, poklic: električar energetik, delo: direktor;

3: Maša Stropnik

roj 10.11.1978, Šoštanj, Skorno pri Šoštanju 40 f, poklic: profesor, delo: profesor razrednega pouka;

4: Peter Radoja

roj 22.01.1961, Šoštanj, Lokovica 127, poklic: električar, delo: električar;

5: Judita Čas Krneža

roj 12.07.1967, Šoštanj, Ravne 98 j, poklic: dipl. inženir kemije, delo: profesor kemije;

6: Marko Ojsteršek

roj 02.02.1969, Šoštanj, Partizanska pot 9, poklic: inženir varstva pri delu, delo: inženir področja požarne varnosti;

7: Valter Pirtovšek

roj 04.05.1943, Šoštanj, Florjan 174, poklic: dr. medicine, delo: zdravnik;

8: Kornelija Zaveršnik

roj. 19.12.1967, Šoštanj, Lokovica 76 a, poklic: šivilja, delo: šivilja, odgovorni vodja del;

9: David Ravnjak

roj 22.04.1964, Šoštanj, Kajuhova cesta 7 a, poklic: gradbeni tehnik, delo: zavarovalni zastopnik;

10: Petra Radoja

roj 07.05.1985, Šoštanj, Lokovica 127, poklic: gimnazijski maturant, delo: študent;

11: Franc Mokina

roj 22.03.1944, Topolšica, Topolšica 60 c, poklic: univ. dipl. organizator, delo: Učitelj podjetništva;

12: Herman Pergovnik

roj 21.03.1945, Topolšica, Topolšica 60, poklic: ključavničar, delo: upokojenec;

13: Peter Topolšek

roj 02.07.1973, Šoštanj, Zavodnje 25 c, poklic: ing. elektrotehnike, delo: razvojni inženir;

14: Simon Srebre

roj 11.09.1966, Šoštanj, Lokovica 129, poklic: monter in vzd. energetskih naprav, delo: odgovorni vodja del;

15: Justin Hudobreznik

roj 02.01.1980, Šoštanj, Prešernov trg 10, poklic: električar, delo: električar;

16: Janez Kotnik

roj 07.06.1933, Šoštanj, Gaberke 289, poklic: medicinski tehnik, delo: upokojenec;

17: Viljem Pečovnik

roj 13.05.1941, Šoštanj, Ravne 82, poklic: strojnik težke grad. mehanizacije, delo: upokojenec;

18: Marko Zaveršnik

roj 31.07.1972, Šoštanj, Primorska cesta 5, poklic: strojni ključavničar, delo: rolet-arstvo;

19: Konrad Nahtigal

roj 26.11.1929, Šoštanj, Trg bratov Mravljakov 1, poklic: VKV ključavničar, delo: upokojenec;

20: Ivan Žnidar

roj 17.12.1950, Šoštanj, Trg Jožeta Lampreta 2, poklic: KV kopač, delo: ključavničar turbinskih naprav.

Danes, za jutri.

Za občino Šoštanj

www.sds.si

Slovenska demokratska stranka

1: Marjan Vrtačnik, roj 26.02.1951, Šoštanj, poklic: natarak, delo: samostojni podjetnik; *Nova delovna mesta bodo dali: trgovski center, obrtna cona, dom za ostarele, več stanovanj v izvedbi domačih podjetnikov.*

Na komunalnem področju morajo imeti vsi trije župani enako odločilno besedo. Komunalna infrastruktura je v lasti občine, v kateri je zgrajena. Komunalne storitve so veliko predrage. Kot nosilec liste kandidiram za župana! Izkažite mi svoje zaupanje. Vem, da je delo župana odgovorno in ga bom z veseljem opravljal. Veselim se tudi vaše pomoči in koristnih predlogov, s katerimi bomo popeljali Šoštanj in krajevne skupnosti nazaj na pot razvoja in razcveta.

Rajko Vrtačnik - Cigler
Seveda sem se vključil v to kampanjo za župana in podpiram svojega brata Marjana Vrtačnika, ker poznam njegovo sposobnost in tudi njegovo načelnost. Delo, ki mu je bilo naloženo je vedno uspešno opravil.

Pozivam vse moje prijatelje, da ga skupaj podpremo in spremenimo Šoštanj v bolj prijazno mesto. Šoštanj si zasluži razvoj!

2: Marjan Grudnik, roj 08.11.1953, Florjan, poklic: orodjar, delo: vodja skladišča v TEŠ; *Marjan Vrtačnik je v Pohrastniku naredil veliko, pa še več bi, če bi lahko še naprej skrbel za ceste. Uskladil je različne interese in izpeljal vsa dela.*

Začel je urejati cesto proti Skornem pa so ga zamenjali, ker je nasprotoval, da se odzame del denarja zanjo. Skorno je bilo premalo seznanjeno s tem, zato so vsi krivili Vrtačnika. Krivca bo potrebno poiskati drugje, spoštovani sokrajani!

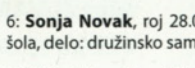
3: Romana Praprotnik, roj 02.07.1975, Ravne, poklic: komercialni tehnik, delo: poslovodja v trgovini in predsednica za sladkorne bolnike; *V Ravnah je potrebno veliko postoriti, da bodo enakomerno razvite. Če bomo razkropljeni, kot je v Ravnah to zaradi posameznikov že v navadi, se bo delalo vedno tam, kjer samo vpijejo, in mislijo na svoj žep. Zelo me boli, da se delimo na več delov. Zame so vsi enaki, ali je to Ravne št. 1 ali Ravne št. 501. Zame so vsi občani občine Šoštanj.*

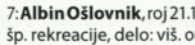
4: Alojz Hriberšek, roj 05.06.1956, Bele vode, poklic: ključavničar, delo: kmetovalec; *Trdno sem prepričan, da bomo deležni hitrejšega razvoja s primerno zimsko službo. Če se spomnimo nazaj, ko je bil zadolžen za ceste Marjan Vrtačnik, je bil pri nas dnevno prisoten. Zato si zasluži našo podporo tudi za župana in prepričan sem, da ga bomo v Belih Vodah podprli vsi!*

5: Franc Beg, roj 15.02.1959, Gaberke, poklic: avtomehanik, delo: avtoprevoznik, sam. podjetnik; *Na listi smo se zbrali podjetniki, ki smo dokazali, da imamo znanje in izkušnje. Pridobili smo ga s trdim delom. Delo župana mora biti na osnovi podjetništva. V modernejših državah vodijo oblast podjetniki, ki so priskrbljeni, da lahko brez zavor pomagajo svojemu kraju. Tisti, ki izbirajo župana iz politike, imajo vedno slabega župana.*

6: Sonja Novak, roj 28.04.1978, Šoštanj, poklic: gospodinjstva šola, delo: družinsko samostojno podjetništvo;

7: Albin Ošlovnik, roj 21.10.1950, Šoštanj, poklic: višji organizator šp. rekreacije, delo: viš. organizator šp. rekreacije TEŠ;

8: Franc Ravnjak, roj 24.03.1947, Šoštanj, poklic: rudar, delo: serviser, kipar umetnik;

9: Mateja Donko - Božič, roj 08.01.1967, Šoštanj, poklic: strojni mehanik, delo: strojni mehanik;

10: Roman Kac, roj 24.07.1973, Metleče, poklic: strojni tehnik, delo: strojni tehnik;

11: Tea Koželjnik, roj 03.10.1979, Šoštanj, poklic: vrtnarski tehnik, delo: študentka;

12: Andrej Spital, roj 27.11.1971, Gaberke, poklic: elektro tehnik, delo: samostojni podjetnik;

13: Vladislav Ostervuh, roj 25.06.1955, Florjan, poklic: gradbeni tehnik, delo: samostojni podjetnik;

14: Srečko Bolha, roj 03.05.1957, Šoštanj, poklic: električar, delo: električar;

15: Robert Glušič, roj 30.05.1980, Gaberke, poklic: elektro tehnik, delo: računalniški serviser;

16: Stanislav Krašovec, roj 13.11.1948, Šoštanj, poklic: mizar, delo: invalidski upokojenec;

17: Jožef Škrbot, roj 29.01.1952, Šoštanj, poklic: kovinar, delo: invalidski upokojenec;

18: Darko Stropnik, roj 26.04.1984, Zavodnje, poklic: oblikovalec kovin, delo: kmetovalec;

19: Drago Burjak, roj 05.06.1985, Zavodnje, poklic: delavec, delo: strojnik.

Podprite našo listo, kot nas je podprl tudi sam g. Matjaž Cesar. Imamo št. 10 Za župana podprite Marjan Vrtačnika, ki ima številko 4.

Šoštanj danes in Šoštanj jutri.

Seznam kandidatov za Svete krajevnih skupnosti

KS BELE VODE

1.	Stanko PODVRATNIK	23.05.1969
2.	Martin VAČUN	09.11.1949
3.	Ivan KOTNIK	03.06.1960
4.	Anica PUDGAR	18.07.1961
5.	Alojz HRIBERŠEK	05.06.1956
6.	Gregor PETKOVNIK	12.03.1941
7.	Stanko GOLIČNIK	10.11.1950

Voli se 5 članov Sveta KS Bele vode.

KS GABERKE

1.	Nina GLUŠIČ	01.06.1984
2.	Karl JUDEŽ	24.07.1948
3.	Zvonko KOŽELJNIK	20.11.1965
4.	Karmen KOŽELJNIK	25.07.1963
5.	Robert GLUŠIČ	30.05.1980
6.	Anica JEVŠNIK	17.06.1950
7.	Rafael BLATNIK	29.01.1938
8.	Branko VIDEČNIK	10.03.1959
9.	Dejan RAMŠAK	23.10.1975
10.	Pavel ŽUPEVC	29.06.1955
11.	Janez ZELCER	05.02.1952
12.	Franc BEG	15.02.1959
13.	Bogdan LAMPRET	10.12.1963
14.	Drago REZMAN	15.02.1954
15.	Andrej SPITAL	27.11.1971

Voli se 7 članov Sveta KS Gaberke.

KS LOKOVICA

1.	Romana SEVČNIKAR	10.08.1953
2.	Leopold KUŠAR	01.12.1943
3.	Tatjana ROSEC	11.12.1960
4.	Branko PRIMOŽIČ	18.05.1960
5.	Kornelija ZAVERŠNIK	19.12.1967
6.	Peter RADOJA	22.01.1961
7.	Simon SREBRE	11.09.1966
8.	Roman KAVŠAK	24.02.1970
9.	Andrej JURIČ	01.08.1954
10.	Frančiška JURJOVEC	03.12.1945
11.	Jurij HRASTNIK	02.03.1960
12.	Boris LAMBIZER	18.12.1959
13.	Alojz KONOVŠEK	28.06.1955

Voli se 7 članov Sveta KS Lokovica.

KS RAVNE

1.	Helena TAJNIK	15.04.1947
2.	Jože SOVIČ	03.05.1967
3.	Frančišek ROTNIK	06.06.1968
4.	Jože PLEŠNIK	11.01.1960
5.	Ivan MEVC	31.05.1961
6.	Nataša TOPLIŠEK	24.07.1984
7.	Franc KOREN	20.03.1966
8.	Romana PRAPROTNIK	02.07.1975
9.	Ivan KAVČIČ	07.11.1958
10.	Marjan KOTNIK	12.05.1953
11.	Jure KODRUN	03.07.1975
12.	Branko JELEN	13.01.1964
13.	Jože GORŠEK	11.03.1947
14.	Drago KOTNIK	11.10.1961
15.	Mateja BOLHA	29.11.1967
16.	Boštjan LENKO	14.02.1977
17.	Jože GORŠEK	19.12.1971
18.	Vojko KRNEŽA	26.12.1963
19.	Jože KRT	23.03.1957
20.	Olga JURKOVNIK	23.06.1954
21.	Mirko PERGOVNIK	08.02.1958
22.	Erna OBŠTETER	11.08.1964

Voli se 7 članov Sveta KS Ravne.

KS SKORNO – FLORJAN

1.	Martin STROPNIK	16.07.1982
2.	Marjan GRUDNIK	08.11.1953
3.	Janko PODKRIŽNIK	08.08.1966
4.	Maša STROPNIK	10.11.1978
5.	Zvonko TONKLI	21.01.1949
6.	Pavel SKORNŠEK	17.01.1959
7.	Gregor TURINEK	10.05.1974
8.	Majda HAJSEK	15.10.1951
9.	Silvester MEŽNAR	24.10.1952
10.	Ivan DREV	30.06.1963
11.	Vladislav OSTERVUH	25.06.1955
12.	Vera URBANC	27.01.1970
13.	Viljem DROLC	19.10.1947
14.	Janko LESNIK	26.02.1964
15.	Manja NAPOTNIK	08.10.1986
16.	Franc SKORNŠEK	25.11.1955
17.	Miran NAPOTNIK	06.05.1964
18.	Berta BERLOŽNIK	26.10.1943
19.	Anton SKORNŠEK	16.01.1947
20.	Milena KOMPAN	17.02.1955
21.	Valter PIRTOVŠEK	04.05.1943
22.	Miran STOPAR	08.03.1965
23.	Leon STROPNIK	22.02.1968
24.	Veronika PIREČNIK	05.07.1961
25.	Aleš JUVAN	20.05.1975
26.	Marko KOMPAN	30.10.1950

Voli se 7 članov Sveta KS Skorno – Florjan.

KS ŠENTVID

1.	Marija TERBOVŠEK	24.10.1965
2.	Ivan JELEN	10.06.1965
3.	Franc URLEP	14.01.1947
4.	Andrej ŠUMAH	16.02.1968
5.	Milan KRETIČ	28.04.1954
6.	Tatjana LENKO	02.12.1970
7.	Franc JELEN	22.09.1959

Voli se 5 članov Sveta KS Šentvid.

KS ŠOŠTANJ

1.	Milan JEŽOVNIK	10.05.1936
2.	Kristina GRAČNAR	18.05.1929
3.	Leon ŠTRBAN	11.04.1936
4.	Marjan VRTAČNIK	26.02.1951
5.	Marija VALIČ	22.03.1939
6.	Albin OŠLOVNIK	21.10.1950
7.	Helena TAJNIK	26.08.1946
8.	Jožef REBERNAK	30.03.1942
9.	Alojz MAZEJ	24.05.1948
10.	Marjan MEVC	12.08.1952
11.	Srečko BOLHA	03.05.1957
12.	Marko ZAVERŠNIK	31.07.1972
13.	Vojteh REŽEN	22.04.1948
14.	Mateja DONKO – BOŽIČ	08.01.1967
15.	Branko VALIČ	26.08.1952
16.	Marjana NOVAK	16.05.1969
17.	Tatjana GLOBAČNIK	05.12.1968
18.	Nenad LATINOVIČ	07.04.1987
19.	Gregor RUPNIK	13.01.1947
20.	Roman PIBERNIK	14.01.1976
21.	Silvester KOLAR	23.12.1972
22.	Jožef ŠKRBOT	29.01.1952
23.	Štefan Marjan SZABO	22.02.1939
24.	Vilma FECE	26.09.1958
25.	Franc DRUKS	14.02.1950
26.	Franc RAVNJAK	24.03.1947
27.	Marko Dado BRVAR	20.04.1970
28.	Irena ŽIBERT	18.08.1968
29.	Suzana PETEK – UTENKAR	30.03.1978
30.	Bojan ROTOVNIK	07.02.1976
31.	Vinko MARTINOVIČ	19.02.1964
32.	Snežana GRUBEŠIČ – VERLIČ	28.12.1976

Voli se 7 članov Sveta KS Šoštanj.

KS TOPOLŠICA

1.	Anica VOLK	12.07.1947
2.	Franc ŠMON	15.07.1963
3.	Marjan JAKOB	29.06.1954
4.	Viktor DREV	07.12.1958
5.	Anton PEROVEC	09.08.1947
6.	Matjaž LIHTENEKER	14.03.1965
7.	Herman PERGOVNIK	21.03.1945
8.	Vojko OVČJAK	30.03.1963
9.	Janez ROŽEJ	07.07.1957
10.	Rudolf ROŽIČ	31.03.1946
11.	Ruža VERTAČNIK	19.01.1947
12.	Drago TAMŠE	26.11.1948
13.	Rudolf MAZE	09.04.1962
14.	Peter NAPOTNIK	18.05.1956
15.	Uroš POTOČNIK	19.09.1966
16.	Marija Ana PRAPROTNIK	12.10.1947
17.	Uršula MENIH – DOKL	05.01.1971
18.	Rudolf PERGOVNIK	29.05.1945

Voli se 7 članov Sveta KS Topolšica.

KS ZAVODNJE

1.	Angela KAVŠAK	02.10.1939
2.	Blaž ROČNIK	08.03.1982
3.	Janez VENTA	18.05.1976
4.	Franc BRGLEZ	04.09.1952
5.	Martin KODRUN	23.12.1975
6.	Martin MEDVED	01.10.1980
7.	Jernej KODRUN	16.07.1969
8.	Jože ROČNIK	17.06.1947
9.	Saša GLASENČNIK	20.11.1966
10.	Anton POTOČNIK	26.04.1941
11.	Peter ANŽELAK	19.09.1979
12.	Darko OSTERC	12.03.1964
13.	Ivan JUVAN	26.10.1957
14.	Romana ANŽELAK	05.01.1957
15.	Janez CIGALE	01.01.1967
16.	Milan ROGLŠEK	19.08.1964

Voli se 7 članov Sveta KS Zavodnje.

Pikasto in razigrano v Velenju

Velenju je potekal tradicionalni, letos že sedemnajsti Pikin festival. Uradno se je dogajal od 24. septembra, ko je župan Srečko Meh simbolično predal oblast v mestu Piki Nogavički, do 30. septembra, v resnici pa so se prireditve pričele že 21. septembra z odprtjem razstave Voda je tekočina brez barve, vonja in okusa.

Foto: Marija Lebar

Na tokratnih prireditvah so organizatorji pričakovali kar 70.000 obiskovalcev, od tega 250 šolskih skupin in skupin iz vrtcev.

Pikasta nit, ki je letos povezovala vse dogajanje, je bila ubrana na temo uganke. Poleg vsakodnevni gledaliških in plesnih predstav, ki so se dogajale v središču Velenja, so bile osrednji dogodek dopoldanske in popoldanske Pikine ustvarjalne delavnice. Te so postavili na prostoru ob Beli dvorani pri TRC Jezero. Tam pa so otroci in tisti, ki so mladi samo še po srcu, lahko našli še ogromno zabave. Tako je bil postavljen pravi labirint, pa vrtiljak, pa vlak groze, peskovnik, kolo sreče, Pikina pošta, Pikina banka in še marsikaj. Seveda pa je stala tam tudi znamenita vila Čira Čara in Pika Nogavička osebno. Včasih se je pojavil tudi njen oče Kapitan Nogavička. In so bile stojnice in prodajalne s sladoledom, baloni in sladkorno peno.

Tudi v petek, 29. septembra, so v oklici Bele dvorane dopoldne in popoldne potekale številne ustvarjalne delavnice, kjer so si otroci lahko izdelali lutko iz blaga ali strašilo iz rafije in še mnogo podobnih stvari, v Glasbeni šoli pa so prikazali predstavo Plesnega teatra Velenje. V soboto, 30. septembra, je potekal filmski maraton, od 10. do 17. ure pa se je dogajal Pikin dan, ob 17. uri je bil slavnostni zaključek festivala, katerega častna pokroviteljica je bila letos Mojca Horvat. Sicer pa ima Pika tudi svojo spletno stran, kjer lahko najdete vse potrebne informacije.

Kaj je tisto, kar privlači otroke (in odrasle) vsega sveta k tej, skoraj že sto let stari literarni junakinji Švedske pisateljice Astrid Lindgren? Gotovo to, da je Pika spontana, osvobodjena vseh kalupov, v katere otroke utesnjuje naša družba. Da je dobra, bistra in močna in se ji zato ni treba bati odraslih. Predvsem pa to, da si v resnici upa živeti svoje sanje.

Marija Lebar

50-letnica delovanja

Pol stoletja organizirane dejavnosti Združenja šoferjev in avtomehaničev Šaleške doline obeležili v »visokem slogu«

Ob velikem razumevanju donatorjev, sponzorjev, članstva in podjetij v Šaleški dolini so pri ZŠAM Velenje uspeli organizirati in izvesti elitno šofersko motorizirano »parado« ter ob slovesnem trenutku tudi povorko uniformiranih članic in članov ZŠAM Velenje ter celotne celjsko-zasavske regije. Ob trinajstem juliju, prazniku slovenskih poklicnih voznikov »šoferjev in avtomehaničev«, so v Velenju v soboto, 15. julija, dostojno obeležili pol stoletja delovanja te stanovske organizacije ter izvedli regijsko slovesnost ZŠAM celjsko-zasavske regije ob šoferskem prazniku. S poldruhi kilometer dolgo motorizirano kolono motornih vozil po ulicah Velenja, ki so jo popestrili tudi člani Moto kluba Veteran iz Šoštanj, so opozorili na svoje pomembno poslanstvo, kar sta jim v slavnostnem nagovoru priznala in se zahvalila za delo tudi poslanec Bojan Kantič ter predsednik Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu mag. Bojan Žlender. Čestitkam ob jubileju so se pridružili tudi predsednik predsedstva Zveze ZŠAM Slovenije Igor Pipan, župan Občine Šmartno ob Paki ter podžupan Občine Šoštanj Stefan Szabo.

Ob kulturnem programu Pihalnega orkestra Mislinja, Okteta Zavodnje in Kulturnega društva Medžimurcev v Šaleški dolini so spregovorili predsednik ZŠAM Velenje Boris Raner, predsednik regijskega odbora ZŠAM celjsko-zasavske regije Franc Janžič, podžupan MO Velenje in poslanec DZ RS Bojan Kantič, predsednik Zveze ZŠAM Slovenije Igor Pipan, župan Občine Šmartno ob Paki Alojz Podgoršek, podžupan Občine Šoštanj Stefan Szabo, predsednik SPV Republike Slovenije

Foto: Jože Miklavc

je mag. Bojan Žlender, predsednik SPV MO Velenje Karl Drago Seme ter predstavnik Policijske postaje Velenje. Vsi nagovori so bili zahvala za plemenito delo na področju urejanja prometa, cestnoprometne preventive ter delovanja ZŠAM Velenje v Šaleški dolini, v prostoru regije in Zveze ZŠAM Slovenije. Ker so kronologijo dogajanja in različne aktivnosti popisali v skrbno urejeni brošuri »50 let delovanja ZŠAM Velenje 2006«, so bili nagovori krajši in vsebinski. Številne zahvale in čestitke ob jubileju so imele svoje mesto pred zbranim občinstvom in kar 180 uniformiranimi članicami in člani.

Foto: Jože Miklavc

Ob tej priložnosti so podelili priznanja in pokale za dosežke na regijskem in državnem tekmovanju poklicnih šoferjev Zveze ZŠAM Slovenije. Skupni regijski pokal v letošnjem letu so prejeli prav predstavniki ZŠAM Velenje. Predsednika SPV RS mag. Bojan Žlender in MO Velenje Drago Karl Seme sta podelila plakete vzoren voznik nekaterim članom ZŠAM Velenje in jima ob tem čestitala. Podpredsednik ZŠAM Velenje Franc Sever ter poveljnik Peter Praprotnik pa sta predsedniku ZŠAM Velenje Borisu Ranerju podelila posebno plaketo s srebrnim vencem Zveze ZŠAM Slovenije ob odlični organizaciji prireditve ter dejavnosti združenja v zadnjih dveh letih.

Za pomembno, humano in družbeno koristno delo ter poslanstvo sta se zahvalila tudi župan in podžupan občin Šmartno in Šoštanj, saj je šofersko združenje veliko storilo za prometno varnost najmlajših in starejših občanov na njihovih področjih. Szabo je dejal, da je zagotovo to društvo v Šoštanju v zadnjih nekaj letih opravilo izjemno pomembno, samozaščitno delo ob varovanju šolske mladine.

Na slovesnosti so razvili nov prapor združenja, že tretji v minulih petdesetih letih. Prapor je razvil predsednik združenja Boris Raner, ki ga je predal poveljniku Petru Praprotniku, ta pa praporščaku Viliju Jakobu. Po »pobratenu« z drugimi prapori je župnik župnije Antona Martina Slomška iz Velenja Vilijem Kavčič novi prapor tudi blagoslovil. Na družabnem delu srečanja so predstavili brošuro Pol stoletja na kolesih ZŠAM Velenje, številnim članom in donatorjem pa so v zahvalo podelili spominske plakete ob 50-letnici ZŠAM Velenje. Prireditve pa so zaokrožili pevci in muzikantje, samozvana »solo-band-muzikanta« Toni Gjerkeš iz Šoštanja in »šaleški« Miha Valenci ter Podkrajski fantje.

Jože Miklavc

Srečanje veteranov in častnikov - petnajstič

Na letališču v Lajšah pri Šoštanju je 16. septembra potekalo petnajsto srečanje Območnih združenj zveze častnikov, podčastnikov in veteranov vojne za Slovenijo Velenje. Srečanja se je udeležilo preko 300 udeležencev, družinskih članov in gostov. Udeležili so se ga tudi predstavniki 20. motoriziranega bataljona in 38. vojaško teritorialnega poveljstva iz Celja, sosednje veteranske organizacije, predstavnik 15. helikopterskega bataljona VL SV polkovnik Gabrijel Možina, predsednik in sekretar Zveze slovenskih častnikov Slovenije g. Miha Butara in Janko Ljubič. Poseben pozdrav na prireditvi, ki jo je povezoval Drago Seme, pa je bil namenjen prvima pilotoma slovenske vojske Jožetu Kalanu in Bogu Šuštarju ter družinam, ki so hranile orožje in strelivo za potrebe TO. Udeležence je nagovoril predsednik Območnega združenja slovenskih častnikov Velenje g. Zdenko Slatnar: »Današnje srečanje je zagotovo večpomensko, zlasti pomembno je negovanje tradicije in ohranjanje spomina. Zagotovo je ena od dolžnosti nas vseh tukaj zbranih, da dogodki iz leta 1990/91 ne bodo nikoli padli v pozabo. Biti moramo ponosni na svoj delež v osamosvojitveni vojni.« Slavnostni govornik na srečanju Miha Butara, predsednik Zveze slovenskih častnikov Slovenije je prisotnim obudil spomin na prelomni čas slovenske zgodovine in izjemen pomen projekta Manevrske strukture Narodne zaščite v tem obdobju.

Letošnje srečanje so popestrili tako, da se je

Foto: Arhiv

zbranim predstavila poleg 20. MOTB iz Celja, tudi Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje – Izpostava Celje ter nekateri drugi prostovoljni deli sistema varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami. Uprava RS za ZiR – Izpostava Celje se je predstavila z bogatim promocijskim materialom, s svojo bogato opremo, tehniko, intervencijskimi vozili ter promocijskim materialom pa so se predstavile tudi regijske prostovoljne enote, ki so del sistema varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami. Tako se je predstavila Gasilska enota s poklicnim jedrom – PGD Velenje, Jamarska reševalna služba Slovenije – reševalni center Velenje, Gorska reševalna služba Slovenije – postaja Celje ter Slovenska potapljaška zveza – reševalna postaja Podvodne reševalne službe Velenje. Žal je slabo vreme onemogočilo sodelo-

vanje helikopterja 15. Brigade vojnega letalstva.

Idejni nosilec in dolga leta organizator teh srečanj je bil prvi poveljnik 89. OŠTO Velenje, danes žal že pokojni polkovnik Jože Ervin Prisljan. V okviru srečanj potekajo tudi tekmovanja v streljanju z malokalibrskim orožjem. V spomin nanj je tekmovanje poimenovano v Memorial Jožeta Ervina Prisljana. Tekmovanja za 4. memorial v streljanju z MK pištolo, ki se je sicer odvijalo v deževnem vremenu, a vendar prijetnem in prijateljskem športnem duhu, se je udeležilo 112 tekmovalcev. Sledila je razglasitev rezultatov. Pri nežnejšem spolu je prvo mesto zasedla Cvetka Vrabič, drugo mesto Zlatka Gradišnik in tretje mesto Vanda Zajc. Pri moških je prvo mesto zasedel Robert Borovnik, drugi je bil Stane Tajnšek in tretji Oto Majhenšek. Najboljši so prejeli kolajne, prehodni pokal 4. Memoriala Jožeta Ervina Prisljana je tokrat prejel Robert Borovnik.

Predsednik in sekretar ZŠČ Slovenije g. Miha Butara in Janko Ljubič sta v imenu predsedstva Zveze slovenskih častnikov srečanje izkoristila za podelitev priznanj ZŠČ zaslužnim članom Območnega združenja zveze slovenskih častnikov (OZŠČ) Velenje. Pisno priznanje ZŠČ so prejeli Marjan Knez (Šmartno ob Paki), Stane Vodovnik (Šmartno ob Paki), Matjaž Klemenčič (Velenje), Breda Rebič (Velenje) in Branko Valič (Šoštanj). Častni znak ZŠČ so prejeli Ivan Gaber (Velenje), Marta Krepel (Velenje), Cvetka Vrabič (Velenje) in Zdenko Slatnar (Šoštanj). Plaketo ZŠČ so prejeli Alojz Hudarin (Velenje), Marko Kompan (Šoštanj) ter VTV Studio d. o. o. (Velenje). Rudi Ževart je ob tej priložnosti prejel tudi najvišje priznanje Zveze častnikov Slovenije – zlato plaketo.

Zdenko Zajc

Grb Mestne občine Velenje tudi Gasilski zvezi Velenje

Različna dogajanja ob praznovanju Mestne občine Velenje so dosegla višek v sredo, 20. septembra, ko so na slavnostni prireditvi, imenovani Velenje, mesto kulture, podelili tri plakete in tri grbe kot priznanja za posebne dosežke na različnih področjih.

Glasbeni del kulturnega programa, ki je potekal v Centru Nova, so izvedli trobilni kvintet, kvartet flaut in duet kitare in flavte iz Glasbene šole Fran Korun Koželjski. Med točkami je povezovalc nizal besede o pomenu praznovanja in dosežkih Velenja, ki se s svojim burnim razvojem istovetno predvsem s pojmom mladosti, v povezavi s tem pa tudi z napredkom in razvojem ter smelimi načrti za prihodnost.

O tem je v svojem govoru spregovoril tudi slavnostni govornik, podžupan Mestne občine Velenje in poslanec v državnem zboru Bojan Kontič. Zlasti je poudaril naravnost Velenja

v bodočnost tako na področju gospodarstva kot tudi športa in šolstva ter kulture. Prav posebej je omenil še izkušnje na področju ekologije, ki so jih v dolini pridobili pri uspešnem reševanju lastnih okoljskih problemov. Šmele so njihove vizije za bodočnost mesta. Tako namerava Velenje med drugim prijaviti kandidaturo za evropsko mesto kulture v letu 2012.

Njegov govor so z odobravanjem poslušali in z aplavzom nagradili številni občani in gostje, tako župani in županja sosednjih občin kot tudi poslanca v državnem zboru Jakob Presečnik in Drago Koren.

Med tremi plaketami in tremi grbi je en grb letos pripadel Gasilski zvezi Velenje, ki je lani obeležila petdesetletnico obstoja. Gasilska zveza Velenje je že tradicionalno ena najbolj dejavnih in najbolj organiziranih gasilskih zvez v Sloveniji. Povezuje štirinajst gasilskih društev iz treh občin in poklicno gasilsko enoto Gorenje. Na zvezi se posvečajo koordinaciji dela med društvi, krovno organizacijo Gasilsko zvezo Slovenije in lokalnimi skupnostmi in preko posameznih komisij skrbijo tudi za gasilsko mladino, žene in veterane. Veliko skrb posvečajo izobraževanju svojega članstva. V Gasilsko zvezo Velenje je včlanjenih preko 3000 gasilcev, od tega je okoli 800 operativnih. Njihovi člani pa v povprečju letno dvestokrat pomagajo občanom v raznih stiskah. Kot piše v obrazložitvi, je Gasilska zveza Velenje s svojim delovanjem zelo pripomogla k razvoju, ugledu in prepoznavnosti Mestne občine Velenje.

Grb Mestne občine Velenje je iz rok Bojana Kontiča v imenu gasilcev Šaleške doline prevzela predsednica Gasilske zveze Velenje Helena Brglez, navzoč pa je bil tudi poveljnik Gasilske zveze Jože Drobež.

Hkrati s slavnostnim dogodkom se je v atriju Centra Nova odvijala kulturna prireditev, saj so Velenjčani tokrat kulturo »postavili na cesto. Pa ne zato, da bi ji odrekli streho nad glavo, pač pa, da bi jo približali tistim, ki jim je namenjena.« kot je tudi povedal Bojan Kontič. Že pred tem pa je

Foto: Marija Lebar

pred centrom potekal koncert velenjske mladinske godbe na pihala, ki so mu z zanimanjem prisluhnili številni mimoidoči.

Marija Lebar

November

Listopad

- 1 S Dan mrtvih
- 2 Č Dušanka
- 3 P Silva
- 4 S Drago
- 5 N Zahar
- 6 P Lenart
- 7 T Engelbert
- 8 S Bogomir
- 9 Č Teodor
- 10 P Andrej
- 11 S Martin
- 12 N Emil
- 13 P Stanislav
- 14 T Nikolaj
- 15 S Polde
- 16 Č Jerica
- 17 P Gregor
- 18 S Roman
- 19 N Elizabeta
- 20 P Srečko
- 21 T Marija
- 22 S Cilka
- 23 Č Klemen
- 24 P Janez
- 25 S Katarina
- 26 N Konrad
- 27 P Vigil
- 28 T Jakob
- 29 S Radivoj
- 30 Č Andrej

List

Kabelsko razdelilni sistem šoštanj

Šoštanj.info
http://sostanj.info

Sredina

NAPOVEDNIK PRIREDITEV
november 2006

KDAJ	ZVRST	KAJ	KJE	VABI VAS
1. teden				
sobota, 4.11.	pohodništvo	Planinski izlet v neznano	neznano	Planinsko društvo Šoštanj
sobota, 4.11. ob 18:00	odbojka	Kajuh Šoštanj : Ecom Tabor (2. državna odbojgarska liga – ženske)	Telovadnica OŠ Šoštanj	Ženski odbojgarski klub Kajuh Šoštanj
sobota, 4.11. ob 19:00	odbojka	Šoštanj Topolišica : Hoče (3. državna odbojgarska liga – vzhod)	Športna dvorana Šoštanj	Odbojgarski klub Šoštanj -Topolišica
2. teden				
torek, 7.11. ob 17:00	delavnica	TORKOVA PETA-ustvarjalnica za otroke in starše	Kulturni dom Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
sreda, 8.11. ob 8:00	pohodništvo	Izlet Mestinje – Sladka gora	zbor: AP Šoštanj	Društvo upokojencev Šoštanj
sobota, 11.11. ob 13:00	kegljanje	Šoštanj : Radenska (2. slovenska kegljaška liga vzhod – ženske)	Kegljišče TEŠ	Ženski kegljaški klub Šoštanj
sobota, 11.11. ob 14:00	nogomet	Šoštanj : Zreče (Štajerska nogometna liga)	Stadion Šoštanj	Nogometni klub Šoštanj
sobota, 11.11. ob 16:30	kegljanje	Šoštanj : Konstruktor (2. slovenska kegljaška liga vzhod – moški)	Kegljišče TEŠ	Kegljaški klub Šoštanj
sobota, 11.11. ob 19:00	košarka	Elektra Esotech : Pivovarna Laško (Liga UPC Telemach oz: 1. A SKL)	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
nedelja, 12.11. ob 16:00	predstava	Lutkovna igra	Kulturni dom Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
3. teden				
ponedeljek, 13.11. ob 17:30	predstava	Javni nastop učencev glasbene šole	Kulturni dom Šoštanj	Glasbena šola FKK Velenje, oddelek Šoštanj
četrtek, 16.11. ob 18:00	bridge	Bridge - razmigajmo možgane	Kavarna in slaščičarna Štorman Šoštanj	Šaleški bridge klub Velenje
četrtek, 16.11. ob 19:00	razstava	Odprtje likovne razstave	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
sobota, 18.11. ob 09:00	planinstvo	Planinski izlet na Trdinov vrh 1178 m	Dolenjska	Planinsko društvo Šoštanj
sobota, 18.11. ob 16:30	kegljanje	Šoštanj : Miklavž (2. slovenska kegljaška liga vzhod – moški)	Kegljišče TEŠ	Kegljaški klub Šoštanj
sobota, 18.11. ob 18:00	odbojka	Kajuh Šoštanj : Savinjska Šempeter (2. državna odbojgarska liga – ženske)	Telovadnica OŠ Šoštanj	Ženski odbojgarski klub Kajuh Šoštanj
sobota, 18.11. ob 19:00	odbojka	Šoštanj Topolišica : Fužinar Metal II (3. državna odbojgarska liga – vzhod)	Športna dvorana Šoštanj	Odbojgarski klub Šoštanj -Topolišica
4. teden				
sreda, 22.11. ob 20:00	košarka	Elektra Esotech : Geoplin Slovan (Liga UPC Telemach oz. 1. A SKL)	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
petek, 24.11. ob 20:20	predstavitve	Galerijski večeri: Matjaž Ograjenšek	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
sobota, 25.11. ob 19:00	predstava	Lokovica se predstavi	Kulturni dom Šoštanj	Prosvetno društvo Lokovica
5. teden				
torek, 28.11. ob 17:30	predstavitve	Javni nastop učencev glasbene šole	Kulturni dom Šoštanj	Glasbena šola FKK Velenje, oddelek Šoštanj

Sredina vabi

Podoba kulture

pripravila Milojka Komprej

Galerijski večeri

Prvi Galerijski večer (ti naj bi v prihodnje tekli ob petkih okoli dvajsetega) je bil v septembru v znamenju pesnice Ane Meža iz Zaveden, z njo pa se je pogovarjal pesnik in urednik Peter Rezman. Ana Meža je tako imenovana ljudska pesnica, njene pesmi so bile že večkrat objavljene, za izdajo zbirke pa se še ni odločila. Na večeru, ki so ga dopolnjevali zvoki citer Ivana Kneza, je njen sogovornik skušal ugotoviti, zakaj se napiše pesem in ali se pesem napiše sama. Ana je tudi prebrala nekaj svojih najljubših, ki so posvečene njenim najbližjim ali pa izdajajo njeno hrepenenje pa tudi veselje.

Foto: Andrej Velenik

Galerija je bila polna, očitno je Ana priljubljena in poznana.

Večeri bodo v prihodnje različno tematsko obarvani, potekali naj bi redno, ob 20.20, tako da organizator Zavod za kulturo Šoštanj upa, da bodo našli svoje mesto v družabnem življenju kraja.

Milojka Komprej

Foto: Andrej Velenik

Dejavnosti Kulturnice Gaberke v jeseni

Piknik pri Kozolcu

Predzadnjo soboto v septembru je Kulturnica Gaberke za vse svoje člane organizirala piknik pri svojem kozolcu. Skozi vse poletje so predsednik, člani Kulturnice ter ostali pridni krajan dan za dnev urejali kozolec in njegovo okolico, tako da je postal primeren ambient za različne prireditve in tudi piknike. Na pikniku smo se lahko pomerili v kegljanju in metanju pikade, poskrbljeno pa je bilo tudi za glasbo in ples.

Foto: Zdenka Verhovnik

Vinska trgatav v Miklavžu pri Ormožu

Milan in Anica Jevšnik, dolgoletna člana Kulturnice, imata že nekaj let majhen vinograd v Miklavžu pri Ormožu. Ker sama ne bi zmogla obrati vseh z grozdi bogato obloženih trsov, sta se odločila, da v trgatav povabita člane Kulturnice Gaberke in domačine, naše pobrateno Kulturno društvo Miklavž pri Ormožu. Seveda smo povabilo z veseljem sprejeli. Da pa bi trgatav zaznamoval kakšen lep spomin, je padla odločitev, da Milanu in Anici podarimo značilnost vinogradov - klopotec. V Gaberkah se je v zgodnjem nedeljskem jutru - prvo nedeljo v oktobru, zbralo okoli 25 ljubiteljev vinske trgatave, od tam pa so se z avtobusom odpeljali v Miklavž pri Ormožu. Člani tamkajšnjega turističnega društva so jih pričakali s sprejemom in pogostitvijo v gostišču Puklavec. Tu sta Milan in Anica tudi z veseljem sprejela novico, da bo v njunem vinogradu odslej naprej glasno pel velik lesen klopotec. Ker pa je bil klopotec zelo težak, nista pa ga je bilo potrebno od Puklavca do vrha njegovega vinograda, so ga morali naprej razstaviti. Domači vinogradniki so strokovno določili najboljše pozicijo za klopotec. Na izbranem mestu je bilo potrebno izvrtati luknjo v zemljo, postaviti nosilni steber, nazadnje pa klopotec na stebru še sestaviti. Ob prvem vetru je klopotec začel klopotati. Napornemu delu je sledila malica, nato pa se je pričela trgatav. Trgači so si razdelili delo. Obiranje grozdov je potekalo hitreje, kot pa so lahko nosači sploh nosili brente. Tekoče delo pa je prekinila novica, da je »preša« odpovedala poslušnost. Ni je bilo mogoče popraviti, zato so domačini hitro našli rešitev. Pri sosedih so jim povedali, da imajo prosto prešo, zato so vso grozdje s traktorjem odpeljali k njim. Lesena sosedova preša na kamen ima sleme dolgo 8 me-

Foto: Zdenka Verhovnik

trov, svojemu namenu pa služi že vse od leta 1842. Lesena preša ima koš za stiskanje grozdja, ki je sestavljen iz večjega števila različno velikih železnih obročev. Koš je potrebno z grozdem lepo zgraditi v piramido, nato pa z občutkom stisniti mošt. Ta postopek je potrebno trikrat ponoviti, da je sok iz grozdov res iztisnjen do konca. Popoldne je bilo tako za večino obralcev prosto za zabavo. Muzikanti so z različnimi ljudskimi glasbami poskrbeli za glasbo, ostali pa so lahko zaplesali. Žal je kmalu prišel večer, zato se je bilo treba posloviti. Polni lepih občutkov in nepozabnih dogodkov so se člani Kulturnice odpeljali nazaj proti Gaberkam.

A.Grudnik

Vinska trgatav v Gaberkah

Približno 15 let je že minilo od zadnje veselice - Vinske trgatave, ki so jo organizirali gasilci PGD Gaberke. Tokrat smo jo pripravili v Kulturnici Gaberke pod svojim kozolcem. Prireditev nudi udeležencem veliko zabave in smeha, saj si lahko tu privoščijo malo šale s prijatelji. Bistveni del prireditve sta plesišče, nad katerim visijo grozdi in grozdno listje. Grozdje ni namenjeno ravno za obiranje, vsaj zastoj ne. Če plesalka utrga grozd, ga mora plesalec plačati. Lahko pa se plesalec že pred tem postavi pred plesalko in ji kar sam od sebe kupi grozd. Drugi še bolj zabaven del prireditve je zapor. V njem lahko pristane vsak, za katerega njegovi prijatelji predlagajo, da si to zasluži. Glavni akterji pri zaporu so poštar, paznik zapora, blagajnik in policisti. Če želiš katero osebo spraviti v zapor, na listek napišeš njeno ime in priimek ter navedeš vzrok za aretacijo. Vzrok je lahko npr. že to, da je oseba prepozno prišla na veselico. Nato pokličesh poštarja, ki listek preda policistom, ti pa morajo to osebo poiskati in spraviti v zapor. Nekateri so v zaporu prav uživali, saj so lahko mirno sedeli za mizo, kjer so jim postregli tudi s pijačo, tako da jim tudi žeje ni bilo potrebno trpeti. Ob prijetni

Foto: A. G.

Foto: A. G.

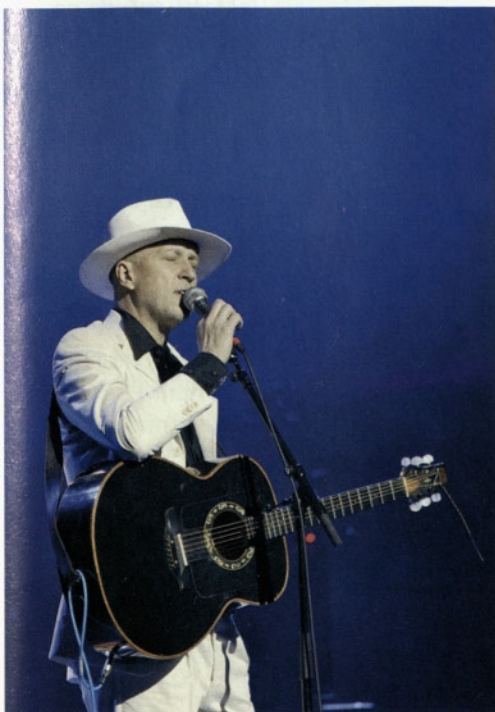
glasbi pa se je v zaporu tudi plesalo. Iz zapora so te lahko rešili prijatelji oz. sorodniki s simbolično odkupnino, lahko pa se je zapornik odkupil tudi sam. Skozi večer se je v zaporu izmenjalo veliko ljudi, nekateri so bili tudi večkratni povratniki. Torej nasvet za naslednje leto: kdor noče del veselice preživeti v zaporu, naj celo leto pazi na to, da se prijateljem ne bo kaj zameril. Na koncu je bila organizirana tudi licitacija za vinsko krono, na kateri so viseli najlepši grozdi vseh različnih sort grozdja, ki jih je bilo možno najti po Gaberkah.

A. Grudnik

Vlado Kreslin je v okviru prireditev Koroško kulturno poletje 2006 nastopil s skupino Mali bogovi in Beltinško bando na Grajskem vrtu na Ravnah. Zakoličil je nekaj, čemur bi lahko rekli preporod v odnosu do slovenske ljudske godbe.

Ko si mlad, hočeš spremeniti svet

Če Beltinška banda zaigra Binkoštno nede-ljo ali Vsi so venci večji, je to ravno takšen blues, kot ga je Vlado s svojo generacijo poslušal od Jimmyja Hendrixa. Z leti se spremenil in ugotoviš, da je vse v eni roži. Njegov zadnji album z naslovom Generacija se začne s pesmijo »1953«.

Poletni udarec na Ljubljano Vlada Kreslina z Malimi bogovi in Beltinško bando je njihov največji koncert v Cankarjevem domu, drugi v Križankah. Te dni odpotujejo na festival v Grčijo. Kmalu bo izšla knjiga post memoriam o Beltinški bandi, o kateri Vlado pove:

»Večina od nas, ki smo tu (Beltinška banda in Mali bogovi, op. p.), smo imeli srečo od leta 1980 do 2000 igrati z onimi starimi gospodi: Jančem, Jožetom, Miškom. Nabralo se je mnogo dogodivščin, zgodb, kajti to so bili »modeli«, ki so bili enkratni, mojstri črnega humorja, vsekakor pa mojstri glasbe. Toliko zgodb se je napletlo, da sem jih zbral v en niz, ki sem ga poimenoval Venci. V knjigi je poezija v prozi, petdeset pesmi, opremljenih s fotografijami in DVD-jem.«

Tudi Vladov oče Milan Kreslin igra in poje pri Beltinški bandi. Tudi mama, vendar je na koncertu na Ravnah ni bilo zraven. Ata Kreslin zgovorno opiše glasbeno sodelovanje s sinom: »Kadar je bolj etno koncert, smo sami Vlado in Banda. Naša etno glasba je pretežno iz panonske ravnine. Mi odpremo svojo dušo. Znano je, da smo Prekmurci malo bolj temperamenten narod, a imamo tudi mnogo balad in melanholije. Včasih je malo madžarskega melosa, fantje zaigrajo tudi kakšen madžarski čardaš. To je za dušo in za prijetno družbo.«

Ko Vlado odgovarja na vprašanje, s kom vse je pel in igral, malo zastane in pomisli: »Nisem več star 25 let, tako da se ne spomnim vseh. Najbolj znan je bil Martin Krpan do leta 1990. S skupino Horizont sem delal v sedemdesetih letih. Prej sem imel prekmurske zasedbe: Spirit group in Apollo. Vzporedno sem nastopal z različnimi rokerji, pa od cigánov do bluesmanov, pevcev vseh dolin, muzikantov, narodnjakov, hardrockerjev, tudi z R. E. M. Zmeraj je zanimivo nastopati z ljudmi, s katerimi čutiš enodušno povezavo.«

Kreslina spremljam že dolga leta, zato sem ga vprašala: »Ali je sodelovanje z Beltinško bando preskok ali samo razširitev glasbenih zmožnosti? Kajti če seževa v zgodovino, vem, da so bile vaše pesmi tudi revolucionarne z rahlim uporniškim nabojem, morda ne tako direktno kot na primer Pankrti, ampak vseeno; na primer Napačnega človeka imate. Če bomo mi prižgali dan z Malimi bogovi in druge. Kaj se zgodi s človekom, da se razširi njegov glasbeni repertoar še na domači etno?«

Vlado odgovarja: »Ne vem, če se to zgodi vsake-mu. Ko si mlad, hočeš spremeniti svet, kar je popolnoma prav, to moraš. Takrat pišeš besedila, ki splošno iščejo pravičnost, boli te vsaka zloraba in vse krivice sveta, politične, socialne, kakršne koli in si tako imenovano angažiran. Ko si malo starejši, ne bom rekel, da ugotoviš, da ga ne moreš spremeniti, to bi bilo malo grobo, ampak ugotoviš, da se svet spreminja na minimalnem nivoju, potem napišeš Namesto koga roža cveti. Ugotoviš, da ni pomemben narod, ampak je pomemben človek. Da je vse v eni roži, da je vzrok v sebi, in greš v mikro kozmos. Potem sem ugotovil, da če Beltinška banda zaigra Binkoštno nedeljo ali Vsi so venci večji, da je to ravno takšen blues, kot smo ga mi poslušali od Jimmyja Hendrixa, le da zaigran z drugimi sredstvi. Z leti si bolj toleranten, malo ti je vseeno in čeravno si prej mislil, da imaš celi svet v glavi, si vseeno imel plašnice, potem pa jih izgubiš.«

»Bi lahko opisali svoje nove skladbe, ki trenutno nastajajo?« Vladov odgovor z nasmeškom je prepričljiv: »Nove skladbe so lepe.«

Rodil se je 29. novembra 1953 v Beltincih. Glasbeno kariero je začel leta 1970 kot bobnar v svoji prvi skupini Apollo. Leta 1980 je zmagal na Slovenski popevki s skladbo Dan neskončnih sanj. Leta 1992 se je vrnil v rojstno Prekmurje, začel sodelovati s kulturno ljudsko godčevsko skupino Beltinška banda in z njo izdal več zgoščenk (Spominčice, Najlepša leta našega življenja). Zakoličil je nekaj, čemur bi lahko rekli preporod v odnosu do slovenske ljudske godbe.

Ajda Prislan

Foto: List

Draga Potočnjak med branjem vloge vdove Ane v drami Hiša.

Zahvala, da Hiša stoji

Leta 2002 sem napisal dramo Hiša. Leta 2004 je bila objavljena v reviji Mentor. Dvakrat predelana, enkrat po nasvetu Jožice Andrejc, je bila na natečaju Tedna slovenske drame v Kranju leta 2004 in 2005.

Februarja letos je bila v gledališču Glej v Ljubljani njena Bralna uprizoritev. V okviru 41. Borštnikovega srečanja je bila v soboto, 14. oktobra izvedena v mariborskem gledališču repriza bralne uprizoritve, v produkciji PreGleja gledališča Glej Ljubljana. Da je bila uprizoritev lahko izvedena, so omogočili tudi Termoelektrarna Šoštanj, občina Šoštanj in Mestna občina Velenje, ki jih vodijo dr. Uroš Rotnik, Milan Kopušar in Srečko Meh. Njim in seveda Simoni Semenič se za pomoč pri promociji drame iskreno zahvaljujem!

Delo, ki so ga predstavile igralko in igralci: Draga Potočnjak, Medea Novak, Nina Valič, Miha Arh, Gaber K. Trseglav, Katja Levstik, Neva Jana Flas, Stane Potisk in Vojko Zidar, je pustilo pri obiskovalcih predstave globok vtis. Zdaj bo treba Hišo postaviti na oder. Izkazana konkretna podpora domačega okolja mi bo pri temu v veliko vzpodbudo. Vsem, ki razumejo in podpirajo pomen literature ter umetnosti na splošno, tudi v domačem okolju, vse priznanje!

Peter Rezman

Moja najljubša igrača

Moja najljubša igrača je dojenček. Doma imam kar dva, punčko Laro in fantka Vida. Z njima se zelo rada igram. Menjam jima pleničke in ju hranim po steklenički, na sprehod pa ju peljem z vozičkom. Včasih ju okopam v banjici. Lara je na baterije in joka, govori ter se smeje. Oba imam zelo rada. Vsak večer spita v moji postelji. Ko bom velika, si želim dva otročička.

Patricija Ramšak, 3. a

MIKI JE BIL NA MORJU. NAŠEL JE PRIJATELJICO MIMIKO. MIMIKA GA IMA ZELO RADA. MIKI JO IMA TAKO RAD DA JO MIKIJEV DELFIN PRIDE GLEDAT. ČEZ DVAJSET DNI SE POROČITA IN SREČNO ŽIVITA DO KONCA SVOJIH DNI.

Barbara

17.9.2006

Moja najljubša igrača

Moja najljubša igrača je Ficko. Ficko je opica. Ima zelo dolge noge in rep. Je rjave barve, po trebuščku in obrazu pa je bel. Na dlaneh ima ježke, tako da si ga lahko pripnem okoli vratu. Če imam tako pripetega pri pisanju naloge, mi vedno nagaja s svojim dolgim repom. Ko grem na sprehod, ga vzamem s seboj. Včeraj sva nabirala kostanj in se vozila s kolesom. Včasih se z mano tudi tušira. Najrajši pa ga imam, ko se zvečer objameva in tako objeta zaspiva.

Tjaša Lamprecht, 3. a

ŠVIGAZAJČEK PRI MENI DOMA

TA VIKEND SEM POLEG TORBE ODNESLA DOMOV TUDI ŠVIGAZAJČKA. POSPREMIL ME JE NA AVTOBUS. IGRALA SVA SE S SESTRICANO IN SESTRICNO TJAŠO. POMAGAL MI JE POSPRAVITI SOBO, DA SVA LAHKO ZVEČER SKUPAJ ZASPALA. V NEDELJO SVA BILA MALO SLABE VOLJE, KAJTI DOBILA SEM VROČINO IN NISVA SMELA VEN. GLEDALA SVA RISANKE, RISALA RISBICE, SE Z MAMICO IGRALA ČLOVEK NE JEZI SE IN SI

PRIPOVEDOVALA PRAVLJICO O VOLKU IN SEDMIH KOZLIČKIH. KLJUB TEMU JE VIKEND PREHITRO MINIL IN ZJUTRAJ BOVA ZOPET DALA ŠOLSKO TORBO NA RAME IN SEDLA NA ŠOLSKI AVTOBUS. UPAM, DA BOVA ZOPET KMALU SKUPAJ.

KATJA SOVIČ, 2. a

S ŠVIGAZAJČKOM SVA ČEZ VIKEND ZELO UŽIVALA. POMAGALA SVA MAMI PRI POSPRAVLJANJU. IGRALA SVA SE NA DVORIŠČU IN PO PESKU VOZILA AVTOMOBILČKE.

DELALA SVA POTTČKE IN PEKLA JABOLKA. UPAM, DA BOVA KMALU SPET SKUPAJ ODŠLA DOMOV.

DEJA STVARNIK, 2. a

S ŠVIGAZAJČKOM SVA PREŽIVELA PESTER VIKEND. V PETEK SVA ODŠLA NA PIZZO, NATO PA NA POTEV V CELJE. V SOBOTO SVA PEKLA MESO NA ŽARU, POPOLDNE PA SVA SE SKOLESOM ODPELJALA NA PIKIN FESTIVAL. V NEDELJO SVA POBIRALA GROZDJE TER GA POMAGALA MLETI.

GAŠPER LADINEK, 2. a

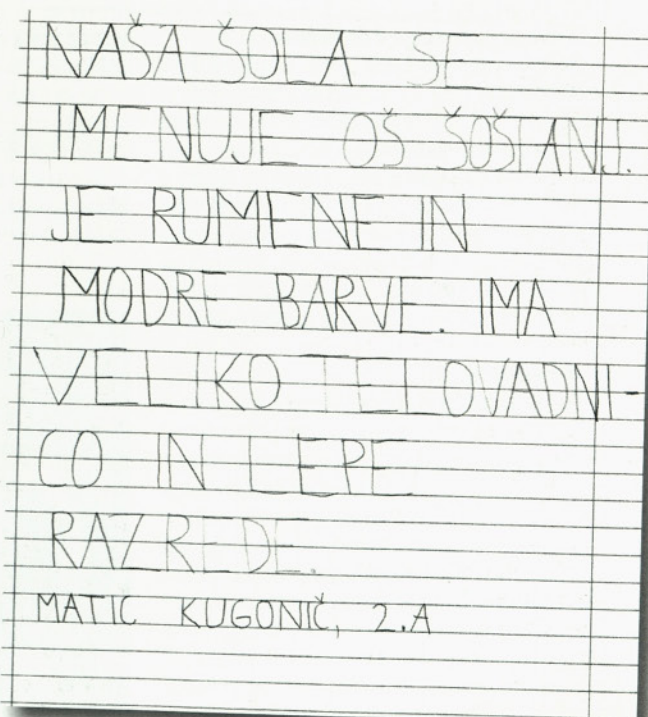

V PETEK JE ŠVIGAZAJČEK SPOZNAL MOJEGA BRATA TILNA. V NEDELJO SMO ŠLI SKUPAJ NA NOGOMETNO TEKMO. ZABILI SMO DVA GOLA.

ANDRAŽ RAVNIKAR, 2. a

ŠVIGAZAJČEK JE ŠEL Z MANO DOMOV. TAKOJ SEM GA ŠEL POKAZAT OMI. MED VIKENDOM SVA IGRALA NOGOMET, KOŠARKO TER ŽOGOBRC. ZVEČER SVA ŠLA V POSTELJO ZELO UTRUJENA. TAKOJ SVA ZASPALA. VIKEND JE HITRO MINIL. BILO JE ZELO ZABAVNO.

IZIDOR DESTOVNIK, 2. a

Mesto so ljudje

Tatjana

Napotnik

Tatjano poznam od takrat, ko je še delala v krojaški delavnici Trobina, kjer je dobila tudi prvo zaposlitev. Danes je samostojna obrtnica in rada opravlja svoje delo. Poleg dela in veselja z družino, ji veliko pomeni tudi petje v pevskem zboru in seveda prijateljevanje z ljudmi. Zaveda se svoje sreče, ko pride dober izdelek iz njenih rok in so stranke z njim zadovoljne. Da bi bilo življenje bolj pestro, se je pred leti vpisala še v plesno šolo, kjer se z veseljem zavrti v priljubljenih latino ritmih.

Kam segajo tvoje korenine?

Rojena sem bila v Celju 23. 01. leta 1963. Prve korake sem naredila v domačem kraju Šoštanju. Živela sem v hiši na Levstikovi cesti, v družini z bratom Brankom in Lojzetom. Kot vsi otroci sem največ časa namenila prijetnim igram v družbi s prijateljema Sonjo in Stankom Božičević. Prednost pred ostalimi igrami je imela igra z žogo. Hodila sem tudi v bližnji vrtec, kjer se spominjam tovarišice Helge. Veliko je igrala na harmoniko, kar me je navdušilo za glasbo in ples.

Osnovna šola?

Osnovno šolo sem obiskovala na Karla Destovnika Kajuha. Tisti čas je bil zame pravi užitek. Obdobje osnovne šole sem imela rada in bi ga z veseljem še enkrat ponovila. Hodila sem tudi v glasbeno šolo, kjer sem se učila igrati na klavir. V drugem razredu so v času Miklavža hodili naokoli »parklci«. Ko sem nek večer odhajala od ure klavirja in je bilo že temno, so me resnično zelo prestrašili. Strah v mojih očeh je postal tako velik, da zame žal klavir ni bil več zanimiv. Po pripovedovanju drugih sem bila v času osnovnošolskega šolanja zelo zgovorno in živahno dekle. V

tem času sta na Lomu nad Topolšico bivali moja babica in tudi prababica. Tam sem preživljala večji del šolskih počitnic in pri njih sem se naučila veliko ročnih spretnosti, kot so kvačkanje, štrikanje, vezenje in še kaj. Vse to je vzbudilo v meni željo po izdelavi svojih puloverjev, prtov, rokavic in šalov. V starosti desetih let sem že razmišljala, da bi postala šivilja.

In kam te je pot vodila po osnovni šoli?

Po osnovni šoli me je pot popeljala v prvi letnik tekstilne šole v Kranju, kjer sem se učila prvih teoretičnih in praktičnih del. Živela sem v internatu, kjer mi je bilo bolj nelagodno. Pouk je potekal v popoldanskem času, moji prijatelji pa so imeli skoraj vsi pouk dopoldne. Tako sem pri štirinajstih letih ostajala bolj sama, daleč stran od doma. Poleg šole v Kranju in pozneje v Celju sem se obveznega praktičnega pouka učila pri obrtniku krojaču gospodu Francu Trobinu. Njemu gre vse spoštovanje in še enkrat hvala, da me je sprejel v uk, mi tako nudil ogromno praktičnega znanja, ki sem ga potrebovala, da sem se izučila in da sem lahko prišla do svojega kruha. V takratni krojaški delavnici je delala tudi moja bodoča tašča Berta in na ta način sem tudi spoznala svojega življenjskega sopotnika Dragota. Tri leta teoretičnega in praktičnega uspešnega šolanja je zelo hitro minilo in prvo zaposlitev sem dobila kar v krojaški delavnici Franca Trobine, kjer sem delala polnih enajst let.

Ali si se potem poročila?

Ne takoj, kajti ob delu in Dragotu sem pričela spoznavati svet gora, druženja, plesov v disku in tudi svet filma v kinu. Prej tega nisem poznala. To so bili trenutki, ki so mi polepšali življenje, da nisem bila samo v delu. Kmalu sem se poročila, dobila stanovanje in rodila sta se najprej hčerka Nina in štiri leta pozneje sin Dejan.

Danes, ko se pogovarjava sediva v krojaški delavnici z imenom DENI, nasproti nove Osnovne šole Šoštanj, kjer preživiš največ svojega delovnega časa.

Da, ta prostor v katerem se nahajava, je v pogonu mislim da od leta 1936 in je služil različnim obrtnim dejavnostim. Bil je namenjen čevljarstvu, v njem je bil fotografski studio, dežnikarstvo in sedaj delam tukaj sama že celih petnajst let. Imam lastno podjetje, kjer izdelujem moška, ženska in otroška vrhnja oblačila. Pri tem se ne branim tudi vseh drugih popravil oblačil, kot so krajšanje, menjavanje zadrg in podlog, gumbov ter tudi ožanja različnih oblačil. V delu se zelo trudim in ob enem uživam z zadovoljnimi strankami.

Kaj počneš v prostem času?

V preteklosti sem poleg dela veliko časa namenila delu v družini in svojima otrokoma, ki

sem si jih od nekdaj z veseljem želela. Danes sta otroka skoraj odrasla in ostaja več čas zame. V prostem času sem z vsem srcem in dušo predana Mešanemu pevskemu zboru Svoboda Šoštanj in to že celih osem let. Pri zboru sem začutila, kaj pomeni pesem in druženje z dobrimi prijatelji. Ga ni opravičila, razen zelo, zelo nujnega opravka, da ne bi odšla na vaje. Poleg vaj, nastopov, priprav na koncerte, je zame pomembno druženje tudi na izletih, trgatvah, kjer se čuti prijetna prijateljska toplina. V zboru skrbim tudi za garderobo in lepoto pevskih oblek. Kot človek sem zelo »glasna« in če me ni na vaje, se pozna. Kadar me ni, me nekateri pogršajo. Ko pa sem prisotna, sem vedno zadnja, ko gremo domov. Sem kot ključar brez ključa. Pred tremi leti sem se vpisala tudi v plesno šolo SPIN Velenje, latino smer. Ker rada plešem, sem tudi tu z veseljem, kakšen nastop pa vse skupaj še poživim.

Imaš poleg tega še kakšne druge hobije?

Ob možu in družini rada tudi smučam, kolesarim, plavam in v zadnjem obdobju igram tudi tenis. Moj mož je aktiven v jadrnem padalstvu, zato me je pred leti navduševal s tem. Vendar je ostalo le pri enem samem skoku, v tandemu. Vožnja na vrh Dobrovelj je bila zelo živčna in bilo mi je žal, ker sem pristala na start. Obleči sem morala kombinezon in čelado in v trenutku sem bila priprta na inštruktorja ter padalo. Potegnil je vzgonski veter in že sva odjadrala z »velikim krikom« pod nebo. To je bila moja adrenalinska avantura, ki me je osvobodila določenih strahov.

Kaj bi na koncu rada sporočila našim zvestim bralcem LISTA?

V času mojega učenja obrtniške spretnosti je lahko človek zaradi veliko praktičnega dela v času šolanja že imel možnost poskrbeti za samostojno življenje. Danes je zaradi usmeritve šolskega sistema, ki poudarja zgolj teoretično učenje, v mladem človeku premalo praktičnega znanja in s tem pogojena zaposlitev in samostojnost. Ljudje danes nimajo možnosti izraziti svojih notranjih potencialov, ampak so se primorani prilagoditi množičnemu sistemu nedoglednega šolanja. Med tem se izgublja smisel ročnih in individualnih spretnosti in prakse.

Tatjana v imenu bralcev in v svojem imenu se ti zahvaljujem za pogovor in ti ob enem želim, da še naprej razveseljuješ stranke s svojim delom. Predvsem pa ti želim, da še naprej z veseljem prepevaš v pevskem zboru ter širiš energijo v družini in seveda med svojimi prijatelji.

J. N.

»Se k meni obrni, povej mi lepo!«

23. septembra je potekal mednarodni dan gluhih in naglušnih, ki se ga že od leta 1959 spomnijo vsako leto po vsem svetu. Letos mineva 75 let, odkar so 6. septembra 1931 v Ljubljani ustanovili prvo slovensko društvo gluhih. V tem času pa obeležujemo tudi mednarodni dan jezikov, kamor vsekakor sodi znakovni jezik gluhih.

Gluhota je nevidna invalidnost, ki posameznika in njegove bližnje močno zaznamuje. Dogaja se, da družba gluhoti ne šteje kot hudo invalidnost, čeprav je po klasifikaciji Svetovne zdravstvene organizacije (WHO) ena najtežjih. Komunikacijske ovire, ki jih pogojuje, so pogosto vzrok za socialno izključenost. To dejstvo potrjuje podatek, da je kar 32 odstotkov gluhih končalo samo osnovno šolo, le 10 odstotkov jih ima srednjo strokovno šolo in samo 1 odstotek ima zaključeno višjo ali visoko izobrazbo. To se odraža v prihodkih, saj ima kar 32 odstotkov prizadetih neto osebne dohodke pod 100.000 tolarji, 60 do 150.000 in 8 odstotkov do 200.000. Še slabši je položaj pri upokojenih, saj ima pokojnine pod 100.000 tolarji kar 79 odstotkov gluhih in naglušnih oseb.

Invalidi te vrste nimajo priznane stodoletne invalidnosti, torej ne prejemajo nadomestil iz naslova invalidnosti. Imajo sicer beneficirano delovno dobo in pravico do slušnih aparatov in do tolmača. Če pa znakovnega jezika kretenj gluhi ne razume in za »normalno« funkcioniranje potrebuje spremstvo, za to ne dobi povračila. Tolmačev znakovnega jezika, imenovanega tudi kretanje je premalo, da bi zadovoljili vse potrebe.

»Pri medobčinskem društvu gluhih in naglušnih organiziramo delavnice, kjer se je mogoče naučiti osnov jezika kretanj, vendar je v današnjem času, ko se jezik v skladu z ostalim razvojem tako hitro spreminja, to premalo. Osnovno znanje pomeni poznati znake za okoli 300 besed. Ena kretanja lahko pomeni več besed,« nam je povedala Marjana Rudolf, strokovna delavka Medobčinskega društva gluhih in naglušnih Velenje. Zato za svoje člane pripravljajo še dodatne delavnice, kjer prizadeti sami izpostavijo problematične besede in zveze in jim tolmači napišejo in razložijo njihov pomen. Po začetnem tečaju je možno izpopolnjevanje »kretanja« v Ljubljani. V društvu je včlanjenih okoli polovica vseh na sluhu prizadetih iz Šaleške in Zgornje Savinjske doline.

Foto: Marjana Lebar.

»Tudi na področju slušnih aparatov vlada neizprosna tržna filozofija in agresivna propaganda zlasti dražjih aparatov, tako da nekateri gluhi doplačajo za »boljši« aparat tudi do 200.000 sit, pri tem pa so težave s servisiranjem aparatov. Mnogi gluhi tudi ne vedo, da jim mora serviser zagotoviti enkrat letno brezplačno čiščenje aparata. Slušni aparat je naprava, ki pri naglušnih kar v 95 odstotkih izboljša slišnost,« je povedala Rudolfova.

»Paradajz« pa pol

Nam mizi v moji pisarni je v petih minutah zrasel paradiznik. Vsaj tako je bilo videti, ko sem po krajši odsotnosti z delovnega mesta sredi mize zagledala paradiznik. Da bi moja delovna površina, ki je sicer prenesla že marsikaj, rodila tudi takšne sadove, seveda nisem verjela, mi je pa odgovor na vprašanje dal listič, ki je bil pod paradiznikom, na katerem je pisalo, da je paradiznik zrasel na vrtu Alojzije Stopar v Ravnah. In da je težak kar eno kilo.

Ker me gospa Alojzija ni počakala, da ji paradiznik vrnem, ji s tega mesta sporočam, da sem ga pojedla. Zato lahko z gotovostjo trdim, da je tudi dober. Ker verjetno to ni edini paradiznik, ki je zrasel na njenem vrtu, se toplo priporočam še za kakšnega.

Milojka Komprej

Gluhi in naglušni pa imajo težave tudi pri zaposlovanju, saj ima večina od njih omejitev dela na višini, ker je hkrati s sluhom velikokrat prizadet tudi center za ravnotežje. Ravno zato se te osebe gibljejo negotovo in ni malo primerov, ko jih označijo za »pijane«. Prizadetost sluha je lahko pogojena s starostjo ali delovnim okoljem, lahko je »pridobljena« z različnimi boleznimi, lahko pa je prirojena. Ta zadnja se velikokrat tudi deduje in sicer po ženski sorodstveni liniji.

»Medobčinsko društvo gluhih in naglušnih združuje člane iz 10 občin Šaleške in Zgornje Savinjske doline. Srečanja imamo v Velenju dvakrat mesečno in sicer ob torkih. Te skupine za samopomoč so za naše člane izrednega pomena, da se čutijo bolj sprejete in povezane, dvigujejo jim samozavest in izboljšujejo samopodobo. Razen tega zanje prirejamo tudi različna predavanja in delavnice, ki jih seznanijo z zanje pomembnimi temami. Vsak prvi torek v mesecu pa sem v prostorih Rdečega križa v Mozirju.

Morda je premalo znano, da izdajajo gluhi in naglušni tudi svoj časopis Iz sveta tišine, kjer najdejo obilo koristnih informacij. Na televiziji Slovenija za gluhe predvajajo tedensko oddajo, ki pa je prekratka, da bi zadostila vsem potrebam gluhih po informacijah.

Vsem, ki se srečujete z gluhihimi, slepogluhihimi in naglušnimi, bi rada svetovala, da si zapomnite verz iz pesmi, ki jo je napisala gluha oseba: »Se k meni obrni, povej mi lepo!« Saj gluhi marsikaj lahko preberejo z vaših ustnic,« dodaja Marjana Rudolf.

Marija Lebar

Z muzejskim vlakom v Rogatec

Vsoboto, 2. septembra, so se občani Šmartnega, kot je pri njih že vsakoletna navada, popeljali z muzejskim vlakom. Tokrat pa so medse povabili tudi župane, svetnike in njihove goste iz zgornje in spodnjesavinjskih ter šaleških občin. Cilj je bil obmejna občina Rogatec, kamor jih je povabil župan in poslanec v državnem zboru Martin Mikuletič, namen obiska pa prijetno druženje in utrjevanje prijateljstva.

Vlak je svojo pot pričel v Velenju, se ustavil v Šoštanju in Paški vasi, v Šmartnem ob Paki pa se je vkrcala glavna potnikov, tako Šmarčanov kot Zgornjesavinčanov. Potniki so se pridružili še na Polzeli in v Žalcu. Daljši postanek je bil v Celju, kjer so priključili drugo lokomotivo, nato pa počasi nadaljevali proti Rogatcu, kamor so prispeli s krepko, že kar »muzejsko« zamudo.

Ko smo v Šoštanju v svežem jesenskem jutru čakali na vlak, so se kar sama vsiljevala nostalgična čustva in spomini na otroške dni, ko je bil vlak običajno in ceneno ter dostopno prevozno sredstvo za večino ljudi, ki so hoteli kam po opravkih.

Šmarški gostitelji so se pri organizaciji dobro potrudili za udobje obiskovalcev.

Da bi bili potniki na tekočem, je bil na vlaku radijski studio, ki je oddajal v živo in sproti seznanjal potnike z zanimivostmi, gostil nekatere župane, organizirali pa so tudi nagradno žrebanje vozovnic. Resnici na ljubo naj bo povedano, da je bilo zaradi živahnega klepeta potnikov program bolj slabo slišati. Prijazna šmarška dekleta so vsem udeležencem, ki jih je bilo čez štiristo, razdelila malico, kupiti pa je bilo mogoče tudi majice z napisom Muzejski vlak.

V Rogatcu je goste pričakal župan Martin Mikuletič in jim v kratkem pozdravnem govoru zaželel prijetno bivanje v svojem kraju. V imenu gostov je spregovoril Alojz Podgoršek in gostiteljem izročil simbolično majolico, saj je znano, da pod Goro Oljko uspeva dobra vinska kapljica. Program s pogostitvijo je popestril tamburaški orkester in folklorna skupina. Gostje so se v družbi domačinov in vodnikov, ki so za razpoznavo nosili raznobarvne balone, razdeljeni v skupine podali na ogled grada Strmol. Grad z zanimivo zgodovino je prehajal iz rok v roke, po vojni pa so ga doobra izpraznili in uničili. Rogatčani so ga leta 2003 prenovili in sedaj ima poleg tradicionalne črne kuhinje in muzejskih zbirk tudi poročno dvorano.

Ogledali so si še staro mestno jedro, ki je spomeniško zavarovano, vendar se vsa gospodarska dejavnost, kot skoraj povsod v Sloveniji, seli na obrobje mesta, tako da v trgu vlada precejšnje mrtvilo. Temu se ne morejo povsem upreti niti trije gostinski lokali, ki tam še vztrajajo.

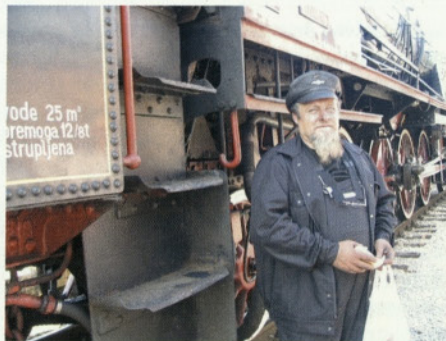
Obiskali so cerkev sv. Jerneja in se podali proti Muzeju na prostem, kjer je postavljeno značilno kmečko naselje. Hiše so krite s slamo, oprema je

prav tako iz preteklosti, prikazane so nekatere delavnice starih rokodelcev, kot je kovaška.

Tu so si lahko ogledali, kako rokodelci z vrbovim protjem opletajo steklenice, kako izdelujejo šopke iz papirja, glinene izdelke in izdelke iz lesa, kot so razne piščali in podobno.

Pred viničarijo so si udeleženci odpočili in se okrepčali. Postregli so jim z golažem in pecivom, manjkalo pa ni niti žlahtne kapljice. Po počitku je bil na vrsti najbolj atraktivni dogodek dneva.

Na stadionu ob osnovni šoli se je pričela nogometna tekma med ekipama poslancev in njihovih gostov v rdečih dresih ter županov in njihovih gostov v belih. Žogo je poslala med igralce s častnim strelom ljubenska županja Anka Rakun. Tekmo je spremljalo glasno navijanje pristašev obeh ekip, ki sta se v toplem sončnem popoldnevu krepko trudili po igrišču. A poslanci so pokazali, da je za delo v državnem zboru poleg psihične potrebna tudi dobra mera fizične pripravljenosti. Morda so bile nekoliko na njihovi strani tudi EMŠO številke. Končni rezultat je bil štiri proti dve za poslance.

Številni potniki so na povratku izrazili misel, da komaj čakajo prihodnje leto, ko se bo vožnja z vlakom ponovila. Marsikdo je srečal znanca, ki ga ni videl že vrsto let, marsikdo pa je našel nove prijatelje. Vsekakor je vožnja z muzejskim vlakom obudila nostalgične spomine na leta, ko se nam še ni tako mudilo, ko smo med vožnjo zapirali okna na vlaku zaradi dima in saj. Na poti sta bila tudi dva predora, ki sta zbudila drugačne spomine. Ves čas pa so po polžje »drveči« vlak, ki je s parno piščalko in oblaki saj opominjal na svojo prisotnost, pozdravljali in mu mahali ljudje ob progi.

besedilo & slike: Marija Lebar

Knjižne novosti in dogodki v mestni knjižnici Šoštanj

Maja Rezman

Oktober je. Čas za brodenje po odpadlem listju, čas za kostonjev piknik, čas za tekanje in razgrajanje ... čas za branje v hladnih večerih. V knjižnici so spet pripravili pravljčne ure. Tudi tokrat bodo ob četrtkih ob petih, udeležijo pa se jih lahko otroci od četrtega do osmega leta ... brez staršev seveda.

Nekatere novosti na policah pa so ...

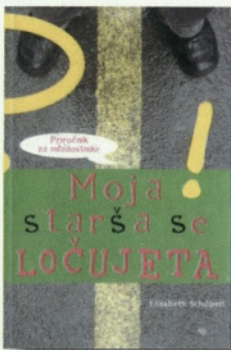
Za mlade roman **Meg Rosoff** z naslovom **Tako živim zdaj**. Predstavljajte si popolno poletje in da je vse v cvetju; predstavljajte si, da se zaljubite v osebo, v katero se ne bi smeli; roko, ki vas boža. Nato si predstavljajte še, da ta svet stresajo eksplozije. V tem poletju in v tem svetu je petnajstletna Daisy. Popolno poletje se razblini. Spremeni se njeno življenje. Spremeni se tudi svet. Knjiga je pisateljičin literarni prvenec in zgodba je v trenutku vzbudila veliko pozornosti ter bila deležna številnih odmevov. Osvojila je Guardianovo nagrado za otroško literaturo 2004 in bila nominirana za Whitbreadovo nagrado za otroško knjigo leta. Kljub tej opredelitvi pa zgodba, ki jo mladostniško samosvoje ter neposredno pripoveduje Daisy, navdušuje bralce vse generacije.

Založba Učila.

Elisabeth Schöberl je napisala priročnik za mlade z naslovom **Moja starša se ločuje**.

Včasih se zgodi točno tisto, česar si se najbolj bojiš. Zakon tvojih staršev razpade. Oče in mama ne bosta več živela skupaj. Preplavljajo te silovita čustva, od jeze in zamere do žalosti in občutkov krivde. Kako se lahko znajdeš v tej godlji? Predvsem vedi, da nisi sam. V Sloveniji statistično razpade vsak tretji zakon. Torej se ta »katastrofa« nikakor ne dogaja samo tebi.

V knjigi boš izvedel, da nikakor nisi kriv za svojo »mizerijo«, spoznal boš kakšne so tvoje pravice; ugotovil boš, da nekomu moraš izraziti vsa čustva, sicer te bo od hudega konec. Izvedel boš tudi, da

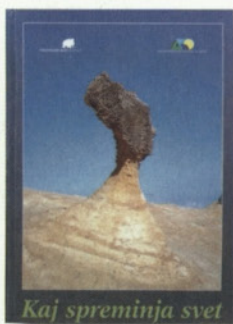
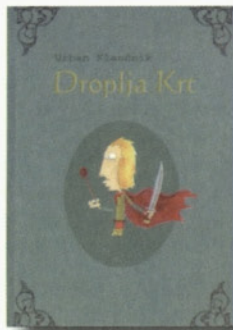
ti bodo izkušnje ob ločitvi staršev pozneje lahko prišle zelo prav!

Založba Didakta.

Naslednja je že bolj za odrasle. Napisal jo je **Urban Klančnik** in nosi naslov **Droplja Krt** (skoraj **Jadran Krt**, ampak ni ...). To bi bila čisto preprosta zgodba, če bi v njej nastopale preproste osebe. Filozofsko usmerjeni konj, ki zrha in razmišlja o možnosti lobotomije, v upanju, da bi njegovega gospodarja rešila neumnosti, ni preprosta oseba. In njegov, kot že rečeno, slaboumni gospodar, največji od vseh vitezov tudi ne. In tako se skupaj odpravita po svetu dogodivščinam naproti ter mimogrede spreobrneta ljudozerce v »sladoledožerce«, igrata tenis z Marsovci ... Štiri ironično – humoristične zgodbe so živ dokaz, da človeška neumnost ne pozna meja. V nadvse berljivo delo pa je vpeta tudi družbena kritika. Avtor se na šaljiv način ponorčuje iz oblasti, tako da lopitike (politike) in advokate nažene v gozd, smeši uporabo tujk in nekatere nepogrešljive proizvode kapitalistične družbe. **Droplja Krt** je popolna kombinacija humorja in zdravega kritičnega pogleda na svet.

Založba Spirea.

Različni avtorji so oblikovali publikacijo z naslovom **Kaj spreminja naš svet**. Tako kot vesolje se tudi naš planet nenehno spreminja. Sile iz notranjosti poganjajo tektoniko plošč in premikajo celine, povzročajo bruhanje vulkanov in uničujejo potrese. Zunanjim silam pa dajeta moč Sonce in gravitacija Zemlje; njuno »orodje« sta ozračje in vodovje. Tudi življenje na Zemlji se nenehno spreminja. V zadnjih treh in pol milijardah let je nastalo nešteto novih oblik, nešteto jih je izumrlo. Vzpostavilo se je naravno ravnotežje, ki ga vzdržujejo zapleteni in prepleteni procesi. Vanje je korenito posegla ena izmed vrst – misleči človek. Ji bo uspelo vreči svet s tečajev? Avtorji so strokovnjaki na različnih področjih naravoslovja, zato se tematika ne omejuje le na geološke in biološke teme. Svoja področja predstavljajo avtorji v zgodbah, ki si smiselno sledijo. Lepo oblikovana monografija, z obilico

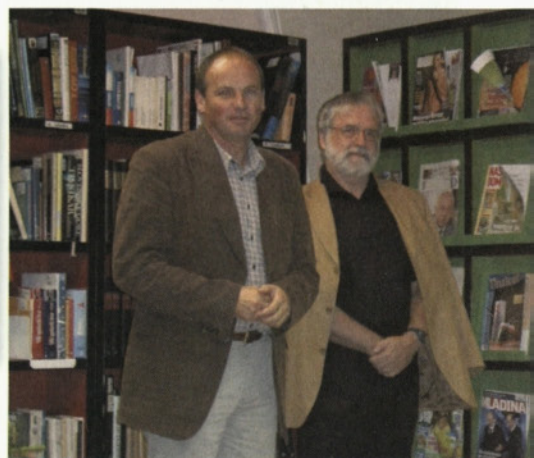
znanstvenih podatkov in kvalitetnim slikovnim gradivom.

Prirodoslovni muzej Slovenije.

Tai chi chuan je osvojil že veliko Slovencev, zdaj pa je na voljo tudi priročnik in predstavitev teh veščin, ki ga je napisal **Tone Ančnik**. Tai chi chuan si lahko predstavljam na različne načine. Lahko je borilna veščina, lahko pa celo še kaj več. Zato je pomembno, da je v priročniku avtor zajel zelo širok pogled na tai chi chuan. Pri tem se ni omejil le na borilni vidik veščine, temveč je prikazal pomembno vlogo tai chi chuana pri ohranjanju in skrbi za lastno zdravje. Vse skupaj je tesno povezal s konkretnimi primeri in asociacijami. Vsebina priročnika je natančno razdelana, polna svežih in pomembnih informacij, ki so skupaj zbrane na podlagi izkušenj kitajskih mojstrov tai chi chuana in njegovih pedagoških izkušenj, kar daje priročniku še dodatno vrednost.

Založba Didakta.

Zanimiv in pester izbor, kajne?
Do naslednjic vam želim čim več ... vsega lepega.
Jesenski pozdrav.

Milan Kopusar je na odprtju tehnološke posodobitve šoštanjske knjižnice **Ladu Planku** pojasnil, da obisk knjižnice kandidatom v predvolilnem času ne prinaša politično-volilnih točk. Res jih ne. Obiskovalcev na skrbno pripravljene prireditve ni bilo za prste ene roke...

STIČNA 2006

Zopet je prišla in minila tretja sobota v mesecu septembru, ki jo več tisoč mladih ohranja za tradicionalno vseslovensko srečanje mladih. Ta dan je rezerviran za Stično. To je kraj, kamor mladi hodimo - nekateri že iz navade, nekateri iz radovednosti, drugi zaradi poznanstev, spet drugi zaradi svete maše, zabave, pestrosti delavnic, svete spovedi, srečanja s škofi, množice mladih, duhovnosti in še bi lahko naštevala razloge, zaradi katerih se mladi pojavimo tam. K sreči še vedno ostaja nek žar, ki vabi in vsako leto znova privabi več tisoč glav množico mladih s podobnim ciljem in željami, ko se ob zaključku vsak odpravi domov z nasmehom na obrazu in izjavo – drugo leto se zopet vidimo, srečamo!

Zjutraj je zelo lep pogled na več sto avtobusov, avtomobilov, ki se v koloni vrstijo do našega skupnega cilja. Mlade na glavnem odru sprejmejo in animirajo animatorji, ki spodbujajo mlade, da bi čim bolj aktivno sodelovali in tako dojel bistvo oz. geslo vsakoletne Stične. Letos je bilo "Tvoja beseda je svetilka mojim nogam". Vsa duhovnost in še tako zapletena globoka misel iz Svetega pisma je bila v Stični podana mladim na zelo primeren način. Vse se je dogajalo preko pesmi, igre in to je tisto, kar si mladi zapomnimo in nato ponesejo na svoje domove in v vsakodnevnem življenju celo bolj ali manj tudi upoštevamo. Zbiranju in skupnemu začetku je sledila sveta maša, ki jo vsako leto vodi eden od škofov. Letos jo je za nas daroval celjski škof msgr. dr. Anton Stres, ki je mlade v pridigi nagovoril spontano, brez opornih točk in predhodno napisane priprave. Torej je povedal res to, kar je iskreno v tistem trenutku želel deliti z nami. Popoldne se je v dveh urah odvil okoli trideset različnih delavnic, ki so bile razdeljene v 6 sklopov. Izbira je bila pestra, zato se je vsak lahko našel v kateri izmed delavnic. Sama sem se vključila v sklop ustvarjalnosti, v delavnico duhovnega plesa: Moliti s telesom. Zelo rada plešem in sem tudi zelo aktivna v tej vrsti umetnosti. Prav iz tega razloga sem se našla ravno v tej delavnici. Kot vrhunec mojega zanimanja vključitve v to delavnico je bila še zanimiva voditeljica, s. Felicitas Nwazuebe, dominikanka iz Nigerije ... Sestre torej tudi plešejo! Tudi v Sloveniji, še boljše, tudi v Stični. S. Felicitas živi v Sloveniji že 3 leta. Na prvi pogled gotovo več kot 100 mladih je animirala v našem slovenskem jeziku! Najprej je spregovorila o poslušanju glasbe, na kaj smo ob tem pozorni. Največkrat je to melodija, ritem, besedilo ... Nato nas je povabila, da zaplešemo kot želimo ob zvokih znanih popevk, kot je Tide is hide in tudi ob zvokih slovenske polke. Vzdušje je vedno bolj raslo in skupina se je razživila. Potem smo bili povabljeni, da si poiščemo prostor, se uležemo in ob njenih navodilih sprostim celo telo. Sledil je namreč drugi korak in tudi jedro delavnice. Šlo je za delavnico duhovnega plesa – to ni (kot je poudarila) gibanje brez smisla – pomembna je harmonija. Pomembno je, da z gibom pokažem to, kar v določenem trenutku ob glasbi čutim, razumem oz. želim izraziti Njemu. Ob pesmi, besedilo naj bi govorilo o nečem podobnem kot psalm 23, Gospod je moj pastir, nič mi ne manjka, smo se potem tudi naučili nekaj pre-

Delavnica Moliti s telesom, delavnica duhovnega plesa.

Na začetku smo "pozdravili" vse škofije, potrebovali pa smo vrstni red – tega je z metanjem kocke določil g. škof, msgr. Anton Stres.

Takole pa je izgledalo navdušeno sodelovanje množice ...

Pridiganje škofa msgr. Antona Stresa.

prostih gibov – čemur pravimo duhovni ples. Kako malo je potrebno, da lahko hvalim Njega, da se mu lahko zahvalim. Že en preprost gib pove marsikaj! Bistvo je bilo s to delavnico doseženo. Ponavadi tudi z gibom povemo več kakor le z besedo. Imeli smo nasmeh na ustih, ko smo skupaj zaplesali Bogu v slavo.

Na voljo so bile tudi delavnice iz sklopa Svetega pisma, poklicanosti, kulture življenja, športne igre, okusiti Boga prek glasbe, Mladi in ulica, novinarska delavnica, risanje stripov, vojaška in policijska

delavnica, pogovor s škofom in še in še ... kot sem rekla – za vsakogar nekaj.

Ves čas je bila tudi možnost za sveto spoved, adoracijo, t.j. čaščenje Najsvetejšega ... skratka ogromno priložnosti in možnosti, da se duhovno okrepcamo in pridobimo energijo do naslednjega leta.

Dan smo zaključili zopet na osrednjem prizorišču s Stična bendom. To so mladi glasbeniki krščanske ritmične glasbe, ki se ob tej priložnosti združijo in tako postanejo Stična bend. Dan je kljub dežju minil prehitro, a vendar bo kot vsaka "Stična" v nas mladih ostal v lepem spominu in kot spodbuda, da se naslednje leto vrnemo ...

Gabrijela Tajnik

ŽUPNIJSKA OZNANILA

1. november – Vsi sveti – maše:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 8.30 uri.
Šoštanjska mestna cerkev ob 11. uri,
(ob 18. uri skupna molitev rožnega venca).
Bele Vode ob 8.30 uri.
Zavodnje ob 10. in 14. uri
Podkraj ob 14. uri.

2. november – Spomin vseh vernih rajnih – maše:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 18. uri.
Šoštanjska mestna cerkev ob 7. uri
Bele Vode ob 8.30 uri.
Zavodnje ob 8. uri

5. november 2006 – zahvalna navadna nedelja – maše:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7. in ob 8.30 uri
Šoštanjska mestna cerkev ob 11. in 18. uri.
Bele Vode ob 8.30 uri.
Zavodnje ob 10. uri
Gaberke ob 9.45 uri.
Sv. Anton ob 11. uri.

12. november 2006 – 32. navadna nedelja – maše:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7. in ob 8.30 uri
Šoštanjska mestna cerkev ob 11. in 18. uri.
Bele Vode ob 8.30 uri.
Zavodnje ob 10. uri.
Topolišica ob 9.45 uri.
Ravne ob 11. uri (zahvalna nedelja).

19. november 2006 – 33. navadna nedelja – maše:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7. in ob 8.30 uri
Šoštanjska mestna cerkev ob 11. in 18. uri.
Bele Vode ob 8.30 uri.
Zavodnje ob 10. uri
Gaberke 9.45 uri
Florjan ob 11. uri (zahvalna nedelja)

26. november 2006 – 34. navadna nedelja – Kristus Kraji – maše:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7. in ob 8.30 uri
Šoštanjska mestna cerkev ob 11. in 18. uri.
Bele Vode ob 8.30 uri.
Zavodnje ob 10. uri
Topolišica ob 9.45 uri.

3. december 2006 – 1. adventna nedelja – maše:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7. in ob 8.30 uri
Šoštanjska mestna cerkev ob 11. in ob 18. uri.
Bele Vode ob 8.30 uri.
Zavodnje ob 10. uri.
Gaberke ob 9.45 uri.

Če hočemo, da bo svet govoril o nas, postanimo sveti.
(Janez Bosko)

Upanje v senci smrti

Katarina, žena stara malo več kot šestdeset let, je pred šestimi meseci izvedela, da umira za rakom. Vedno se je zdela zelo samozavestna in odločna polna življenja. Toda z možem se, da zgolj njena samozavest in moč morda ne bosta dovolj, da prestala neizogibno.

Ne glede na položaj se bomo vsi nekoč soočili s hladno stvarnostjo smrti. Ni pomembno, kje živimo ali kako premoženje imamo in kako vplivni smo. Slehernemu med nami je usojeno umreti. Če smo pošteni do sebe, bomo priznali, da nas misel na smrt navdaja z nelagodnostjo, če že ne z strahom. Normalno je, da se bojimo smrti. Razumljivo je tudi, da se bojimo neznanega in da nočemo premišljevat o tem, kako je umreti. Vendar pa naj nas te bojazni ne preplavijo in nas oropajo upanja. Bog, ki je vedno z nami, se nas dotakne na poseben način, ko se nam bližje poslednji dnevi. Pozna naše bojazni in skrbi, zato nas želi potolažiti ob smrti, kakor nas želi tolažiti v življenju.

Pomislimo na zgodbo o »desnemu razbojniku«. Ko je visel na križu poleg Jezusa, ga je prosil: »Jezus, spomni se me, ko prideš v svoje kraljestvo!« (Lk 23,42). Večina drugih se je iz Jezusa norčevala. A ta mož, čeprav grešen, se je obrnil k Jezusu in ga prosil za pomoč. Kako se je Jezus odzval? Preprosto, ponižno in ljubeče: »Danes boš z menoj v raj« (Lk 23,43). Na koncu, ko je ta mož najbolj potreboval tolažbo in moč, odpusčanje in mir, je vse to našel v Jezusu. Nebesa, ki mu jih je obljubil ljubeči Odrašenik, so bila vse, kar je potreboval, da je v miru zatisnil oči. Jezus je prislunil skesanemu razbojniku in se odzval njegovi prošnji. Ta mož morda večino življenja sploh ni bil veren, a mu je Jezus kljub vsemu pomagal. Morda je bil celo eden najbolj grešnih, sovražnih ljudi v Palestini, a se ga je Jezus vseeno usmilil. Tako ravna s slehernemu med nami – ne gleda na našo preteklost – ko se nam bliža konec. Želi nam spregovoriti besede obljube in upanja. Vsakogar želi prijeti za roki, nam pogledati v oči in nam reči, da nas ni zapustil.

Ko bo prišel konec našega zemeljskega življenja, nam bo Jezus hotel stati ob strani, nas tolažiti in oživljati evangelij na nov in mogočen način. Največji dar, ki nam ga želi dati, je nekaj kar izpovedujemo v veri: »Kristus je umrl; Kristus je vstal; Kristus bo spet prišel.« To ni storil samo zase, marveč za vse. To je čudovita novica! Za nekaj trenutkov zaprimo oči. Pustimo domišljiji prosto pot in si skušajmo prikazati nebesa. Tam ni boleznij, greha, trpljenja, vojn. Predstavljajmo si, kako bo, ko bomo stali pred Bogom. Ne pozabimo, da pozna vse naše grehe, veliko bolje kakor mi, a nas kljub vsemu želi očistiti in nam biti blizu.

Nebesa niso prazna teorija, ampak obljuba zvestega in zanesljivega Boga. Zgodba o vstajenju ni zgolj človeški nauk, skovan z namenom, da bi obvladali naravni strah pred smrtjo, ampak največja izpolnitev Jezusove prisege, da bo z nami vse dni do konca sveta (Mt 28,20).

Ko je Jezus spregovoril desnemu razbojniku, mu je pomagal prestopiti prag nebes. Katarina šestdeset letna žena, ki umira za rakom, zdaj uživa v obiskih ljudi iz župnije, ki vsak teden prihajajo molit z njo in njenim možem. Tudi, ko trpi najhujše bolečine, hvaležno sprejema vse te ljudi, saj jo spominjajo na Jezusovo obljubo, ... vse želim pritegniti k sebi, da boste blizu mojemu srcu in naposled pripeljati v svoje kraljestvo, kjer bodo izbrisane vse solze.

Tadej Linasi, kaplan

Biseri skupnih let

60 let skupnega življenja Francke in Albina Pančurja

Foto: M. K.

Kako malo zakonskim parom je dano dolgo skupno življenje! Ali zakonce premaga breme kompromisov in prilagajanj ali pa poseže vmes tisto višje od človeka. Zato je tista pečica zakoncev, ki dočaka zlato poroko, že prava redkost, tisti pa, ki dočkajo biserno število skupnih let, pa so res pravi biseri v naši sredini. Francka in Albin Pančur iz Lokovice pri Šoštanju sta eden izmed teh biserov, saj sta minulo soboto pred županom občine, Milanom Kopušarjem, in predstavnico upravne enote Velenje ponovno izrekla poročno zaobljubo. Ob prisotnosti prič, hčerke Dragice z možem Danilom in vnukinje Maje z Darkom ter ostalih svatov, sta si izmenjala prstane in kdove v kateri čas jima je pohitela misel. Mogoče v tisti čas pred šestdesetimi leti, ko sta mlada, polna upanja in zaljubljenosti stopila na skupno življenjsko pot.

Oba izhajata iz kmečkih družin iz Zgornje Savinjske doline. Albin se je rodil 14. septembra 1920 v bližini Luč, Franciška oziroma Francka, kot jo kličejo njeni, pa 28. septembra 1927 nad Gornjim Gradom. Albinovi domačiji so pravili Draška domačija, Franckini pa Pri spodnjem Špehu. Poznala sta se že od otroških let in se v cvetu mladosti zaljubila.

Kljub temu da Franckina mati njune mlade ljubezni ni odobrvala (Albina je klicala 'Draški ta kuštrav'), sta se hitro poročila, najprej civilno kar med tednom v Mozirju, 11. septembra 1946 pa še cerkveno v Lučah. Dovolj jima je bilo, da sta imela drug drugega, tako sta medene tedne preživela kar pri Zgornjem Špehu, kjer sta pomagala pri košnji. V življenju sta se kar nekajkrat selila, vedno zaradi Albinove službe. Začetna leta po poroki sta preživela na Draški domačiji, nato pa se je Albin zaposlil kot gozdni delavec in preselila sta se v Luče. Leta 1952 ju je nato pot zanesla v Gornji Grad, saj je Albin dobil službo na Kmetijski zadrugi. V Penk (Lokovica) sta prišla leta 1957. Albin je od tedaj do upokojitve leta 1972 delal v Tovarni usnja Šoštanj, njenemu domu pa še zdaj pravijo Pri mlinu, saj je bil tam nekaj mlin.

Francka je vsa leta pridno skrbela za njun dom, 21. marca 1958 pa se je iz njune ljubezni rodila hči Dragica, ki jima je obogatila življenje. Skupaj z njo in tudi zetom Danilom ter vnukinjo Majo so se leta 1984 preselili v novo hišo, kjer sadove svojega življenja uživata še danes.

Kakšno je bilo njuno skupno življenje, vesta samo onadva. Koliko kompromisov, prilagajanj in popuščanj je potrebno, da se ohrani skupna vez in spoštovanje v njej. A vsem sta lahko vzgled in zguban obraz in sivi lasje so samo dokaz, da je ljubezen večna.

Milojka Komprej

»Za moje zdravje gre, darujem za CT«

Pod tem sloganom bo potekala akcija, s katero so na novinarski konferenci v torek, 26. septembra, seznanili javnost direktor Bolnišnice Topolšica prim. Janez Poles s sodelavci in predstavniki Univerze za tretje življenjsko obdobje Velenje, ki bo akcijo nakupa prepotrebne aparature koordinirala in vodila. Sodeluje še Društvo upokojencev Velenje. Novinarji so si lahko ogledali tudi sodobno opremljeno ambulanto za endoskopijo, ki so jo namenu predali lani.

V projektu gre za napravo imenovano Computed Tomography, krajšano CT ali računalniško tomografijo. To je rentgensko slikanje organov po plasteh s sodobno računalniško opremo. Preiskovani del telesa slikajo z več strani in ga navidezno razrežejo na rezine, ki jih nato računalnik sestavi v tridimenzionalno sliko. Naprava je uporabna za slikanje celega telesa. Omogoča vpogled v stene votlih organov, ki jih je težje pregledovati z endoskopskimi metodami in odkriva začetne žilne obloge, zato je možno preprečiti srčni infarkt ali možgansko kap. Zaradi velike natančnosti CT-ja odkrijejo že zelo majhne začetne rakaste novotvorbe, kar omogoča dovolj zgodnje ukrepanje in ustrezno zdravljenje, posledično pa večje možnosti za preživetje bolnikov.

Uporaba aparata je za preiskovanca udobna in neboleča, hkrati pa zelo učinkovita, saj zmore več kot 60 slik v minuti, zazna pa podrobnosti velikosti 0,3 ali 0,4 mm. Sedaj je potrebno težke bolnike na te preiskave voziti v sosednje bolnišnice, pri čemer se izgublja dragoceni čas, ko bi se zdravljenje že lahko začelo. Prevoz je za take paciente neudoben in lahko celo nevaren. Za ambulantne bolnike, ki sedaj na pregled čakajo tudi po šest mesecev pa so negotovost in težave, ki jim jih povzroča bolezen, prav gotovo zelo stresne.

Dnevno je na novem aparatu mogoče narediti 15 do 20 preiskav in tako znatno skrajšati čakalne dobe, ki sedaj tudi bolnikom iz Šaleške in Zgornje Savinjske doline – ti storitve topolške bolnišnice najpogosteje uporabljajo – preprečujejo dovolj zgodnje diagnosticiranje bolezni.

Foto: Marija Lebar

Kot je povedal direktor Poles, se akcija pričena 26. septembra, končala pa naj bi se 30. aprila 2007. Nato bo na javnem razpisu izbran dobavitelj aparata, ki naj bi v optimalnih razmerah, če se pri razpisu ne bo zapletlo, pričel delati v sredini prihodnjega leta, saj imajo prostore že zagotovljene, treba jih je le še gradbeno urediti. Bolnišnica Topolšica je ena redkih, ki ne naprave še nima, zato so dali pobudo za nakup, nosilec akcije pa je Univerza za tretje življenjsko obdobje in Društvo upokojencev Velenje, torej civilna družba, kjer se zbira populacija, ki tako diagnosticiranje najbolj potrebuje. Vodja projekta je Helena Imperl.

Naprava stane od 250 do 300 milijonov tolarjev, morbitna manjkajoča sredstva pa bo zagotovila bolnišnica iz svojih amortizacijskih skladov. Prve tri milijone za nakup aparature je že darovala Termoelektrarna Šoštanj ob svoji petdesetletnici. Nosilci akcije se bodo povezali s sorodnimi društvi v Zgornji Savinjski dolini, saj menijo, da bo akcija zbiranja najbolj uspešna z osebnimi stiki. Po domovih pa bodo poslali tudi položnice. Ljubljanska banka se je odpovedala proviziji pri plačilu teh položnic. Sicer pa morebitni prispevek lahko nakazate na TR 01100-6030279155, sklic 00 93-0004 in namen nakazila: za CT. Položnice je možno dobiti v Bolnišnici Topolšica, prispevek pa zaenkrat lahko plačati tudi na blagajni Univerze v Velenju. Vse informacije na telefonu 03 898 77 23.

Marija Lebar

Odškodnine zaradi divjadi

1. Opazili ste škodo od divjadi. Kaj narediti in na koga se obrniti?

Najprej zavarujte kraj nastanka škode in čim prej naredite pisno prijavo na lovišče ali na območno enoto Zavoda za gozdove. Kraj nastanka škode zavarujete z namenom, da se ohranijo sledovi povzročitelja škode, npr. mrtvo jagnje vam bodo nezavarovano čez noč pojedle lisice. Zelo koristne so tudi fotografije škode. Nato poskušajte sami ugotoviti, katera žival je škodo povzročila. Od tega je odvisno, kam boste dali pisno prijavo o škodi.

2. Škoda od lovne divjadi

Škoda je povzročila lovna divjad (divji prašiči, srnjad, jelenjad, muflon, damjak, lisica, kuna belica, jazbec, siva vrana, ...), za izplačilo odškodnine je odgovorno lovišče.

Poslajte pisno vlogo v roku 3 dni na upravljavca lovišča: lovsko družino ali lovišče s posebnim namenom (Lovišče Kozorog).

Lovišče je dolžno v roku 8 dni opraviti ogled škode in na podlagi ogleda se z vami (oškodovancem) sporazume o višini in načinu plačila odškodnine. Vi kot oškodovanec dobite odškodnino in je primer zaključen. Če do tega ne pride pošljete kot oškodovanec pisno prijavo škode komisiji. Prijavo pošljete na Upravno enoto Velenje, ga. Dermol.

Komisija mora opraviti ogled škode v roku 15 dni od prijave in na podlagi ocene komisije o višini škode poskusita oškodovanec in lovišče skleniti sporazum o odškodnini.

Če se oškodovanec z oceno komisije ne strinja, lahko s tožbo zahteva, da o odškodnini odloči pristojno sodišče. Tožbo mora vložiti najkasneje v treh letih od dneva, ko je škoda nastala.

3. Škoda od lovne divjadi na nelovni površini

Če je škodo povzročila divjad (divji prašiči, srnjad, jelenjad, muflon, damjak, lisica, kuna belica, jazbec, siva vrana, ...) v ograjeni površini, npr. intenzivni sadovnjak, nasad jagod ali v naselju, na dvorišču, v hlevu, vas bo lovišče napotilo, da gre za škodo od divjadi na nelovni površini. Za to škodo je odgovorna država, ki jo predstavlja Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (MKGP). Za ogled škode in sestavo zapisnika so pooblašteni delavci Zavoda za gozdove OE Nazarje, kamor pošljete pisno vlogo v roku 3 dni. Pogoj za izplačilo odškodnin na ograjenih površi-

nah je, da je ograja primerna.

Za predele, kjer lahko škodo povzročita srnjad ali poljski zajec, zadostuje 1,5 metra visoka ograja. Na valovitem ali strmem terenu mora biti višja (do 180 cm). Če je ograja žična, mora biti debelina žice 2-2,5 mm in maksimalna velikost okenca 6 x 6 cm.

Za predele, kjer škodo lahko povzroči jelenjad, mora biti ograja visoka 190 cm. Na valovitem ali strmem terenu pa precej višja (od 220 do 280 cm). Če je ograja žična, mora biti debelina žice 3,5 mm. Velikost okenca je lahko večja (15 x 15 cm). Ker pa ograja vedno hkrati služi tudi za preprečevanje dostopa poljskemu zajcu in srnjadi, naj bodo okenca v višini do enega metra od tal manjša (6 x 6 cm).

Obe opisani ograji bosta površine dobro ščitili tudi pred divjim prašičem.

Paziti je treba tudi, da je ograja nepoškodovana in da v celi dolžini enako dobro varuje površino.

4. Škoda od zavarovanih divjih živali

Pogoste so škode od zavarovanih živali (medved, ris, planinski orel, krokar, ...). Ne glede na mesto škode je za izplačilo odškodnine odgovorna država, ki jo predstavlja Agencija RS za okolje in prostor - ARSO. Pisno vlogo v roku 3 dni daste na Zavod za gozdove OE Nazarje.

Pooblaščen uslužbenec Zavoda za gozdove bo prišel na ogled škode in naredil zapisnik o nastanku škode. Nato bo na podlagi enotnega cenika predlagal sporazum glede višine škode. V primeru sporazuma bo zapisnik poslan na ARSO, ki vam bo v razumnem roku izplačala odškodnino.

Če se s predlagano višino škode ne boste strinjali, imate 8 dni časa, da vlogo o škodi dopolnite z ustreznimi dokazili izvedencev. Dopolnjeno vlogo prav tako pošljemo na ARSO.

O vsem v zvezi s škodo potem komunicirate z ARSO. Ta vas obvesti tudi v primeru, če presodi, da do odškodnine niste upravičeni. Če se s tako odločitvijo ne strinjate, imate možnost, da s tožbo zahtevate, da o odškodnini odloči pristojno sodišče. Oškodovanec mora tožbo vložiti v treh letih od dneva, ko je škoda nastala.

5. Škoda od divjadi, pobegle iz obore

Na srečo so še redki primeri, ko škodo povzroči pobegla divjad iz obore. V tem primeru je za odškodnino odgovoren lastnik obore.

6. Naslovi in telefonske številke

Zavod za gozdove (ZGS) OE Nazarje, Savinjska 4, 3331 Nazarje tel. 83-93-770
Upravna enota Velenje, Rudarska cesta 6a, Velenje, tel. 89-95-700

Agencija RS za okolje in prostor (ARSO), Vojkova 1 b, 1000 Ljubljana, tel. 01 47-84-000

7. Načelo dobrega gospodarja - iz zakona o divjadi in lovu

Lastnik zemljišča, ki mu divjad lahko povzroči škodo, mora kot dober gospodar narediti vse potrebno, da svoje premoženje obvaruje pred nastankom škode.

Pri tem je zelo pomembno stalno opazovanje svojih zemljišč, da škodo odkrijete takoj ob nastanku. Posamezna stalno ogrožena zemljišča ali živino na pašniku pa je treba zavarovati z električnim pastirjem.

Marija Sodja Kladnik,
Zavod za gozdove OE Nazarje

V Velenju odslej kmečka tržnica

V Velenju, na prostoru pred centrom Nova, so odprli kmečko tržnico. Da je tržnica kot projekt zaživela, je bilo vloženih kar 12 milijonov tolarjev, od katerih je MO Velenje prispevala nekaj manj kot milijon, ostala sredstva so pridobili skupaj z avstrijskim partnerjem Direkt vom Bauernhof Marketingverein in slovenskim partnerjem Savinjsko-šaleško območno razvojno agencijo preko Programa pobude Skupnosti Interreg III A Slovenija - Avstrija 2000-2006.

Foto: Marija Lebar

K temu projektu so poleg Mestne občine Velenje pristopile tudi vse zgornjesavinjske občine in občini Šmartno ob Paki ter Šoštanj in skupaj nabavile stojnice za tržnico. Kot je dejala Jasna Klepec, naj bi take tržnice pripomogle k povezovanju podeželja z mestom, obenem pa oživile mestna jedra, ki zaradi trgovskih centrov na obrobju mesta čestokrat ostajajo prazna. Hkrati bodo tukaj kupci lahko našli izdelke in pridelke, ki so nastali ali bili pridelani doma na kmetijah. Za brezplačne stojnice se je bilo mogoče prijaviti na velenjski občini. Na prvi tovrstni tržnici so se predstavili posamezniki in društva iz celotne Sa-Ša regije, ponudba pa je bila zelo pestra. Kupci so lahko izbirali med vrstami domačega kruha, peciva, rezancij, medom, marmeladami, zelenjavo, zelišči in drugimi dobrotami pristne kmečke kulinarike, marsikaj od tega pa je bilo mogoče tudi poizkusiti in se prepričati o kakovosti. Tudi ne najnižje cene obiskovalcev niso odvrnile od nakupa, saj še vedno cenimo sveže in večinoma ekološko pridelane prehranske artikle. Tako je na posameznih stojnicah blaga zmanjkalo že v nekaj urah.

Hkrati si je bilo mogoče ogledati prikaz nekaterih tradicionalnih kmečkih opravil, kot je kuhanje žganja, članice Zadruga Solčava pa so prikazale že skoraj pozabljeno, pa ponovno oživljeno polstenje (filcanje) ovčje volne. Tudi v prihodnje bo Kmečka tržnica delovala vsako soboto od 8. do 13. ure. Ob tem pa bodo potekali tudi spremljevalni programi, kjer se bodo predstavili razni glasbeniki in plesalci, pa tudi izdelovalci keramike, amaterski slikarji in ostali ustvarjalci spominkov in druge drobne galanterije.

Marija Lebar

Rdeči petelin ogroža tudi naravno okolje

Besedilo in fotografije: Marija Lebar

Mesec oktober je že dolga leta posvečen varstvu pred požari. V tem času gasilci prirejajo razne vaje, dneve odprtih vrat, predavanja in izobraževanja, vse zato, da bi se čimbolj izognili nevarnostim, s katerimi se pri požarih srečujemo.

Trinajstega oktobra pa je tudi minilo štirideset let od katastrofalnega požara v Tovarni usnja Šoštanj, v katerem je pogorel oddelek starega krova. Alarm je bil sprožen malo pred sedmo uro zvečer. Požar je bil tako velik in ognjeni zublji tako visoki, da se je njegov sij v večerni temi videl celo do Žalca.

Čprav je bilo takoj alarmirano v tistem času dobro opremljeno in številčno močno tovarniško gasilsko društvo, pa tudi mestno društvo, požara s takratno tehniko ni bilo mogoče obvladati. Na pomoč so priskočila vsa sosednja društva in celo poklicna enota iz Celja, tako da je v akciji sodelovalo več kot 250 gasilcev. V Paki je že pričelo primanjkovati vode za gašenje, saj so motorne črpalke stale druga ob drugi v dolgi vrsti. Kljub izredni požrtvovalnosti gasilcev pa v požaru na srečo ni bilo kakšnih hujših poškodb, le nekaj gasilcev je iskalo zdravniško pomoč.

Starejši Šoštanjčani se bodo gotovo spomnili strahu, s katerim so se vsi sprševali, ali bo požar zajel tudi skladišče goriva in ostalih eksplozivnih in lahko vnetljivih snovi, kar bi mesto uničilo. Nekateri najbolj previdni so si že pripravili najnujnejše stvari, če bi bilo treba bežati. Na srečo se to ni zgodilo. Gasilci so obvarovali skladišče in ostale zgradbe v tovarni, krom oddelek pa je pogorel. O vzroku požara je krožilo kar nekaj govoric, menda pa ga je povzročil pregrej ležaj na sodu.

Res je, da nas najbolj prizadenejo požari v naseljih ali industriji, kjer vsaj približno lahko ocenimo materialno škodo. Za požare v naravnem okolju pa je škodo oceniti težje. V večini primerov je razen požarov, ki jih povzroči udar strele, za ognjeno pustošenje v naravi kriva človeška malomarnost. Ko je po naši železnici še vozil stari parni vlak, pa je v sušnih mesecih sirena skoraj vsak dan javljala požare ob progi.

Poveljnik Gasilske zveze Velenje Jože Drobež pravi, da je večina požarov v naravi časovno omejenih na spomladanske mesece, ko lastniki pospravljajo suhljad in čistijo travnike in obmejke. Iz majhnega, pohlevnega ogenjčka ob ugodnih razmerah, zlasti ob vetrovnem vremenu, ogenj lahko kaj hitro preraste v velik požar, nemalokrat tudi katastrofalnih razsežnosti. V zadnjem obdobju nekaj let na zvezi beležijo tri večje gozdne požare. Eden je bil na hribu ob cesti proti Dobrni, drugi na Kožlju, zadnji pa je bil leta 2004 v Zavodnjah, s katerim so imeli gasilci opravka kar štiri dni. Čprav je povzročitelj velikokrat znan in je Zakon o

varovanju pred požari povsem jasen, gasilci doslej še niso izstavljali računov za svoje intervencije, kljub temu, da so stroški takih gašenj velikanski. Če se zgodi, da se požar razširi na nedostopna mesta, kamor z gasilsko tehniko ni mogoče, je treba vodo donášati celo na hrbtih, pojasnjuje delo gasilcev poveljnik Jože Drobež. V primeru večjih požarov za povzročitelja ni nobenih drugih sankcij, opraviti ima le s sodnikom za prekrške.

Gozdne požare gasilska stroka deli v vršne, debelne in talne ter podtalne. Večina gozdnih požarov pa je kombinacija vseh teh. Zlasti so ognjenim zubljem podvrženi iglavci, ki vsebujejo številna hlapna in močno gorljiva eterična olja. Vemo, da so gozdovi okoli nas pretežno smrekovi, zato toliko bolj ogroženi. »Najhuje pa je v borovih sestojih,« pojasnjuje Jože Drobež. Plast iglic in odpadlih storžev je debela po več decimetrov in ko ta plast prične tleti v globino, jo je res težko kontrolirati. Nato se vnamejo še korenine, ki so smolaste in polne drugih gorljivih snovi. Se je že zgodilo, da je bil požar pogašen, pa je čez nekaj ur ali celo dni znova vzplamtel iz podtalnih žarišč, ki so bila v resnici ves čas še vedno dejavna.

Gasilci iz naše zveze so tako z moštvom kot s tehniko sodelovali tudi pri gašenju velikega gozdnega požara na Krasu v letošnjem avgustu. Tudi številni požari v visokogorju, tako tisti v Savinjskih Alpah pod Brano, kot zadnji na Komni so nam še v spominu. Vsi ti nazadnje naštetih požari imajo skupne lastnosti. V že tako krhkem naravnem ravnovesju pogori večina dreves in grmičevja, ki v čestokrat strmih pobočjih s svojimi koreninami sicer zadržuje zemljo in kamenje. Posledica je rušenje in plazovi, ki so na primer kar nekaj časa ogrožali prehod preko Komarče na Komno. Svoje doda vreme in takoj je na delu erozija.

V tako krhkih ekosistemih je zaradi pomanjkanja rodovitne prsti obnova rastlinske odeje zelo dolgotrajna. Pepel, ki sicer ostaja po požaru in »pognoji« preostalo zemljo, v strmih pobočjih odnaša veter in spirajo padavine. Dolga desetletja so potrebna, da rastlinje doseže prvotno velikost in ponovno prične funkcionirati kot zadrževalec vode in zemljine pod seboj.

Kar se tiče spomladanskih požiganj suhljadi, je to pri nas že starodavna navada. Naši daljni predniki so si obdelovalno zemljo zagotovili s krčenji gozdov in s požiganjem. Polja, ki so jih pridobili s požiganjem so bila vsaj nekaj let zelo rodovitna, nato pa so jih opustili in postopek ponovili drugje. Dandanašnji bi bilo tako ravnanje nedopustno. Celo v Amazoniji, ki jo imenujemo tudi pljuča sveta, so pričele oblasti preprečevati požigalniški način gospodarjenja in ga je postopoma vse manj.

V suhih afriških savanah lahko požar povzroči že rosna kapljica, ki deluje kot leča za sončni žarek. Semena nekaterih tamkajšnjih rastlin so celo prilagojena na požare in brez ognja in dovolj visoke vročine sploh ne morejo vzkliti, a ta so le izjema, za večino življa pomeni ogenj tudi smrt. Najkrajši konec vse-kakor potegnejo počasnejše živali, nekateri sesalci, predvsem pa plazilci.

Nič drugače ni pri požarih v naravi pri nas. Smrt v njih najdejo kače, slepci, kuščarji, martinčki, hrošči...Uniči se travna ruša in veliko številno deževnikov in drobnoživk, ki so zaslužni za rodovitnost prsti. Žrtve takega našega ravnanja pa so lahko celo ptice.

Pred leti sem opazovala par ptic rjavih srakoperjev, ki sta si spletla gnezdo v grmu črnega trna v obmejku. Že so bila v gnezdu jajčeca, ko je »pridni« gospodar pričel mejo čistiti in jo je seveda požgal. Pri tem sicer ni povzročil požara, najbrž pa tudi ni mislil na številne drobne in zanj tako koristne prebivalce, ki so imeli v tej meji svoje domove, a so jih sedaj izgubili, nekateri pa so pri tem celo našli smrt.

Izročilna pogodba in druge dednoppravne pogodbe

Marko SALMIČ, univ. dipl. pravnik

Pred poletjem smo skušali v eni izmed številčk Šoštanj-skega lista predstaviti oporoko kot enostranski zapis volje oporočitelja za primer njegove smrti. V tej številki pa želimo posvetiti nekaj besed pogodbam, ki se jih zaradi njihovih učinkov tako ali drugače povezuje z vprašanji dedovanja oziroma smrti določene osebe.

Uvodoma naj navedemo, da v nobenem primeru **niso veljavne pogodbe:**

- s katero kdo zapušča svojo *zapuščino* (premoženje, ki ga ima zapustnik ob smrti) ali njen del svojemu sopogodbniku ali komu drugemu;¹
- s katero kdo odtuji pričakovano *dediščino*, kakor tudi vsaka *pogodba o dediščini po kom drugem, ki je še živ*;² podobno tudi velja za pogodbo o volilu ali kakšni drugi *koristi, ki jo kakšen pogodbnik pričakuje iz dedovanja*, ki še ni uvedeno;
- s katero se kdo zaveže, da bo *v svoji oporoki kaj določil, ali da česa ne bo določil*, ali pa da bo preklical kakšno določilo svoje oporoke ali da ga ne bo preklical.³

Pravo pa dopušča posamezne t.i. dednoppravne pogodbe, ki sicer posegajo v področje dednega prava, vendar posredno, kot bomo pojasnili pri posamezni pogodbi v nadaljevanju. Naj vnaprej navedemo, da v tej zvezi poznamo: **izročilno pogodbo, pogodbo o dosmrtnem preživljanju, pogodbo o preužitku in darilno pogodbo za primer smrti.**⁴ Za te pogodbe velja, da se morajo zaradi velikega pomena za *posameznike vse skleniti v posebni obliki notarskega zapisa* in pred notarjem osebno in jih ni mogoče sestaviti doma tako kot na primer oporoko. Z izročilno pogodbo pa se pa se pogosto dogovarja še t.i. **odpoved neuvedenemu dedovanju**, pri katerem pa morata pri notarju sodelovati še dve zapisni priči. Zapisni priči pa morata biti tudi prisotni tudi pri že omenjeni darilni pogodbi za primer smrti.

Izročilna pogodba

Z izročilno pogodbo se **izročitelj** zaveže, da bo izročil in razdelil svoje premoženje vsem svojim **potomcem**, pri tem pa je bistveno, da se morajo z njo strinjati vsi tisti potomci, ki bi bili sicer po zakonu upravičeni dedovati. Poleg navedenih pa se *lahko* v izročilno pogodbo vključi tudi **zakonec** izročitelja.⁵ To je torej nekakšna krovna pogodba, v kateri naj se prednik skupaj najožjo družino pregledno in sporazumno dogovori o razdelitvi svojega že obstoječega imetja in se ta družina s tem reši vprašanja »kdo bo kaj dobil« iz tega imetja. Ko izročitelj

enkrat umre je tako njegova zapuščina le še tisto premoženje, ki ni bilo zajeto z izročilno pogodbo in tisto premoženje, ki ga je zapustnik pridobil kasneje. Tako pri tej pogodbi ne gre za dogovor glede vse bodoče zapuščine, ampak je v tej pogodbi lahko zajeto samo sedanje premoženje; zato bi bilo neveljavno pogodbeno določilo o načinu razdelitve premoženja, ki bi šele enkrat bilo v izročiteljevi zapuščini.

Bistveno pri izročilni pogodbi je torej strinjanje vseh potomcev, ki bi sicer morali dedovati po zakonu. Če se kakšen od potomcev ni strinjal z izročilno pogodbo, se premoženje, ki ga je izročitelj z izročilno pogodbo izročil drugim potomcem, šteje kot darilo. To pomeni predvsem da lahko iz pogodbe »izpuščeni« potomci morebiti uveljavljajo prikrajšanje nujnega deleža, kolikor je do tega prikrajšanja dejansko prišlo. O nujnih deležih pa smo že pisali v prejšnji številki.

*Če opišemo neko **tipično** izročilno pogodbo: oče in mati se s svojimi otroki dogovorita kdo od otrok prevzame domačijo in skrb za svoje starše v njihovi starosti, ostali bratje in sestre pa se »izplačajo« ter se odpovejo dedovanju po svojih starših in s tem omogočijo listemu, ki je prevzel domačijo, da edini deduje po svojih starših.*

V praksi se v izročilno pogodbo tako vključujejo številni dogovori staršev z otroki, predvsem najrazličnejše opredelitve **obveznosti potomcev**, pa tudi ne le do izročitelja ampak tudi do tretjih oseb (npr. izročiteljevega zakonca, sorodnikov ...). Največkrat gre pri teh obveznostih potomcev za pravico izročiteljevega užitka vsega izročenelega premoženja ali dela premoženja (starši si npr. izgovorijo pravico dosmrtnega bivanja v stanovanjski hiši in neomejeno uporabo vseh ostalih nepremičnin in premičnin kot doslej) ali dosmrtno rente v naravi ali denarju (*letno 100 kg govedine, 200 kg krompirja, 100 l jabolčnika ...*) dosmrtno preživljanje (*celotna oskrba, vključno z zagotavljanjem zdravstvenemu stanju primerne hrane, zagotavljanje medicinske oskrbe, pranje in likanje perila ...*) ali kakšno drugo nadomestilo (npr. *krajevno običajen pogreb izročiteljev, dolžnost »izplačati« kakšnega dediča ...*).

Pogost del izročilne pogodbe pa je še **sporazum o odpovedi še neuvedenemu dedovanju**. Na zapuščinski obravnavi za zapustniku se lahko sicer vsak dedič odpove dediščini, za časa življenja pa se v sporazumu s prednikom lahko **samo potomec** vnaprej odpove dediščini, ki bi mu šla po prednikovi smrti. Taka odpoved velja tudi za potomce tistega, ki se je odpovedal, če ni s sporazumom o odpovedi ali s poznejšim sporazumom določeno kaj drugega.⁶ Izjava o odpovedi dediščini se praviloma ne more preklicati. Ne more pa se odpovedati še neuvedenemu dedovanju zakonec ali kakšen drug izročiteljev sorodnik.

Preklic izročilne pogodbe pa je pomembna varovalka izročiteljem, ki prenašajo svoje premoženje, da ti ne bi »izviseli« brez premoženja in neprskrbjeni. Tako lahko izročitelj prekliche izročilno pogodbo:

- zaradi hude nevaležnosti, če se po sklenitvi pogodbe potomec proti izročitelju ali njegovemu bližnjemu obnaša tako, da bi bilo po temeljnih moralnih načelih nepravilno, da bi potomec prejeto obdržal;
- če potomec izročitelju ali komu drugemu ne daje preživnine, ki je bila dogovorjena, ali če ne poravnava izročiteljevih dolgov, katerih poravnava mu je bila naložena.

V drugih primerih neizpolnitve dolžnosti iz izročilne pogodbe, pa odloči sodišče ali lahko izročitelj zahteva vrnitev izročenelega ali pa ima samo pravico zahtevati, da se prisilno izpolni dogovorjeno. Pri odločitvi sodišče upošteva pomembnost naloženih obveznosti z vidika izročitelja in druge okoliščine primera (npr. *zagotavljanje bivanja v stanovanjski hiši je za izročitelja praviloma pomembnejša, kot npr. zagotovitev 100 kg govedine*).

Pogodba o dosmrtnem preživljanju

S to pogodbo se preživjalec zaveže, da bo preživljal preživljanca (drugega pogodbenika ali koga tretjega), drugi pogodbenik pa izjavi, da preživjalcu zapušča vse premoženje ali del premoženja (nepremičnine in premičnine, ki so namenjene za uživanje teh nepremičnin). Bistveno pa je, da je izročitev tega premoženja *odložena do smrti izročitelja*. Za pogodbe o dosmrtnem preživljanju se tudi štejejo pogodbe, s katerimi se proti obljubi premoženja za primer smrti dogovori skupnost življenja ali skupnost premoženja, ali da bo en pogodbenik skrbel za drugega in ga varoval, mu obdeloval posestvo in po njegovi smrti oskrbel pogreb, ali kaj drugega v istem namenu.

Te pogodbe za razliko od izročilne pogodbe ni nujno skleniti le s potomci, ampak lahko s katerokoli osebo. Zelo pogosto se namreč zgodi, da se za to pogodbo odločajo tudi starejši posamezniki, ki nimajo kakšnih bližnjih sorodnikov, hkrati pa si želijo biti preskrbljeni na svoja stara leta in za primer starostne obnemoglosti ali bolezni. Oseba, ki naj bi skrbel za preživljanca, pa naj bi kot nekakšno zahvalo po smrti dobila določene nepremičnine. Odložitev prenosa lastništva pa v določeni meri zagotavlja, da bo preživjalec za preživljanega v resnici poskrbel do preživljančeve smrti.

Ker je ta pogodba lahko dolgotrajna in izročitev nepremičnin vezana na smrt preživljanega, se lahko v določenih primerih zgodi, da poteče veliko časa od sklenitve pogodbe do smrti preživljanega, kar lahko v veliki meri vpliva na sam dogovor. Prav tako se lahko tudi zgodi, da preživjalec umre pred preživljancem. Zato lahko pogodbeni stranki sporazumno kadarkoli razvežeta pogodbo o dosmrtnem preživljanju. OZ pa ima tudi posebna določila v kolikor nastanejo spremenjene okoliščine. Kolikor pa preživjalec umre pred preživljancem pa ima OZ tudi posebna določila, s katerimi se skuša preprečiti, da bi preživljani ne ostal brez premoženja in brez zagotovljene oskrbe, kot tudi da ne bi preživjalec »zastonj« skrbel za preživljanca pa od tega potomci preživjalca ne bi imeli ničesar.

Pogodbeni stranki pa se lahko tudi izrecno dogovorita, da se preživjanec izrecno odpove razpolaganju s tistim premoženjem, ki je predmet pogodbe o dosmrtnem preživljanju.

Pogodba o preužitku

S pogodbo o preužitku se preužitkar zaveže, da bo na prevzemnika prenesel lastninsko pravico na določenih svojih nepremičninah, prevzemnik pa se zavezuje, da bo preužitkarju ali komu drugemu v zameno za to do njegove smrti nudil določene dajatve ali storitve. Prevzemnikove obveznosti se lahko dogovorijo v obliki občasnih denarnih dajatev, nudenju življenjskih potrebščin in oskrbovanju, zagotovitvi stanovanjskega prostora, prepustitvi uživanja določenega zemljišča in podobno.

Preužitkar nekomu »takoj« in ne šele ob »svoji smrti« prenese določene nepremičnine, ta ki pa je nepremičnine dobil pa se v zameno za to nekomu drugemu (preužitkarju ali komu tretjemu) zaveže nekaj do njegove smrti zagotavljati (običajno to pomeni predvsem oskrbo).

Darilna pogodba za primer smrti

Gre za darilno pogodbo s katero nekdo drugemu neodplačno nakloni za primer smrti določeno premoženje (ne le nepremičnine). V tem primeru v zameno za to pa darovalec ne sme zahtevati ničesar s strani obdarjenca, saj v nasprotnem ne gre za darilno pogodbo, ampak za kvečjemu katero izmed zgoraj navedenih pogodb. Ker pa gre za neodplačen prenos premoženja in darovalec ne dobi ničesar v zameno za to, pa naj bi bili pri podpisu prisotni tudi dve zapisni priči, kot nekakšna dodatna varovalka pred preuranjenimi in nepremišljenimi odločitvami darovalca.

1 To pomeni, da ne morem skleniti pogodbe z nekom, da bo za mano dedoval mojo zapuščino, ki jo bom imel ob moji smrti. Lahko sestavim oporoko kot enostranski zapis svoje volje, ki ga lahko kadarkoli do smrti prekličem; ne morem pa se nekomu pravno zavezati kaj bo ob smrti z vso mojo zapuščino. Zakaj? V splošnem ne vemo natančno kaj bo naša zapuščina, hkrati pa bi bili s pogodbo to zavezani izpolniti (tako je mogoče npr. na lotu dobiti vmes sedmico, podedovati kakšno drugo premoženje ...). Zato tudi ni mogoča pogodba s katero bi se zakonca dogovorila, da mož deduje po ženi in žena po možu, odvisno kdo pač prej umre – v teh primerih se praviloma svetuje sestavo dveh ločenih oporok s katero en drugemu v svoji oporoki zapuščata premoženje s svoje strani.

2 Preprosto ne morem naprej prodati nekaj, kar še sploh nisem dobil po zapustniku, ki še ta trenutke živi.

3 Ne morem se nekomu že prej zavezati, kaj bom jaz zapisal v oporoko, kot zapis moje poslednje volje v življenju. V nasprotnem bi se lahko zgodilo celo tudi, da bi se nekdo že npr. poln mladosti pri 18 letu starosti zavezal, kaj bo napisal v oporoko, ko bo enkrat mogoče pri 80. ih letih umrl.

4 Te pogodbe najdemo v 545. členu Obligacijskega zakonika (objavljen v Uradnem listu RS, št. 83/20-01, na internetu ga lahko najdemo tudi na naslovu: http://zakonodaja.gov.si/rpsi/r03/predpis_ZAKO1263.html)

5 To je v praksi najpogostejše takrat, ko je izročitelj edini lastnik (nepremičnega) premoženja in skuša svojemu zakoncu zagotoviti materialno varnost tudi po svoji smrti.

6 Ravno zaradi take pomembnosti posledic odpovedi še nevednemu dedovanju se zahteva prisotnost dveh zapisnih prič, s prisotnostjo katerih naj bi se dediče prisililo k večjemu premisleku o pomenu njegove odločitve, kot tudi o okoliščini, da si ne more potem preprosto premisliti.

Prezrte drevesne vrste BREK (SORBUS TORMINALIS L.)

Razen botanikov in gozdarjev je malo ljudi, ki poznajo brek; večina pa ni nikoli slišala za to drevesno vrsto in jim je celo beseda brek neznana. To je po svoje razumljivo, saj je vrsta v Sloveniji tako redka, da je v nekaterih predelih celo ogrožena in obstaja možnost, da jo izgubimo.

Pri nas je brek razmeroma pogost na bolj sušnih rastiščih, kjer uspevata hrast graden in bukev. Dobro prenaša zasenčitev v mladosti, pozneje pa potrebuje za dobro in pravilno rast veliko svetlobe. Najvišja drevesa dosežejo višino do 30 m in debelino 100 cm in več. Zaradi izredno razširjenega koreninskega pleteža na veliki površini je odporen proti daljšim sušam, viharjem, snegu in drugim vremenskim ujmam. Dobro prenaša nizke zimske temperature kakor tudi spomladanske pozebe. Brek ima lastnost, da odganja iz korenin, kar pomeni, da korenine poženejo veliko število mladih nadzemnih poganjkov. Domnevamo, da je ta lastnost omogočila ohranitev breka skozi tisočletja.

Brekovi plodovi so okroglaste ali narobe jajčaste hruške veliki od 2 do 3 cm. Dozorijo od sredine septembra do začetka oktobra. So kiselkastega okusa, šele po prvi slani postanejo užitni. Plodovi v glavnem služijo kot prehrana gozdnim živalim.

Les breka je izredno trd, gladek, elastičen in težko cepljiv. Zato so ga v preteklosti uporabljali pri izdelavi merilnih inštrumentov in glasbil. Še sedaj je nepogrešljiv pri izdelavi škotskih dud. Zelo je cenjen pri izdelavi pohištva, ker se izredno lepo polira. **V zadnjih desetletjih dosega les breka najvišjo ceno od vseh evropskih drevesnih vrst!** Pri breku ne smemo pozabiti na njegovo žganje, ki je izredno cenjeno, kakor tudi ne na čežano, to je jed, ki jo pripravljajo iz plodov breka.

Slovenija ima precej rastišč, kjer vladajo poletne suše, in tu se lahko uveljavlja brek kot donosna drevesna vrsta. V Zgornji Savinjski dolini in v Šaleški kotlini raste brek predvsem na prisojnih bolj sušnih legah. Delež breka v naravnih gozdovih je danes majhen, posamezna drevesa, ki jih najdemo, pa so bila, enako kot mnogi listavci v preteklosti, zanemarjena. Nihče jih ni negoval, redčil, zato imajo majhne krošnje in slabo kvaliteto lesa.

Ker daje brek izredno dragocen les, cvetovi in plodovi so hrana številnim živalim v gozdu, drevesa ob poteh in cestah pa povečujejo estetsko vrednost gozda, bi bilo delež breka smiselno povečati. Ohranjamo in sproščamo ga že od mladja naprej, kasneje pa lahko drevesom breka pomagamo do večje debeline tako, da jim pri vsakem izbiralnem redčenju namenimo nekaj več svetlobe, kot drugim drevesnim vrstam. Le tako bo lahko oblikoval veliko krošnjo, dosegel primerno debelino in ceno, ki bo razveselila lastnika.

*Povzeto po: Kotar, Brus,
Naše drevesne vrste, Ljubljana 1999*

Daniel Fale, Zavod za gozdove Slovenije, OE Nazarje

Turnir za pokal občine Šoštanj

Turnir za pokal Občine Šoštanj, ki ga vsako leto prireja Športno društvo Pohrastnik, je tudi letos »padel« na začetek občinskih praznovanj. Več ali manj dobrim izkušnjam v preteklosti je letos pomagalo tudi vreme, saj je turnir, že sedmi po vrsti, potekal pod prijaznim nebom septembrskega sonca in nato večera. Turnirja na igrišču v Florjanu se je udeležilo kar enajst ekip. Tekmovanje je potekalo po sistemu izpadanja do finala, v katerem sta se pomerila ŠD Pohrastnik in ŠD Pesje. Zmagovalci turnirja so bili ŠD Pohrastnik, saj so nasprotno ekipo premagali s 3 : 0 in tako prejeli prehodni pokal Obči-

Zmagovalna ekipa ŠD Pohrastnik. Stoji z leve proti desni: Jani Vačun, Vojko Bricman, Marko Čepelnik, Matjaž Novak. Čepijo: Darko Čepelnik, Miha Zajc, Marko Novak.

ne Šoštanj, ki ga je na turnirju podelil župan Milan Kopusar. Druga je bila ekipa ŠD Pesje in tretja ekipa Rdeči vrage. Nehvaležno četrto mesto je pripadlo ekipi Toro. Poglejmo še ostale sodelujoče: JBT, ekipa Gaberke, ekipa Topolšice, Lokovice, ekipa Durex, Mala pomota in Krneki. Nagrado za najboljšega strelca je dobil Miha Zajc, najboljši vratar pa je bil Selič iz ekipe Pesja. Predsednik društva Vojko Bricman je bil z ekipo zelo zadovoljen, zadovoljen pa je bil tudi z izpeljavo turnirja, saj so oprti predvsem na lastne sile svojih članov. Te pa so bile očitno toliko močne, da so zdržale dobro organizacijo in tudi boj na igrišču.

Milojka Kompnej

Nogometni turnir med zaselki v Gaberkah

Tudi letos je športno društvo Gaberke organiziralo tradicionalni turnir med zaselki v Gaberkah, ki pa jih je izgleda vsako leto manj. Morda bo koga presenetilo, a včasih je zelo težko sestaviti ekipo petih igralcev, potrebnih za prijavo zaselka na turnir. Se najde dan, ko imajo potencialni kandidati že druge obveznosti ali pa so celo zdravstveno nesposobni. Najlažje je ekipam, ki imajo na voljo dovolj zainteresiranih igralcev, ki jih lahko zato med turnirjem menju-

Če se bo združevanje ekip nadaljevalo še nekaj let, bo na koncu še samo ena ekipa. Le proti komu bo igrala?

jejo in zato skozi cel turnir dobro igrajo. Slabše se godi ekipam, ki ekipo komaj sestavijo in so zato igralci primorani ves čas igrati vse tekme. Tako se je že lani zgodilo, da so se mimo vseh pravil turnirja, zaradi pomanjkanja igralcev in zaradi strahu pred porazom združila zaselka Beverly Hills in Brode in ustanovila ekipo Združeni Beverly Hills. Iz obeh zaselkov so se združili najboljši igralci, zato ni čudno, da so brez težav zmagali in dobili prehodni pokal. Letos pa so šli še dalje. V svojo ekipo so pridružili še najboljše igralce iz Žabje vasi. V Žabji vasi so namreč imeli težave pri sestavi ekipe in zato jim je bila zelo všeč ideja, da se pridružijo lanski zmagovalni ekipi. Nova ekipa Združeni je tako lahko igralce zbirala iz polovice Gaberk in zato ni čudno, da je gladko premagala vse tekmece in »zasluženo« osvojila prvo mesto. Drugo mesto si je priborila Velunja, tretje Vrhi in četrto mesto so osvojili Cucki.

A.G.

Elektra esotech

Košarkarski klub Elektra je sprejel vabilo Fonda VEBA iz Beograda in kitajskih organizatorjev, da se članska ekipa kluba udeleži turneje po Kitajski. Na turneji, ki traja od 18. 9. do 3. 10., bo ekipa Elektra Esotech odigrala okoli osem tekem v različnih mestih v okolici Shanghaja. Poleg Elektre Esotech se turneje udeležujejo tudi ekipe iz Združenih držav Amerike, Avstralije, Srbije ter domače ekipe. Tako je ekipa Elektra Esotech edina ekipa iz Evropske unije na tej turneji.

Turneja je organizirana z namenom popularizacije športa in košarke na Kitajskem, saj bo Peking v letu 2008 gostil Olimpijske igre in zato

kitajska vlada namenja veliko sredstev za športno osveščanje prebivalcev. Potrebno je poudariti, da stroške turneje krijejo organizatorji, klub je moral zagotoviti le prevoz igralcev in vodstva do Dunaja, vize za Kitajsko in priskrbeti propagandni material.

Na pot je odšla 15 članska odprava, ki jo sestavlja 10 igralcev (Miha Čmer, Boris Jeršin, Luka Dobovičnik, Grega Bujan, Jernej Mihalič, Blaž Ručigaj, Benjamin Hostnikar, Mitja Goršek, Srbljub Nedeljčević in Marijan Pojatina), trenerja Bojan Lazič in Borut Cerar, fizioterapevt Vlado Pečnik ter Drago Skornšek in Mišo Letonje kot predstavnika kluba. Odprava je z direktnim letom z Dunaja prispela v Shanghaj po našem času v torek ponoči, po lokalnem času pa v torek okoli 8. ure zjutraj (med Kitajsko in Slovenijo je 6 ur časovne razlike).

ESOTECH ostaja pokrovitelj članske ekipe

Na sedežu podjetja Esotech d. d. sta generalna direktorica podjetja Esotech d. d., Zofija Mazej Kukovič, ter predsednik Košarkarskega kluba Elektra, Darko Lihteneker, podpisala novo enoletno pogodbo o pokroviteljstvu članske ekipe kluba s strani podjetja Esotech. Tako bo članska ekipa tudi v sezoni 2006/07 nastopala pod imenom: ELEKTRA ESOTECH.

Kadrovsko in igralno okrepljena članska ekipa Elektra Esotech je pod vodstvom novega trenerja Bojana Laziča začela trenirati že 1. avgusta. Ekipa bo od 18. septembra do 3. oktobra 2006 kot edina iz EU igrala na turnirju na Kitajskem, kar za klub predstavlja izjemen dogodek.

Direktorica Zofija Mazej Kukovič in Iztok Hraščel, član upravnega odbora kluba, sta na svečanosti ob podpisu pogodbe predstavila Esotechovo poslovno pot na Kitajsko, kjer so veliki poslovni in športni potenciali. Opisala sta jim svoje izkušnje s Kitajsko, kjer bodo spoznali nov svet. Poudarila sta, da so vrednita na svetu zelo različne. Zaželela sta jim veliko športnih uspehov tako na Kitajskem kakor doma.

S sklenjeno pogodbo in ostalimi aktivnostmi podjetje Esotech iz Velenja izkazuje širšo družbeno odgovornost, saj poleg članske ekipe KK Elektra podpira tudi kulturne, znanstvene in druge športne aktivnosti.

B.R.

Šoštanjčani osvojili bron

V občini Nazarje v septembru praznujejo svoj občinski praznik. Praznovanje se običajno dogaja ves teden, letos pa bo še posebej slovesno, saj obeležujejo 220 letnico šolstva v svojem kraju. V okviru občinskih praznovanj je bila prva prireditve srečanje svetnikov, občinskih uprav in županov Sa-Ša regije. Tako se je v petek, 8. septembra, v športnem centru Račnek v Šmartnem ob Dreti zbralo lepo število udeležencev, ki so se pomerili v zabavnih družabnih igrah in nadaljevali v prijetnem druženju.

Potem ko so vodje ekip prijavili svoje tekmovalce in je bilo ugotovljeno, da ekipa občine Solčava ni popolna, so jo okrepili z »mednarodno« sestavo rezervnih tekmovalcev iz ostalih občin in tekmovalje se je lahko pričelo. Na sporedu so bile štiri športno zabavne discipline. V igri Transport je bilo potrebno iz (polnih) pločevink piva sestaviti piramido, do cilja pa so jih »transportirali« po gasilskih ceveh, kar nikakor ni bila lahka naloga.

Foto: Marija Lebar

Druga igra je bila Sestavljanke, kjer je bilo treba iz različno oblikovanih koščkov stiropora sestaviti sliko gasilca. V tretji igri Šport je bilo preko raznih ovir treba s pomočjo gasilskega orodja spraviti teniško žogico v vedro, pri četrty igri pa je bila udeležena znamenita Liska, saj je bila na vrsti Molža. To je v Zgornji Savinjski dolini zelo popularna disciplina in navijačev ni manjkalo. Vsaka skupina tekmovalcev je imela na voljo tudi jokerja, imenovanega Občinko, ki ga je vložila v določeno igro in tako podvojila točke tiste discipline.

Ko so ekipe ob burnem vzpodbujanju svojih navijačev tekmovalje zaključile, je bil na vrsti še tako imenovani Županomet, ki je prispeval še dodatne točke in odločilno vplival na rezultat ekipe. Na srečanje je prišlo pet županov, eden se je predčasno poslovil, štirje pa so se pogumno in tudi uspešno spopadli s košarkarsko žogo in zadevali koš kot za stavo. Tako so k rezultatu svojih ekip znatno pripomogli gostitelj Ivan Purnat iz Nazarij, Toni Rifelj iz Gornjega Grada, Ciril Rosc iz Luč in Alojz Podgoršek iz Smartnega ob Paki. Seveda so se za ostale ekipe, ki so bile brez županov, v tej igri srčno borili drugi člani.

Povezovalec prireditve Bojan Štrukelj, sicer član nazarskega občinskega sveta, ki je s svojim duhovitim vodenjem znatno pripomogel k dobremu vzdušju, je nato razglasil rezultate.

9. mesto je osvojila ekipa Ljubnega, 8. mesto Gornji Grad, 7. je bilo Šmartno ob Paki, 6. Mozirje, 5. Luče, 4. Velenje. Pokal za tretje mesto so

dobili Šoštanjčani, za drugo mesto Nazarje, prvo mesto je osvojila nekoliko »mednarodno« sestavljena ekipa za Solčavo. Tja je odšel tudi prehodni pokal organizatorja naslednje take prireditve prihodnje leto.

Čeprav se šoštanjski župan Milan Kopušar srečanja ni mogel udeležiti, se je pod košarkarskim košem dobro izkazal njegov namestnik v igri Županomet Andrej Volk. Pa tudi sicer so se Šoštanjčani dobro izkazali, saj so zasedli tretje mesto in zanj prejeli iz rok nazarskega župana Ivana Purnata lep pokal.

Seveda pa ni bilo pomembno samo tekmovalje, čeprav je pri nekaterih ekipah bolj in pri drugih manj zavzeto navijanje kazalo na »resnost« dogodka. Važno je bilo druženje v prijetnem razpoloženju. Sprva je sicer kazalo, da bo druženje motil dež, a si je nato vreme premislilo in postreglo celo s soncem in tako dodalo kamenček v mozaik prijetnega povezovanja in druženja.

Marija Lebar

Veterani

Moto veterani Šoštanj pod vodstvom predsednika Viliija Pečovnika smo se 9. 9. 2006 zbrali na Ribiški koči v Šoštanju z namenom, da bi obeležili spomin na povojne dirke, ki so potekale na relaciji Šoštanj-Zavodnje-Sleme. Obdržati želimo tradicijo v spomin na dirke, ki jih je uspešno organiziralo že takrat zelo napredno društvo AMD Šoštanj. Zato vsako leto povabimo tudi člane drugih moto klubov, saj si želimo, da bi naš kraj, njegove lepote in kulturne znamenitosti spoznalo veliko ljudi. Veseli smo bili članov Tatenbach iz Slovenskih Konjic, Netopirjev iz Šoštanja, Gracerja, Sivoglavih orlov in veliko drugih posameznikov, ki so s svojim prihodom pokazali spoštovanje do zgodovine tega kraja.

Foto: Arhiv

Spominska vožnja je potekala varno pod budnim očesom našega predsednika Viliija. Letošnjo, šesto po vrsti, smo zaključili tam, kjer smo začeli. Zadovoljni, da nam je uspelo, smo pripravili manjšo pojedino in tako zaključili lep dan.

Z veseljem pa se že pripravljamo na nove akcije, zato že sedaj vabimo vse moto veterane na krvodajalsko akcijo, vsem motoristkam in motoristom pa želimo varno in srečno vožnjo.

Dana Ograjenšek

Foto: Arhiv

Kajenje ubija

Kajenje ni normalno stanje, je škodljiva razvada, ni znak zdravega duha v zdravem telesu. Ker ima vsak človek najprej rad samega sebe, se bo morda vsaj eden od bralcev – kadilcev potem, ko bo prebral ta članek, odpovedal cigareti in tako postal gospodar svoje volje. Seveda pa se je najlažje odpovedati cigareti tako, da kaditi sploh ne začnemo.

Danes je torej znanstveno in medicinsko dokazano, da je kajenje škodljivo, saj zaradi tobaka umre več ljudi kot zaradi prometnih nesreč, boleznih srca, aidsa ali alkoholizma. V cigaretnem dimu je okrog 4000 kemičnih strupov, od katerih je najnevarnejši nikotin. Le-ta povzroča nikotinsko odvisnost, pri dolgotrajnem kajenju pa povzroča tudi nepopravljive posledice na ožilju, predvsem pa raka na pljučih. Vendar se tveganje za nastanek raka, ko kadilec neha kaditi, umiri in je po 10 do 15 letih podobno tveganju nekadilcev. Prav tako je tveganje za nastanek srčnega in možganskega infarkta po desetih letih nikotinske abstinence enako kot pri ljudeh, ki niso nikoli kadili. Nikotin povzroča še mnoga druga obolenja. Otroci, ki seveda nehoti vdihavajo cigaretni dim, pogosto zbolijo na dihalnih poteh, vnetju srednjega ušesa, prav tako pa tudi pasivno kajenje povzroči številne zdravstvene zaplete.

Dovolj je torej razlogov, da se odpovemo cigareti, saj je življenje s cigareto odvisnost, nobena odvisnost pa ne nakazuje kvalitete življenja. Vsaka cigareta skrajša življenje za pet (5) minut in kadilec, ki pokadi okoli 40 cigaret dnevno, si skrajša življenje za 10 let. Pa tudi finančno se kajenje ne izplača. Preden kadilec (predčasno) umre, potroši za cigarete 10 milijonov tolarjev, za ta denar pa bi lahko svoji družini vsako leto privoščil lepe počitnice.

Dovolj je torej razlogov, da se odpovemo cigareti, saj je življenje brez cigarete oziroma odvisnosti lepše.

Da se odpovemo cigareti, je potrebna samo motivacija, ki ne zahteva nobene terapije oziroma zdravljenja.

Valter Pirtovšek, dr. medicine

Petnajsti na svetu

Ekipa Adventureteam.si v svetovnem vrhu

Naj vam za začetek osvežim spomin. Najbrž se še spomnite naslova X-Adventure World Cup in dogodivščin slovenske ekipe na pustolovski dirki po Franciji. V avgustovski številki smo se razpisali o tem in hvalili fante (in dekle) ter jim želeli čim več uspeha na svetovnem prvenstvu v Canadi, ki je imelo biti v septembru. Njihov podvig v Savoieu je mene samo tako fasciniral, da sem komaj čakala novic o njih in njihovi uvrstitvi. Pa so jih pritresli. In to kakšne! In naj me vrag, če nisem bila z vsem srcem vesela njihovega petnajstega (15.), da, prav ste prebrali, petnajstega mesta v svetovnem merilu. Noro!

Dirka se je začela 9. septembra v kraju Chicoutimu

Foto: Arhiv

Foto: Arhiv

oziroma v njegovi okolici, vse skupaj pa je kakšnih 400 km od Quebeca, kar pa je spet nekaj sto kilometrov od Montreala. Ekipa Adventureteam.si (Matevž Slapničar, Rajko Kračun, Andreja Jagodic in Tilen Potočnik ter tehnična pomoč Pavel Svatina) je na zborni mesto prišla dva dni prej. Do Montreala so šli z letalom preko Zagreba in Pariza. Pri izkrcanju jih je doletela neprijetna vest, da njihovih koles in prtljage ni bilo na letalu. Ker so morali biti na prizorišču starta takoj, jim ni preostalo drugega, kot da se podajo na pot negotovosti. Manjkalo je samo še dvajset ur do starta, ko so njihova kolesa končno le prispela na manjše letališče v bližini. Prispela so samo tri kolesa, od tega so na enem manjkala pedala. Pa so tudi to rešili in se že pred bitko podali v bitko za bitko. Opremo je komisija pregledovala namreč že v četrtek in brez odobritve ekipa ni mogla na start. Organizatorji so jim končno le odobrili sodelovanje in zato se ni čuditi, da se je Tilen Potočnik, član ekipe, že na startu počutil kot zmagovalc.

Start je bil ob 04.55 minut, s prvo etapo kolesarjenja. Šestintrideset kilometrov poti, potem pa v kanuje. Oseminsedemdeset kilometrov z nekaj brzicami tudi do V. stopnje. Nato spet kolo in pa nočno veslanje v sea kayak. Šestintrideset kilometrov. Trideset kilometrov trekinga, nato pa spet čez petdeset kilometrov umir-

jena kolesarjenja. Spet treking po gozdnih stezah s skalami in neskončno velikim številom spustov, ovinov, skupaj 3000 m vzpona. Sledil je kanu po jezeru, ledeno mrzla voda, vendar samo štiri kilometre. Spet gorsko kolo, dolga etapa 136 km in spet kanu, kjer jih je čakalo 50 km preizkusa psihične pripravljenosti. Plitka voda, kjer so nenehno nasedali in iskali poti. Kolesarjenje zatem ni bilo ravno olajšanje, še posebno, ker so vozili pretežno ponoči, 85 km. Spet noč, spet treking, vnete vezi, potovalna hitrost pod 3 km/h. Spust po vrvi, 260 km, za Tilna najlepši del. Kakor za koga! Meni ob pogledu na mogočno skalo, s katere visijo majhne pikice, ki naj bi bili ljudje, ni ravno najlepše, kar me čaka v življenju. Sploh če bi bila jaz na tisti vrvi! Nato vožnja z gorskim kolesom, pred katero se je ekipa vsaj malo naspala. Tako naspala, da je skoraj zamudila start. Pa so imeli kljub temu sedmi vmesni čas! Sledil je spet kajak in zatem šestdeset kilometrov kolesa. Strmi vzponi, močvirje, ozke stezice. V glavnem naporno, naporno. Po kratkem treningu spet kolo, 135 km v mrzli noči, 3000 m vzpona. Spet malo trekinga, nato kolesa in v mrtvem času z veslanjem do cilja. Zadnjih osemnajst kilometrov sea kayak in beli kiti v daljavi. Čisto zares so jih videli, pravijo. Skupaj sedem dni in 4 ure bruto oziroma 6 dni in 14 ur neto je bil skupni čas in 1000 km poti za njimi. Petnajsto mesto, med šestindvajsetimi ekipami, skromna denarna nagrada in neskončno fantastičen občutek, ki se ga ne da opisati ali primerjati. Verjamem. Tilen pravi, da je na koncu le stal na obali, zrl v jezero in se počutil neskončno srečnega in hkrati neskončno praznega. In predvsem veliko obžalovanje, ker je vsega že konec.

Prav gotovo ni konec. Ekstremne zadeve postajajo ponavadi samo še bolj ekstremne in prepričana sem, da bo ekipa drugo leto spet poskusila. Vse neprijetnosti so pozabljene, ostal je samo občutek zmagošavlja. Zmage nad ekipami in zmage nad samim seboj. Kdo ve, kateri je močnejši?

Vse tiste, ki zadevo spremljajo preko Evro sporta, bodo gotovo pritegnili posnetki, ki jih že vrtijo. V kratkem bo tudi film. Fantje pa pripravljajo tudi predstavitev tega podviga in za začetek bo to kar v Šoštanju, v kulturnem domu. Zato naj velja vabilo za petek, 27. oktobra zvečer, ko bo ekipa spregovorila o svoji pustolovščini, vse skupaj seveda podprto z avdio in video tehniko.

Pa še spletno stran priporočam: www.theraid.org, kjer si lahko ogledate fotografije ekip in tekmovanja ter vrstni red.

Milojka Komprej

Piknik športnega društva Gaberke

Prvo nedeljo v oktobru je športno društvo Gaberke organiziralo piknik za vse svoje člane. V lepem sončnem vremenu je bilo prav lepo uživati v igranju odbojke na mivki, za manj aktivne pa sta prav prišla pikado ter klada za zabijanje žeblov. Na pikniku so bili razglašeni vsi zagrizeni kolesarji, ki so se to poletje potili na kolesarski transverzali. Da se lahko transverzale lotijo tudi tisti, ki jim je ljubše kolesariti v nižini, kjer ni potrebno premagovati velikih vzponov, je bila ta razdeljena v dve težavnosti skupini. Skupina A je morala obiskati 10 točk na višjih hribih v okolici Šaleške doline. Skupina B pa je morala obiskati točke in dobiti žige za izkaznico v nižinskih točkah. Od

Foto: A. Grudnik

skupno 20 prijavljenih, je transverzalo prevozilo 13 članov. Kot spomin na letošnjo transverzalo je predsednik športnega društva podelil majice z logotipom športnega društva.

A. Grudnik

European Rally 2006 - Pearls in contrast

Letošnje mednarodno evropsko srečanje organizacij podeželske mladine, mladih kmetov in 4H klubov je potekalo od 15.-22. 7. 2006 v Latviji. Na njem se je zbralo in družilo preko 100 mladih iz 18 različnih evropskih držav. Ves teden je bil v znamenju iskanja, primerjave, izdelave, ... raznovrstnih biserov.

V petek, 15. 7. 2006, se nas je 5 predstavnikov Zveze slovenske podeželske mladine (ZSPM) odpravilo na seminar, ki ga je organiziral Evropski komite mladih kmetov in 4H klubov, katerega članica je tudi ZSPM. Poleg sodelovanja in udeležbe na srečanju je bila naša naloga tudi čim bolj predstaviti delovanje ZSPM ter celotno Slovenijo tako domačinom kot vsem ostalim, ki so ta teden preživeli v naši družbi.

V soboto proti večeru smo prispeli v Rigo, kjer so nas že čakali organizatorji in predstavniki drugih držav. Pot smo nadaljevali z avtobusom do Druve, kjer smo bili potem ves teden nastanjeni. Sobota je bila namenjena spoznavanju in pripravam na delovni teden. Uradna otvoritev Rallyja pa je sledila naslednje jutro. Slovenci smo se predstavili vsi v enakih narodnih nošah, za kar gre zahvala članom FS KUD Gozdar iz Črne, ki so nam jih posodili. Organizatorji so vsaki ekipi podarili tudi šopek, ki je bil narejen v barvi njihove državne zastave. Nedelja je bila namenjena tudi raziskovanju mesta Saldus, zvečer pa je sledila priprava nacionalnega bifeja. Tako je vsaka ekipa imela na razpolago en kozolec, na katerem je morala predstaviti bisere, značilne za njihovo državo, ga opremiti s promocijskim materialom

Foto: Arhiv

Svetloba

Meditacija

Nad gladino jezera so poplesavale mušice in tu in tam je katera potonila kar tako.

Kot, da se je sama odločila pridružiti se ribam in se ji to ni zdelo nič hudega.

Milojka K. (Ljubezem gre z mano)

Mušice so del stvarstva in ribe tudi. Narava je naredila veselje mušicam, ki plešejo nad gladino jezera in tudi ribam, ki tu in tam katero od mušic vsrkajo. Vse je usklajeno in ima svoj namen. Tako hoče Bog in kdor želi videti harmonijo v delovanju, mora pogledati v živalski svet. Mušice, ribe, ptice ena sama svoboda v kreaciji celote. V tej celoti je potem tu še človek, ki prav tako pleše v materiji, kot mušica nad gladino jezera. Za razliko od živali, ki nezavedno sodelujejo v igri, je človek bitje, ki je v dar dobil um, misli in tudi zavedanje. Prav zaradi tega je človek krona stvarstva, posameznik, ki se lahko s pomočjo teh danosti dvigne v zavedanje, do spoznanja samega sebe. Toda človek ne razume, kaj Bog od njega v tej materiji pričakuje, kljub temu, da mu je omogočil te danosti in prednosti. Človek ni mušica, ki se daje na razpolago ribam, človek ima zavedanje. Človekovo čudovito orodje, imenovano um, s katerim bi se moral dvigniti, ga je namesto, da bi se dvignil v svet duha, popolnoma vklenilo v svet materije. Lastna prednost, ga je vsrkala pod gladino jezera in se zaradi nje utaplja v nepopolnem svetu uma in materije. Ribe, ki žive pod gladino jezera, imajo vsaj škrge, s katerimi dihajo, med tem ko se človek potopljen v svet materije, duši iz dneva v dan, bolj in bolj. Pridite kdaj ob mirno jezero in poglejte gladino. Zazrite se v to površje in dobili boste občutek, da ste del narave. Mirnost, ki vas bo prevzela, bo preplavila vaše telo in duha. Vaše misli se bodo ustavile in poskus, da bi bili tukaj in sedaj bo vse bližji.

Nikamor nam ne bo potrebno iti, nikamor se nam ne bo več mudilo in tekanje za drugimi stvarmi in potrebami nas bo minilo.

Tako sploh ne bo več priložnosti, da nas um in materija potegneta k sebi. Ostali bomo lepo nad gladino jezera, v mirovanju, brez misli in hotenj.

ter pripraviti pogostitev v nacionalnimi jedmi, ki jih jemo ob delu na polju. Ponedeljek in torek sta bila namenjena predvsem spoznavanju Latvije. Po skupinah smo si ogledali različne regije, se seznanili z njihovim načinom življenja, običaji, navadami in kulturo. Prav tako smo se preizkusili v ročnih spretnostih, različnih športnih in drugih aktivnostih, kjer pa ni manjkalo adrenalina in dobrega vzdušja. V sredo dopoldan smo imeli neke vrste seminar in poučne delavnice ter predavanja povabljenih gostov. Popoldan pa je sledila predstavitev držav s pesmijo in plesom ter skeči, ki so si jo v velikem številu ogledali prebivalci Latvije. Zvečer pa smo se odpravili h gostiteljskim družinam. V tem času je bila tudi skupščina, na kateri so pripravili program dela za naslednje leto, premleli pretekle dogodke, ... Najpomembnejša točka dnevnega reda pa so bile volitve. Tako je bil za novega predsednika izvoljen Delme Harries iz Walesa. Pred njim pa je imel krmilo v rokah Franz Fensl iz Avstrije.

Plesali bomo, zavedajoč se nevarnosti, da nas lahko vsrka lastni um, ki je minljive narave in nepopolne kvalitete. Da pa bi spregledali pravo človekovo naravo, moramo vložiti nekoliko truda, žrtvovati moramo del svojega zemeljskega užitka, da bi prišli do pravih užitkov, do zaklada, ki čaka na nas. Zemeljski užitki so samo zato, da človek izkusi del sreče, ki ga potem v izobilju čaka, ko zapusti posvetne beraške užitke. Če smo zelo zvedavi in pogledamo v svet materije, lahko vidimo, da izdelujemo dan na dan nove avtomobile. Trdo delamo, ne da bi se sploh kdaj vprašali, ali jih resnično potrebujemo, in ali moramo tako garati, da zadovoljimo svojim željam. Na koncu bomo prišli do najboljšega avtomobila, ki pa ne bo najboljši, kajti iznašli bodo zopet boljšega, mi pa bomo morali zapustiti sceno. Vemo dosti o materiji, vemo kako je potrebno narediti avtomobil, ne vemo pa skoraj nič o sebi. Najprej bi morali vedeti veliko o sebi, da bi se lahko posvetili materiji. Posvečanje materiji, ne da bi vedeli, kdo smo in kam gremo, je zapravljanje časa v zemeljski sferi. Je kot da smo mušica, ki se je sama odločila pridružiti se ribam in se ji to ne zdi nič hudega. V današnjem kaotičnem svetu potrebuje človek globlji uvid v lastno naravo, če ne bo še naprej trpel tako na zunaj kot na znotraj. Bežne sreče, ki jih človek doživlja, so samo pesek v oči samemu sebi, in dolgi eri lastnega ne prepoznavanja. Da bi človek lahko prepoznal samega sebe, mora iti skozi proces meditacije in se s tem dotakniti svoje duše. Duša je nekaj, kar je več od najboljšega avtomobila, najboljših hiš in najboljših službe. Milijarda dolarjev v delnicah ne odtehta pogleda v svet duše in občutka pomirjenosti, ki pride, ko smo na poti domov. Človekova prava narava je večnost, blaženost in Svetloba. Vse drugo ni prava narava, je pa možnost rasti in dvigovanje iz materije, dvig nad gladino jezera in let v nebo.

V petek je sledila še poslovilna zabava in nato uradni zaključek letošnjega srečanja. V soboto dopoldan pa še slovo in vrnitev proti domu. Razšli smo se v upanju, da se ponovno snidemo, če ne prej, naslednje leto v Nemčiji, kjer bo potekal European Rally 2007.

Ob koncu bi se radi še enkrat zahvalili ZSPM in ostalim sponzorjem: Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije, Zavodu za gozdove Slovenije, Gradbeništvu Stane iz Mežice, Slovenski turistični organizaciji, podjetju Simobil in Swema, DPM Moravče, Folklorni skupini KUD Gozdar, skratka vsem, ki so nam pomagali pri predstavitvi naše lepe domovine, pri pripravi in iskanju promocijskega materiala, nas opremili z majicami, kapami, dežniki, brisačami, v katerih smo delovali še bolj enotno in, po besedah udeležencev, bili menda tudi zelo prepoznavni. Hvala.

Duša Komprej

Rožnati oktober - mesec boja proti raku dojk

Vsako leto postaja mesec oktober vse bolj pomemben mesec, saj le ta tradicionalno postaja mesec boja proti raku dojk. Tako kot vsa društva po Sloveniji, se tudi Društvo za boj proti raku Velenje v preventivne aktivnosti dejavno vključuje skozi vse leto. V rožnatem oktobru vas vabimo k druženju in na učne delavnice, kjer bomo delili nasvete za zdravo življenje in vam podali informacije o preprečevanju nezaželene bolezni. Na sami delavnici bodo ženske lahko na silikonskih modelih preverjale znanje o odkrivanju rakastih tvorb. Na izobraževanju, ki ga organiziramo za mlade in za vse, ki bi jih zanimalo več informacij o boju proti raku ter preventivi, boste lahko izvedeli marsikaj zanimivega, prelistali pa boste lahko tudi zdravstveno vzgojne zloženke.

Foto: Arhiv

V Ljubljani delavnice potekajo tudi na prostem. Razstavljeni so bili modeli dojk in mod, kjer so se mimoidoči učili samopregledovanja in prepoznavanja sumljivih znakov za nastanek raka.

V Sloveniji vsako leto zbolijo več kot 1000 žensk za rakom dojk. Slaba osveščenost žensk o pomembnosti samopregledovanja dojk in opravljeni mamografiji po petdesetem letu starosti je eden izmed razlogov, da je petletno preživetje slovenskih bolnic za 10 % slabše od evropskega povprečja.

V učnih delavnicah, ki bodo potekale v Knjižnici Velenje, na Univerzi za tretje življenjsko obdobje ter sedežu OZ Rdečega križa Velenje, želimo povečati osveščenost o pomembnosti samopregledovanja in k temu spodbuditi čim več žensk.

23. oktobra ob 19. uri bo v Knjižnici Velenje, v študijski čitalnici, potekalo predavanje zdravnice Aleksandre Žuber o strahu pred rakom in kako se o tej nelahki temi pogovoriti z zdravnikom.

Pridružite se aktivnostim rožnatega meseca tudi vi.

Listnek za steljo

Listnek

Potem so vsi začutili veliko potrebo, da bi vstopili v centralno čistilno napravo Šaleške doline.

Žabje okostje čaka novega župana ...

Hojladrija-turbo-moto-rock!

Listje nanosilo skupaj z vseh vetrov.

Milan Kopušar

Velenje
Sp Do 35
LIST
2006

352(497.4 šoštanj)

9003317,10

CO.ISS

KNJARNICA VELENJE

2

Podpiramo sposobne.

LDS

LIBERALNA DEMOKRACIJA
SLOVENIJE